Machine Translated by Google

ÿÿ

Ideologie

Vol. 1 - 4

getranscribeerd door
þ Midwinter

2023 CE

Machine Translated by Google

Voorwoord van de redacteur

De volgende teksten zijn getranscribeerd van scans van *SS Ideologie deel 1* tot en met *4* door Karl Hammer, gedateerd 1988 tot 1994. De scans zijn voorzien van een watermerk: WWW.THULE-ITALIA.ORG; vermoedelijk de makers van de scans zelf. Er zijn geen fysieke kopieën gevonden, noch scans van hogere kwaliteit.

De teksten worden gepresenteerd in chronologische volgorde van publicatie, in plaats van in de volgorde waarin Karl Hammer ze publiceerde. In de inhoudsopgave wordt elke tekst voorzien van een verwijzing naar het Karl Hammer-deel waarin het is gepubliceerd. getranscribeerd van, evenals een verwijzing naar de Duitse tekst waaruit Karl Hammer het heeft gehaald (indien beschikbaar).

Aan sommige secties zijn titels toegevoegd die

Ik mis het, voor het gemak. Umlauten worden weergegeven met een e na de gegeven klinker. Duidelijke spelfouten zijn gecorrigeerd waar ze gevonden werden, en er was wat giswerk nodig om enkele van de gepixelde woorden op de scans te ontcijferen. Een grote dank aan de anonieme vrienden wier ogen hielpen de pixels te doorboren toen die van mij faalden. Een paar onhandige zinnen zijn lichtjes aangepast zonder hun betekenis te veranderen. Het woord "Weihnacht" (letterlijk *heilige nacht)* is opnieuw vertaald van Karl Hammers "Christmas" naar het woord "Yule".

Illustraties en illustraties zijn volledig weggelaten, zowel vanwege de slechte kwaliteit van de scan als om het document gemakkelijker af te kunnen drukken.

Machine Translated by Google

Inhoudsopgave

1941

Inleiding...1
Hamer vol. 3; Uit: Germanische Leithefte, deel 1, nummer 1, 1941 De taak
van de “Germaanse Leithefte”.. 3 Hammer vol. 3; Uit:
Germanische Leithefte, deel 1, nummer 1, 1941 Onze
Reichsführer ....4 Hammer
vol. 3; Uit: Germanische Leithefte, deel 1, nummer 1, 1941 Europa wordt
weer gezond... 6 Hammer vol. 3; Uit:
Germanische Leithefte, deel 1, nummer 1, 1941 The Flow of
Heredity..14 Hammer vol.
3; Uit: Germanische Leithefte, deel 1, nummer 1, 1941 Aud en
Delilah..15 Hammer vol.
3; Uit: Germanische Leithefte, deel 1, nummer 1, 1941 Rieke
Gehrmann..18 Hammer
vol. 3; Uit: Germanische Leithefte, deel 1, nummer 1, 1941 Een held van
de slag om Jutland...21 Hammer vol. 3; Uit:
Germanische Leithefte, deel 1, nummer 1, 1941 Onder leiding van Adolf
Hitler...24 Hammer vol. 4; Uit: Germanische
Leithefte, deel 1, nummer 2, 1941 Turn of Season, Turn of
Fate...33 Hammer vol. 4; Uit: Germanische
Leithefte, deel 1, nummer 2, 1941 Zomerzonnewende
1941!...37 Hammer vol. 4; Uit:
Germanische Leithefte, deel 1, nummer 2, 1941 Een Germaanse
Meesteres..45 Hammer vol.
4; Uit: Germanische Leithefte, deel 1, nummer 2, 1941 Kind en
huwelijk.. 49 Hammer vol.
4; Uit: Germanische Leithefte, deel 1, nummer 2, 1941 German
Thought...50 Uit:
Germanische Leithefet, deel 1, nummer 2, 1941 A
Father's Request...51
Hammer vol. 4; Uit Germanische Leithefte, deel 1, nummer 3, 1941
Uit een Corps' Order of the Day..52
Hammer vol. 4; Uit Germanische Leithefte, volume 1, nummer 3, 1941
Neutraliteit en Germaanse inspanning...54
Hammer vol. 3; Uit Germanische Leithefte, volume 1, nummer 3, 1941
Aan de Eerste...
60 Hammer vol. 3; Uit Germanische Leithefte, volume 1, nummer 3, 1941
Germaanse verlangen..
62 Hammer vol. 4; Uit Germanische Leithefte, volume 1, nummer 3, 1941
Het gemakkelijkere pad...67
Hammer vol. 4; Uit Germanische Leithefte, volume 1, nummer 3, 1941

Machine Translated by Google

Veel dingen..71
Hammer deel 4; Van: SS Leitheft, 15 januari 1941 De
drievoudige zegel..72 Hammer
deel 2; Van: SS Leitheft, 15 januari 1941 Haar
jongen...77
Hammer deel 2; Van: SS Leitheft, 15 maart 1941

1942

Houston Steward Chamberlain...82 Hammer
vol. 4; Uit: Germanische Leithefte, deel 2, nummer 1, 1942 Land of
Freedom... 84 Hammer
vol. 4; Uit: Germanische Leithefte, deel 2, nummer 1, 1942 Finse
Loyalty..91 Hammer
vol. 4; Uit: Germanische Leithefte, deel 2, nummer 2, 1942 Finland
1918/1919...97 Hammer
vol. 4; Uit Germanische Leithefte, deel 2, uitgave 3/4, 1942 De Ridders van
het Duitse Huis...99 Hammer vol. 4; Uit
Germanische Leithefte, deel 2, nummer 3/4, 1942 Opper-
Silezië...102 Hammer
vol. 4; Uit Germanische Leithefte, deel 2, nummer 3/4, 1942 Germanic Life
Will...106 Hammer deel 2;
Uit: Germanische Leithefte, nummer 5, 1942
Yamato...107
Hammer deel 2; Uit: SS Leitheft, maart 1942
Liever naar de duivel in de hel…..116 Hammer
deel 2; Uit: SS Leitheft, april 1942

1944

Europees Front...124
Hammer vol. 2; Uit: SS Leitheft, februari 1944 Wie
mag jong trouwen?..131 Hammer
vol. 2; Uit: SS Leitheft, februari 1944 Uw leven
behoort toe aan uw volk!..140 Hammer vol. 2;
Uit: SS Leitheft, maart 1944 Men moet het "dode
punt" overwinnen...144 Hammer vol. 2; Uit: SS Leitheft,
mei 1944 Het eeuwige
hart... 150 Hammer vol. 4;
Uit: SS Leitheft, mei 1944 De gebroken
handen...153 Hammer vol.
3; Uit: SS Leitheft, mei 1944 Ziel en
lichaam..162 Hammer
vol. 2; Uit: SS Leitheft, juni 1944 Moeder Aarde
- Vaderland...164 Hammer deel 2; Uit:
SS Leitheft, augustus 1944 Van dezelfde
soort...166 Hammer
deel 3; Uit: SS Leitheft, augustus 1944

Machine Translated by Google

De Gouden Medaille voor Moed..175
Hammer vol. 3; Uit: SS Leitheft, september 1944 Zuiver
blijven en volwassen worden..181 Hammer vol. 3;
Uit: SS Leitheft, september 1944 Dat was een hele
kerel...186 Hammer vol. 3; Uit: SS
Leitheft, oktober 1944

ONBEKENDE

citaten...191 Hammer deel 3
Misbegrepen
kameraadschap..193 Hammer deel 2; Uit de SS-
rechtbankverslagen Het laatste testament van een SS-
man...195
Hamer deel 1
Het gedrag van de soldaat 199
Hammer deel 1
Van Kind... 204 Hammer
deel 1
God leeft alleen in trotse harten... 207 Hammer
deel 1
Levensboom en Wereldboom... 213
Hammer deel 1
Moed voor de vreugde van het leven...219
Hamer deel 1
De vreemde ontmoeting van koning Olaf 224
Hammer deel 1
Kasteel van de Berg..235 Hammer deel 1

Kahlenberg 1683.. 236 Hammer deel 1
Het bloed van
broeders ....236 Hammer deel 1 Prins

Eugen... 242
Hamer deel 1
Het oordeel van de koning...250
Hamer deel 1
De eeuwige dingen...259
Hammer deel 1
Pommeren...268 Hammer deel
1

Machine Translated by Google

Publicatiejaar

1941

Machine Translated by Google

Invoering

"Net zoals de kennis van de baan van de aarde rond de zon leidde tot een fundamentele transformatie van het algemene wereldbeeld, zo zal ook de Nationale Socialistische beweging, gebaseerd op de leer van bloed en ras, resulteren in een transformatie van kennis en vandaar de visie op de geschiedenis van het verleden van de mens en toekomst."

- Adolf Hitler

Deze kennis van de noodlottige betekenis van de De natuurlijke wetten van bloed en ras vormen het basisidee van de SS. Het is een orde van geselecteerde Noordse mannen, samen met hun clans.

Met behulp van de wetten die zij zelf kiest, wil de SS om een levende bijdrage te leveren aan de triomf van het bloedidee in Europa. Het wil het behouden en neerzetten als een bijvoorbeeld de hoogste deugden zoals loyaliteit, moed, kameraadschap en nobele geest. Het is een team dat, in Germaanse loyaliteit aan het volgende, onvoorwaardelijk is gewijd aan de Führer.

De SS is de bewaker van de innerlijke veiligheid van de Reich en de zwaarste gevechtstroepen tegen de buitenwereld

Machine Translated by Google

vijand. De huidige strijd is gericht tegen de levensbedreigende krachten van het internationale Jodendom, haar bondgenoot Wereld Het bolsjewisme en ook het Joods-afhankelijke, hebzuchtige Engelse heerschappij van geld en vrijmetselarij.

Het doel van het huidige, tumultueuze conflict is de vorming van een natuurlijke en dus duurzame Nieuwe Orde van Europa. Deze Nieuwe Orde is door het Rijk overgenomen, die gebaseerd is op de grotere Germaanse ontwikkeling, in nauwe samenwerking met dappere bondgenoten.

Europa zou echter een duurzame basis moeten vinden voor een schitterende toekomst in de actieve gemeenschap van het lot van het Germaanse volk. De SS strijdt voor deze nobele zaak. En zo worden in de SS van de Führer verzameld voor de strijd - naast Reichs-Duitse SS-mannen - etnische Duitsers van alle delen van de wereld, vooral uit Roemenië en de rest van Zuidoost-Europa.

Voor het eerst vrijwilligers uit Vlaanderen, Nederland, Zwitserland, Denemarken, Noorwegen, Finland en Zweden ook samen met Rijks-Duitse SS-ers vechten.

Machine Translated by Google

De taak van de “Germanische Leithefte”

…zou moeten zijn om voortdurend de grote en gemeenschappelijke lijn van de SS naar deze kameraden van aangrenzende Germaanse landen, en bovendien aan de grote doelen en principes van de SS bekendmaken in de thuisland van deze mannen. Deze publicatie moet een duidelijke uitdrukking zijn van de SS-geest die alle Germaanse volkeren gemeen hebben. Het zal dan ook een voortdurende oproep zijn voor iedereen. die zeker genoeg van zichzelf zijn om volgers te worden van de hardste en sterkste orde in de Germaanse geschiedenis.

Machine Translated by Google

Onze Reichsführer

Uit een toespraak van Reichsführer-SS Heinrich Himmler

1935

De SS is op bevel van de Führer opgericht in de opnieuw tot leven gewekt Duits volk.

Elke beschrijving van organisatie, taak en uitbreiding van de SS kan niet worden begrepen, tenzij men probeert Begrijp ze innerlijk met zijn bloed en zijn hart. *Het kan niet worden verklaard waarom wij, zo weinig in aantal, dit hebben kracht in ons.*

Het kan niet met logica worden geanalyseerd waarom ieder van ons vandaag de dag die het zwarte uniform draagt, ongeacht waar hij is, wordt gedragen door de kracht van onze gemeenschap - zij het dat hij op het zadel van het renpaard zit of duels in de stadion, of hij nu als official optreedt, of dat hij regels in een hoog overheidsambt of zijn plicht als een soldaat, of dat hij de werken van de Duitse bestudeert geest van onze soort - ieder, misschien onzichtbaar, moet zijn eigen grond als een man.

Ieder weet *dat hij niet alleen staat, maar dat Deze ongekende kracht van een paar honderdduizend mannen die samen gezworen zijn,* schenkt hem onmetelijke kracht, net zoals hij weet dat, als een

Machine Translated by Google

Als vertegenwoordiger van dit zwarte korps van zijn gemeenschap moet hij deze eer bewijzen door zijn beste prestaties.

Dus zijn we verzameld en marcheren we volgens onbuigzame wetten als een nationaal-socialistische krijgsorde van geselecteerde mannen en als een beëdigde gemeenschap van hun clans langs het pad in een verre toekomst; we wensen en geloven dat we niet wil alleen de kleinkinderen zijn die het beter hebben uitgevochten, in plaats van de voorouders van verre generaties die nodig zijn voor het eeuwige leven van de Duitser-Germaanse volkstaal.

Machine Translated by Google

Europa zal weer gezond worden

Wij mensen leven in een wereld waarin alles wat wordt, levend, rijpend en voorbijgaand brengt opbrengsten op volgens onbuigzame, goddelijke natuurwetten. Ondergeschikt daaraan zijn de sterren, de hemel en de aarde, de zee en de stenen, en ook het leven van planten en dieren.

Niemand die over zijn vijf vermogens beschikt, twijfelt eraan dat Het menselijk leven verloopt ook volgens dezelfde wetten. Zo worden ook de verschillen tussen mensen bepaald door de erfelijkheidswetten .

In een gezonde, natuurlijk aanvoelende gemeenschap bijvoorbeeld in het boerenleven wordt de zieke verhinderd zich voort te planten, en de gezonde verbindt zich opnieuw met de gezonde. Alleen het leven in de grote stad, vervreemd van de natuur, of *economisch overwegingen* veroorzaken helaas veel gezonde iemand die met een zieke persoon een huwelijk aangaat.

Maar dan wreekt de natuur zich voor de het niet naleven van de wetten ervan: het nageslacht kan ziekelijk zijn of een neiging tot ziekte.

De boer die nog steeds gebonden is aan de natuur heeft altijd bekend dat bij elke dier- en plantensoort lijnen en er moet een onderscheid worden gemaakt tussen rassen, wat niet kan

Machine Translated by Google

willekeurig kruisen. Dat zou het ras vernietigen.

Ook onder de mensen bestaan verschillende rassen.

Oorspronkelijk respecteerden onze voorouders deze barrières, creëerden door de schepper. Later bepaalde spirituele en politieke neigingen onderdrukten geleidelijk het gevoel voor natuurlijkheid verschillen tussen mensen. "Alles is hetzelfde die een menselijk gezicht heeft", dat zeiden ze bij de tijd van de Franse Revolutie. Liberalisme, Marxisme-Socialisme en communisme - dat zijn de mijlpalen in het verval van een door het Jodendom misleid Europa. Voor de bolsjewist zijn raciale verschillen slechts vooroordelen die moeten worden weggenomen. overwonnen. Dat alles is echter een menselijke afwijking van de goddelijke wetten van de natuur: een ontrouw jegens iemands eigen bloed, dat de meest ernstige gevolgen moet hebben gevolgen voor de gezondheid en cultuur van de bevolking. Fysiek schade, psychische stoornis en karakterinferioriteit zijn vaak de wetenschappelijk bewezen gevolgen van ongewenste rassenvermenging.

Deze spirituele, of beter gezegd anti-spirituele, tendensen komen voort uit raciaal vreemde en perverse geesten. Deze leringen komen helemaal niet voort uit de wetten van de natuur. In tegenstelling tot hen streeft het nationaal-socialisme niet naar om een andere humanistische geloofsbelijdenis te construeren, maar het probeert eerder in de eerste plaats de natuurlijke orde die door de mens wordt gecreëerd, duidelijk herkennen God. Alleen deze kennis maakt het mogelijk om opnieuw te leiden

Machine Translated by Google

de misleide mens terug naar het natuurlijke en dus gezonde levenswijze. Daarom respecteert het nationaalsocialisme de natuurlijke verschillen tussen de rassen. En het herkent natuurlijke barrières.

Een nationaal-socialist ziet dus ook een toekomstig Europa heel anders dan een liberaal zou doen. Iedereen Nationaal-socialisten zouden instinctief een *pan-Europees idee* afwijzen van de Amerikaanse soort. De VS is een mengelmoes van mensen en rassen. In Europa hebben de verschillende mensen in de loop van hun ontwikkeling hebben verschillende volkskarakters aangenomen, omdat ook andere Europese rassen zich hebben vermengd - in verschillende verhoudingen in de verschillende delen van Duitsland en zijn buren. Ze hebben echter allemaal *gemeen :* een min of meer groot deel Noords bloed.

Dit Noordse bloedbestanddeel is dus datgene wat bindt het Europese volk. Een nauwere unie van het Germaanse volk is dus niet alleen mogelijk, maar ook door de natuur gegeven. De meer of minder Noords bloed aanwezig in de andere Europese folks is voornamelijk van Germaanse oorsprong.

Als Europa op deze manier zijn uniciteit niet wil verliezen, dan moet bovenal de heerschappij van het Noordse ras worden verzekerd. Het Noordse ras heeft echter het meest geleden door de ontwikkeling van de beschaving in de afgelopen eeuwen. Zo is het Noordse ras gedeeltelijk opgehouden te bestaan zich in de grote steden voortzetten. Dit waardevolle ras

Machine Translated by Google

vertegenwoordigd en vertegenwoordigt niet alleen in het Duitse, maar ook in alle andere Europese landen, het leidende segment. Dit feit is van bijzonder belang omdat het aandeel van dit bloed gestaag afneemt.

De voormalige, zogenaamde Europese beschaving heeft had eveneens een schadelijk effect op de gezondheid van de mensen. De zieken, zwakken en ongetalenteerden worden met alle middelen bevorderd, terwijl de gezonden daarom vaak moeten wijken voor lijden onder het ergste sociale onrecht. In de natuur, de Zieke en zwakke mensen worden automatisch gezuiverd en alleen de sterke en gezonde mensen komen tot voortplanting. Onder zogenaamd beschaafde mensen, die een onnatuurlijke omgeving in hun beschaving, deze “natuurlijke selectie” ontbreekt.

Hier komen de maatregelen van het nationaal-socialisme vandaan in het spel. In het laatste uur voorkomen ze dat de witte ras zal in de nabije toekomst verdwijnen. Laten we het raciaal goede en fysiek en spiritueel gezonde deel van een volk met het alomvattende concept van “gezond Germaans bloed”; dus alle maatregelen van de Nationale Socialisme dat dit deel bevordert wordt genoemd “maatregelen ter bevordering van de gezonde Germaanse Deze maatregelen in het nationaalsocialistische Duitsland gaan twee kanten op: ten eerste voorkomen ze de schadelijke, en ten tweede bevorderen ze het nuttige.

Machine Translated by Google

De nationaalsocialistische huwelijkswet voorziet in het overleggen van huwelijksdocumenten vóór het huwelijk. Op deze manier kan, in het belang van de mensen, het huwelijk van de gezonde met de aangeboren zieke of de gezonde met Mensen met besmettelijke ziekten worden beschermd. Het aanbieden van zeer gunstige, renteloze huwelijksleningen vergemakkelijkt daarentegen het huwelijk van gezonde mensen.

Deze zojuist genoemde maatregelen van de Nationale Socialistische staten werden echter altijd voorafgegaan, vaak door vele jaren, door soortgelijke maatregelen van de SS.

De SS-man wordt op zo'n manier geselecteerd en opgeleid dat hij zich niet zal mengen met raciaal vreemde of aangeboren zieke mensen bloed, zelfs zonder deze wetten.

Maar ook op andere gebieden geeft de SS het goede voorbeeld door alvast nieuwe wegen in te slaan. De SS bevordert de terugkeer van de mens naar natuurlijke leefomstandigheden door talloze kleine maatregelen, bijvoorbeeld: bevordering van bouw van eengezinswoningen, lichamelijke opvoeding en lichaamsbeweging, terugkeer van waardevolle gezinnen naar het land door het bevorderen van een nieuw boerenvolk etc. De SS toont, door middel van de wetten van haar orde en haar voorbeeld, het pad erlangs waarbij een versterking van het Noordse bloeddeel kan worden bereikt. Soortgelijke orden hebben al bestaan, verspreid door de geschiedenis, bijvoorbeeld de Joms Vikingen van de Oostzee, de Duitse Teutoonse Ridders in Oost- en

West-Pruisen, enz. Ook deze ordes accepteerden alleen waardevolle, strijdlustige mannen, en hun prestaties waren navenant spectaculair. Maar er ontbrak er één:
Ze beperkten hun wetten tot mannen. Dus hun waardevolle bloed werd *niet* bewust verzorgd. Maar daar komt het uiteindelijk op neer: dat een volk, ter wille van zijn toekomst, niet alleen zijn voorraad *waardevolle*

bloed, maar verhoogt het ook.

De Reichsführer-SS was dus al tijdens de moeilijke periode van strijd in 1931, gaf de SS haar gedenkteken "Verlovings- en huwelijksorde". Hierin wordt de SS-man de plicht opgelegd zijn vrouw te kiezen op basis van de dezelfde richtlijnen als waarmee hij werd toegelaten tot de SS. De vrouw wordt vervolgens opgenomen in de SS-clan. Daar is ze verplicht zich aan dezelfde principes te houden als haar echtgenoot. Zij geniet daarom dezelfde eer en dezelfde hoge status. achting.

Daarom staat de SS voorop in de strijd voor het behoud en de versterking van het Germaanse bloed en wijst de weg naar een toekomst van gezonde mensen. kracht en culturele bloei. De eerste, creatieve de werking van de SS voor deze ideeën van bloed is geweest erkend door de Führer in die zin dat hij het aan de Reichsführer-SS de consolidatie van het Duitse volk.

Machine Translated by Google

Vanuit deze naleving van de nationaalsocialistische wetten van bloed en ras laat een orde groeien die voor alle tijden niet alleen de bescherming van het Rijk zal verzekeren, maar ook de weg zal banen in alle belangrijke kwesties van de mensheid

Leven. Het wordt de hoeder van de Europese gemeenschap van het lot. Maar vooral de Germaanse volkeren zijn door hun gemeenschappelijke bloed verbonden aan deze SS-orde. Met trots zouden onze kindskinderen ooit over ons moeten zeggen:

“Jullie hebben de basis gelegd voor het Rijk van ons ras!”

Machine Translated by Google

Als ik vandaag door Duitsland en overal heen reis
zie de kinderen, onze kleine blonde jeugd, dan herken ik
het doel van onze beweging: vanuit de
heden vooruit naar de Duitse toekomst.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

De stroom van erfelijkheid

Johann Sebastian Back, de grote componist van Leipzig, speelde het orgel met grote meesterschap in de Garnisonkirche in Potsdam voor Frederik de Grote en zijn genodigde gasten. Bach stortte zijn ziel uit als een onpeilbare zee.

"Wat is eeuwige, goddelijke muziek, meester! Hoe bent u de genade verkrijgen?”

“Mijn betovergrootvader was een meesterbakker en een muzikant, mijn overgrootvader was een tapijtmaker en een muzikant, mijn grootvader was de stadsfluiter in Weimar, mijn vader was hofmusicus en stadsmuzikant van Eisenach, en mijn oom stadsorganist in diezelfde stad. Bijna 300 jaar lang musici met die naam.

Bach heeft in Thüringen en Saksen gewoond. Deze eigenschap werd altijd doorgegeven.”

Machine Translated by Google

Aud en Delilah

Het was in de tijd dat de Noren IJsland koloniseerden en beleefden hun heroïsche tijdperk. Dat was ongeveer één Duizend jaar geleden. Er leefde een man in het noordwesten van het eiland, genaamd Gisli, die een bewonderenswaardig man was. Maar hij werd veracht door de machtigen. mensen die hem benijdden, en dus zwierf hij rond zonder vrede. Zijn vrouw, Aud, bleef bij hem in zijn grote nood en zorgde met eindeloze loyaliteit voor hem. Gisli's vijanden wilden hem echter te pakken krijgen, dus probeerden ze het. door middel van bedrog.

Hun leider ging naar Aud en zei: “Ik wil een Met je afspreken. Aud, vertel me waar Gisli is, en ik geef je 300 mark zilver. Bovendien zal ik een huwelijk voor u, dat beter is dan het huidige.”

Zij antwoordde aldus: “Het meest onwaarschijnlijke is dat Het lijkt mij dat je een huwelijk voor me regelt dat net zo goed is als mijn huidige. Maar het is waar: goud is een weduwe. beste troost, zoals ze zeggen. Laat me eens kijken of je geld zo goed is overvloedig en zo goed als u zegt.”

Dus gooide hij het geld in haar schoot. Ze speelde met Hij telde het met haar hand, maar liet het haar zien. Gudrid, haar pleegdochter, begon te huilen.

Machine Translated by Google

Gudrid ging naar buiten, rende naar Gisli en zei tegen hem:

“Mijn pleegmoeder is nu haar verstand kwijt en wil

"Ik zal je verraden!" zei Gisli: "Troost jezelf, zolang

De dood bedreigt mij alleen vanuit Aud, ik hoef niet bang te zijn voor mijn leven."

Toen ging het meisje naar huis en zei niet waar ze was. was geweest.

Eyjolf had het geld geteld. Aud zei: "Je geld is op geen enkele manier minder of slechter dan u hebt gezegd; “Zal ik er nu mee doen wat ik wil?”

Eyjolf accepteerde dat graag en zei dat ze er wel wat mee kon. zoals zij wenste.

Aud nam het geld en deed het in een grote tas. Toen ze stond op en sloeg Eyjolf met de tas op zijn neus van zilver zo hard dat hij onmiddellijk onder het bloed zat. Ze voegde eraan toe: 'Neem dat maar op voor je goedgelovigheid! En elke ook ongeluk! Dacht je dat ik mijn echtgenoot van een schurk als jij? Neem dat als een belediging. en schaamte ook! Je hele leven lang zou je... vergeet niet, jij schurk, dat een vrouw je heeft geslagen - en dat je niet eens hebt bereikt wat je wilde!”

…En de mannen moesten zich beschaamd terugtrekken… (Thule, deel VIII)

Machine Translated by Google

En er was een man in Israël, Simson, die ongelooflijke kracht. De Filistijnen haatten hem en probeerden om hem te doden. Omdat ze daar niet in slaagden, probeerden het met list. Ze gingen naar zijn minnares, met de naam Delila, en zei tegen haar: ‘Zeg hem dat hij mij moet verraden. aan u het geheim van zijn grote kracht. Wij zullen u dan jullie 1000 en 100 zilverstukken, ieder van ons!”

En Delila ging naar haar man en probeerde de deur te openen. geheim van zijn kracht, want het geld trok haar erg aan veel. Drie keer ontweek hij haar, maar uiteindelijk onthulde hij alles aan haar, omdat hij heel veel van haar hield. Hij zei: "Mijn haar is nog nooit geknipt. Als dat zo was, Als ik zou snijden, zou ik net zo zwak worden als ieder ander mens.”

Toen ze het geheim kende, verraadde ze het aan hem vijanden. Ze kwamen 's nachts, terwijl hij vol vertrouwen sliep. Ze knipten zijn haar af en grepen hem, staken zijn ogen uit, en voerden hem af naar de gevangenis.

Aud en Delilah - twee werelden!

Machine Translated by Google

Boerin: erfgoedzender van de natie

Rieke Gehrmann

Gebaseerd op een gedicht van Ruth Geede

Toen Rieke Gehrmann getrouwd was, had hij nog maar een overhemd tijd, op een avond in de herfst, zij en haar man

De schuur vatte vlam. De brand was vanaf vijf kilometer afstand te zien, maar terwijl de boerderijdieren loeiden, kon men de altijd optimistische stem van Rieke Gehrmann horen.

familie: "Waar klaag je over? Ons huis is nog steeds overeind, nietwaar?”

Toen een jaar later de hele regio werd getroffen door een veeziekte en een daarmee gepaard gaande grote ramp, droeg Rieke Gehrmann haar eerste zoon. Veel van haar geliefde dieren verloren hun leven, maar ze kon haar man nog steeds troosten: “Het is

“Het is inderdaad een zware klap, maar we hebben tenslotte nog steeds onze zoon.”

Toen Rieke Gehrmann twaalf jaar getrouwd was,

jaren, terwijl ze haar werk op de boerderij jaar aan jaar aanviel jaar in jaar uit met dezelfde ontembare geest, de

Nu de schuur allang herbouwd was, zei ze tegen haar neven en nichten in de stad: "Ontspannen? Met pensioen gaan? Opgeven? Nooit! Ik heb zeven zonen die schreeuwen om opgevoed te worden!”

De oorlog brak uit toen Rieke Gehrmann veertig was. Drie van haar zonen waren slachtoffers geworden op buitenlandse slagvelden, maar altijd trots en dapper zei ze tegen iedereen: “Mijn

Machine Translated by Google

zonen stierven de beste dood die een man kan sterven - vechtend voor hun Führer en hun volk.”

Toen Rieke Gehrmann vijftig werd, stierf haar man, met wie ze zoveel vreugde en verdriet had gedeeld door de jaren heen. Hij was echter te oud en ziek geworden om te werken, en zijn overlijden leek haar evenzeer een onderdeel van de kosmische cyclus als alle andere gebeurtenissen in het leven, en Ze droeg haar eenzaamheid met kracht en geloof in de toekomst.

Onvermijdelijk kwam er een tijd waarin stad en industrie voerden hun verleidende streken uit, waardoor veel jongens het boerenleven opgaven en besloten om te ploegen. Maar Rieke Gehrmann slaagde erin om te behouden en voor haar zoons een thuis creëren waar echte waarden werden gekoesterd en gekoesterd. Als gevolg hiervan hebben al haar overlevende zoons werden boeren, net als hun vader.

Zelfs toen de gelaatstrekken van Rieke Gehrmann begonnen te vervagen, rimpelen en vervagen van een hard maar rijk leven van werk op de boerderij, toonde ze nog steeds de vrolijkheid van hart die elke grootmoeder voelt voor een thuis van welopgevoede en veelbelovende kinderen. En toen ze oud genoeg werden om helpen met de klusjes, Rieke Gehrmann kon steeds meer tijd vinden om haar wijsheid te delen met de opkomende generatie in haar huis.

Machine Translated by Google

Op een dag kwam echter ook het leven van Rieke Gehrmann ten einde en toen ze stierf, zei ze tegen haar zonen: ‘Goud en zilver, jongens, jullie zullen niet erven, want al mijn levensinspanningen en al mijn investeringen waren in jullie gestoken en in de boerderij. Het spijt me zo…” En terwijl haar stem begon te vervagen, kwam haar oudste zoon naar voren en riep, terwijl hij haar hand met zijn tranen bevochtigde: “Moeder, je hele leven was voor ons en we zijn trots op wat je hebt bereikt.

Jouw bloed - dat is onze ware erfenis. Dus wij, jouw trouwe zonen, zullen ook onze plicht doen om uw werk voort te zetten onsterfelijk werk.” Deze woorden waren van Rieke Gehrmann laatste vreugde.

Machine Translated by Google

Een held uit de Slag bij Jutland

De strijd is voorbij. De waterfonteinen storten in, dikke rookwolken glijden over het wateroppervlak. De laatste golven van de gepantserde kolos van 25.000 ton rol door de zee, die is opgezweept door schelpen.

Men ziet de verwoesting van de slag: De “Luetzow” ligt met de boeg diep in het water; de “Seydlitz” is vermelding, de verf brandt op de buitenboordmotor, en van de enorme schoorsteen, hevige vlammen schieten constant omhoog zo hoog als de mast. Op de "Seydlitz" was een granaat ontploft een groot pantser uit de achterste toren. Deze rode-raakte, gloeiend metaal viel vervolgens in de toren op de patronen, die vlam vatten en vlam vatten. De hitte is ongelooflijk. Alle zuurstof in de diepe toren is verteerd en iedereen daar is dood.

De vlammen branden vanaf het zevende dek in de zesde. De patronen in de opslagruimtes op de Ook de zesde verdieping vatte vlam.

Dikke rookkolommen! Alles is witheet! Een de bestelling komt via de spreekbuis en de telefoon binnen het commandodek: overstroom de munitiekamers! Als de brand

Bereik de munitiekamers, het hele schip zal de lucht in schieten! Geen antwoord. Iedereen is dood! Het vuur bereikt de vijfde dek. Dezelfde vlammen creëren zo'n hitte dat de Stalen muren beginnen te gloeien. Opnieuw worden de orders naar beneden gestuurd: "Overstroming! Overstroming!" Iedereen op het schip weet: als het vuur de munitiekamers bereikt, zal de "Seydlitz" in stukken vliegen. Iedereen vraagt zich af: Zijn de munitiekamers al bezet? overstroomd?

"Nee, er is geen antwoord!" Nu staan er 1400 mannen in afgesloten kamers, elk wachtend op het moment dat de munitiekamers zullen ontploffen en ze in atomen zullen uiteenspatten. Niemand durft zijn post te verlaten; dit zijn de seconden en minuten van de meest vreselijke angst! Dan de pompman Mueller komt. Hij weet dat er een reserve-overstromingsklep op het achterste gepantserde dek.

Terwijl hij voor het gepantserde dek staat, ziet hij dat het is gloeiend heet. Naast hem staan vijf matrozen en stoomketelmannen, die hetzelfde risico willen nemen: "We kunnen niet oversteken, het gepantserde dek gloeit!" En de De pompman ziet dat het dek inderdaad gloeiend heet is. Hij weet dat hun lot binnen enkele seconden beslist zal worden.

Naast hem staat de stoker met houten muiltjes: "Geef me je houten slippers!" De pompbediende Mueller trekt ze over zijn schoenen en haast zich over de gepantserde dek.

Machine Translated by Google

De schoenen vatten vlam. Hij staat voor de vloed. klep. Hij wil de laatste klep openen die de munitiekamers zal vullen - de uiteindelijke redding van het schip - één enkele greep! 1400 man wachten op deze greep, die zal Beslissen over leven en dood. Pompman Mueller staart naar de overstromingsklep en ziet: het is gloeiend heet!

En hij zegt tegen zichzelf: Je staat nog steeds op de “Seydlitz”, er leven nog 1400 kameraden onder je, jij moet ze redden, je moet het risico nemen de greep op de gloeiend hete klep! De pompman Mueller - eerst schreeuwde hij, toen greep hij hem stevig vast en draaide hem - toen greep hij hem weer vast en draaide hem nog wat verder totdat zijn blote vingers letterlijk gekookt.

De pompman Mueller had de “Seydlitz” gered en 1400 Duitse kameraden!

Machine Translated by Google

De leider van de Deense Nationaal-Socialistische Arbeiderspartij:

Onder leiding van Adolf Hitler

door Frits Clausen

Toen de vredesklokken na de eerste grote oorlog luidden, krachtige drang naar het leven, die zo lang was tegengehouden vele jaren door de oorlog, opnieuw ontwaakt in het volk.

Nu alles wat gemist was vanwege de oorlog moest worden goedgemaakt, nu is alles dat het had verwoest, moest herbouwd worden. Een gelukkige toekomst zou de herinnering aan de verschrikkingen doen vergeten, en een vreugdevolle bevestiging van het leven zou de tranen van het lijden moeten drogen. Maar het leek alsof - samen met de veel dappere en bekwame mannen, die door de oorlog waren weggevaagd weg, en met de vele sterke vrouwen die het had gebroken - was ook alle kracht verdwenen die deze toekomst had moeten vormen.

De jongeman die ervan droomde om te mogen optreden hun kracht, moesten nu in plaats daarvan de ellende van werkloosheid ervaren. De mannen die ernaar streefden hun thuisland uit te breiden en de werkplek moest erkennen dat werkgelegenheid en het loon was al verpand, en dat zij zelf die hypotheek moesten betalen. De oude en zieke mensen, die hadden gehoopt op de steun en hulp van de jeugd en van de sterke mannen, moesten bedelen om van honger en ontbering om te komen.

Het bloedvergieten van de oorlog werd op bloedige wijze voortgezet opstanden en gevechten, waarbij landgenoten zich verzetten tegen landgenoot. Nieuwe haat en nieuwe vijandigheid groeide onder het volk. De ontkennende en vernietigende krachten, die hadden zich tijdens de oorlog meester gemaakt, niet hun meesterschap verliezen, zelfs na afloop.

De droom van geluk veranderde in een rusteloze jacht voor winst. Het verlangen naar een machtige toekomst moest een manier om de eisen van de dag te vervullen. Een gevoelloze, leven-ontkennende geldmacht had de mensen en gecreëerd uit levensbevestigende levensmoeheid, zodat steeds meer mensen vrijwillig beëindigden hun leven. De gevoelloze macht van het geld bracht een eveneens een ongevoelige en leven-ontkennende generatie, die - in plaats van hun blik te richten op de diepe zee van de eeuwigheid en eindeloosheid - hechtte het aan het wereldse, eindige en aardgebonden en verbrak daarmee de brug die hen, via de eeuwige *keten van generaties,* met *de eeuwigheid verbond.*

Met blinde frivoliteit en onverantwoordelijke onverschilligheid naderden de mensen van Europa hun ondergang en vernietiging. Dat gebeurde niet alleen in die landen die aan het bloedige conflict had deelgenomen, was het niet alleen vond plaats onder de mensen die verslagen waren, in plaats van ook onder degenen die niet aan de helemaal niet vechten.

Machine Translated by Google

De verantwoordelijke staatshoofden en leidende politici wilde geen ontwikkeling zien en ermee breken in welke de ontkennende en vernietigende krachten overal zijn hadden de dominante invloed. Ze stonden tegenover alle anti-leven en subversieve acties zonder gevoel of actie.

De heersers probeerden alleen maar de indruk te wekken dat ze eigen onmisbaarheid door deel te nemen aan de vele internationale congressen en conferenties die het hoogtepunt vormden de naoorlogse periode, of door een bezoek te brengen aan de vele nutteloze parlementaire onderhandelingen. En terwijl deze parlementaire onderhandelingen nog gaande waren, ontkennende krachten maakten zichzelf tot de onbeperkte meesters in een van de grootste en rijkste landen ter wereld. Over bergen van lijken en onbeschrijfelijke ellende, zij de woorden van Friedrich Engels tot werkelijkheid gemaakt, dat “algemene vernietiging is de eerste voorwaarde voor de wereld revolutie".

Vanuit het rijk waarvan de basisvorm ooit was gecreëerd door de Noorse Viking-geest, keer op keer verklaard als hun doel hun verlangen om te doven en vernietig alles wat deze geest en de andere vormende krachten van de wereld had geschapen. Van hieruit leidden ze de groei van de communistische partijen van alle landen, die, zoals zij zelf de wereld tijdens hun wereldoorlogen hebben geïnformeerd, congres in het jaar 1928, waren slechts afdelingen van een grote, wereldwijde communistische partij.

Machine Translated by Google

Hier organiseerden ze het Rode Leger, dat tot taak had de uniciteit van de volkeren en alles wat door deze uniciteit in de verschillende landen aan waarden was gecreëerd, op gewelddadige wijze uit te roeien.

En men ontving zelfs hun boodschappers in deze landen, en men stelde staatshoofden in staat de

handen van deze boodschappers, die nog steeds rood waren van de bloed van de naaste verwanten van deze staatshoofden.

Maar net zoals de leidende man van Europa deze ontwikkeling onder ogen zag, verblind en onverantwoordelijk, zo ontstonden er in alle landen krachten die zich ertegen verzetten. Veel van de namen van degenen die probeerden deze ontwikkeling te keren, zijn vergeten, en velen zijn nooit meer teruggevonden.

weten; voor hun pogingen om de vernietiging af te weren

te vroeg vastliepen of een verkeerde weg insloeg.

Zo werd de uiteindelijke overwinning aan de zegevierende Duitse Vrije Korpsen onthouden, omdat de toenmalige democratisch-marxistische Rijksregering - die toegaf aan de druk van de werelddemocratieën - hen dwong hun strijd op te geven.

In Italië ontstond een groot verzet, waar de korporaal Benito Mussolini, die ernstig gewond was geraakt bij de wereldoorlog, bouwde de fascistische beweging op voor de strijd tegen de ineenstorting.

In een tijd waarin de communistische Rode Republiek al verklaard in Zuid-Duitsland en Hongarije en de Sovjet-heerschappij leek volledig veiliggesteld in

Machine Translated by Google

Rusland, verzamelde hij zijn fascistische strijdgroepen en leidde hen naar Rome, waar hij tot minister-president werd benoemd van Italië door de koning. Tijdens de wederopbouw van een sterke en energieke staatsmacht slaagde Mussolini erin zijn volk te verzamelen uit de vele partijen en kloven die er waren.
het uit elkaar gescheurd. Zijn doel was om de sterke weer wakker te maken staatsopbouwende krachten van het grote oude Rome. Hij zag de samenwerking tussen het wereldkapitaal en het marxisme en de gevolgen daarvan in de grote geheime loges van de vrijmetselarij.

In Duitsland vocht Adolf Hitler tegen dezelfde vijanden en hun gemeenschappelijke Joodse oorsprong. Hij ging verder vanuit het idee dat de levensinhoud van de mensen moet zijn geregenereerd.

Hij gaf het Duitse volk de opdracht om na te denken over zijn oorspronkelijke sterkte.

Hij wekte deze kracht in een samenleving waarvan de belangrijkste De krachten waren al diep begraven door de krachten van subversie... in een volk waarin iedereen al tegen iedereen stond... in een staat waarvan de fundamenten al waren geschokt door een dreigende communistische

revolutie. De door hem nieuw ontwaakte volkskracht was zo sterk dat het niet alleen de subversieve krachten in zijn eigen volk, maar het zou ook kunnen vernietigen ze overal waar ze vanuit andere landen Duitsland en Europa bedreigden.

Machine Translated by Google

Toen generaal Franco deze troepen wakker riep in de Om de communistische verwoesting en bloedige moord die het land teisterde een halt toe te roepen, was het in 1936 het Condor Legioen van Adolf Hitler dat, samen met Spaanse en Italiaanse bondgenoten, de overwinning veilig stelde. Adolf Hitler wekte zijn volk niet alleen tot bewust worden van de noodzaak van een oplossing voor de vele eisen van de tijd; hij leidde het naar een erkenning van de eeuwige eisen van het leven. Hij wekte in zijn volk opnieuw de droom en het verlangen om tijd en ruimte te doorkruisen; hij wekte de wil om vorm te geven aan deze levensvisie binnen tijd en ruimte. Hij wist hoe nauw de mens is. gebonden aan zijn clan, en hoe de zekerheid precies ligt hier om een brug naar de toekomst te kunnen bouwen. Hij wist dat deze erkenning van het grote wonder van bloed-relatie en erfelijkheid leidt tot inzicht in die goddelijke wet die het leven bepaalt en die de hoogste uitdrukking is van elke menselijke gemeenschap.

Door deze erkenning is de roeping van Adolf Hitler veel verder gegroeid dan een louter Duitse missie; hij is veel meer dan alleen de beschermer van Europese landen in de algemene zin. Hij is de grote ontdekker en architect van de Europeanen, en niet in de laatste plaats die mensen wier bloedverwantschap hijzelf met zijn eigen volk had. zo vaak sterk benadrukt.

Machine Translated by Google

Zijn missie geldt dus ook voor Denemarken.

de ontwikkeling in Denemarken verschilt niet in het minst van die in andere Europese landen, en als Denemarken behoort tot die landen die tijdens de Eerste Wereldoorlog Oorlog leverde geld op, en dat gold ook voor de naoorlogse periode hier, die zijn stempel heeft gedrukt op werkloosheid, economische crises, hun faillissementen en gedwongen veilingen, sociale nood, toenemende criminaliteit en zelfmoord en een dalend geboortecijfer.

Heeft men in dit land ook geprobeerd dit af te dammen? ontwikkeling. Men probeerde de wetten in die ene te veranderen nieuwe politieke partijen oprichten, waarvan de doelen en paden echter vergeten zijn; men probeerde de oude te doorbreken partijen; maar de mannen die dit ondernamen stierven in armoede en vergeten.

Men creëerde bewegingen en bereidde massale transformaties van de staat, zonder echter in staat te zijn om elimineer de ontkennende en vernietigende krachten, en zonder in staat zijn te voorkomen dat dezelfde vernietiging plaatsvindt Denemarken dat voor het Europese volk was gepland, als Adolf Hitler deze krachten niet had verslagen.

Als Denemarken echter opnieuw een nationale ontwaken, dan is het niet alleen toe te schrijven aan de externe verdediging - die Adolf Hitler voor ons heeft gecreëerd, ook tegen de krachten van vernietiging - eerder tegen deze grote missie om ook ons volk de weg naar de collectie te tonen van zijn oorspronkelijke waarden.

Hij is ook voor onze tijd de enige denkbare kracht die uit Ymirs dode lichaam een Odin-figuur in Denemarken kan vormen, zodat zowel geest als wil een gemeenschappelijke uitdrukking kunnen vinden in een beschikbare figuur. Hij heeft ons Denen niet alleen de weg terug gewezen naar de sublineaire levensvisie van het heroïsche tijdperk, maar hij heeft onze jeugd ook naar een nieuwe strijd tegen de wereldvijand in die oorlog theater waar we ooit ons nationale symbool, de Dannebrog, kregen van de machtige hemelse machten. Hij wekte ook het vertrouwen in ons dat er opnieuw prachtige kunstwerken en architectuur zouden kunnen ontstaan, vergelijkbaar met die welke nog steeds getuigen van het streven van ons volk door de ruimte.
en naar zijn droom door de tijd heen - in tegenstelling tot die levens-ontkennende en dode monstrositeiten geproduceerd in onze lege tijd.

Alleen door deze grote levensinspanning kunnen wij Denen weer bereik dat rechte, vreugdevolle en actieve leven hier op aarde van die Grundtvig zingt, en wandel opnieuw in de rechte pas van onze edele vaders, leef opnieuw met dezelfde waarde in kasteel en hut, en zie opnieuw met ogen die geschapen om naar de hemel te staren, wakker voor alles wat mooi is en geweldig hier beneden, en toch intiem met diep verlangen en vervuld van de pracht van de eeuwigheid.

Machine Translated by Google

De grote Noorse dichter Henrik Ibsen schreef aan zijn vriend, de Sleeswijk-Holsteinse schrijver Strodtmann, over de binnengrens van Scandinavië met de nieuw ontstane Duitse Rijk:

"Ik zie de Scandinavische mensheid alleen als een tussenstadium naar een vereniging van het geheel, groot Germaanse stam."

"Als ik dacht dat we uiteindelijk toch zouden stilstaan bij een geïsoleerde Scandinavische samenleving, dan zou ik nooit meer Ik heb mijn pen ter hand genomen om dit te promoten."

Machine Translated by Google

Seizoenswisseling, wending van het lot

Vlammen branden tot vlammen, totdat ze uitbranden,

Vuur ontvangt leven als een vuurzaad -

Ook de mens geeft de vonk door.

De vlam van het volkslied dooft nooit.

- Uit *de Edda*

Miljoenen en miljoenen jaren lang is onze planeet in een baan om de zon, rond de moeder van al het leven op onze aarde.

Maar alleen door het zien, zoeken en begripvolle geest van de Noordse mens deed de edele, eeuwige orde van het zonnestelsel komt het bewustzijn binnen van mensheid.

In de zomer- en winterzonnewende herkenden ze de meedogenloze wet van ‘sterf en word’, en bevestigde deze met een trotse aanvaarding.

Zondagen waren hun feestdagen, maar de zonnewende was heilig voor hen. In de nachten van de zomerzonnewende ontstaken ze vuren op de hoogten als teken van de levenswil en de creativiteit- zich verzetten tegen de krachten van de nacht en ontkenning.

Voor hen is de winterzonnewende - met de steeds terugkerende licht - was een symbool voor de eeuwigheid van het strijdende leven.

Machine Translated by Google

Zij ordenden hun leven dus binnen het kader van de goddelijke orde. In dit geloof droegen ze het zonneteken, de swastika, als hun heilige symbool.

Met dit geloof en onder dit teken, de Indo-Germaanse Mensen verschenen 5.000 jaar geleden in het licht van de geschiedenis.

Waar ze ook heen gingen op hun verre reizen, chaos zich terugtrok voor de orde, het land bloeide en vruchtbaarheid en oogst zegenden hun pad.

Of ze nu doordrongen tot de verre steppen van Noord-Rusland als fakkeldragers van de menselijke orde of staten in Azië hebben gevormd, of ze nu het meest zongen prachtige liederen voor het licht als Arische Perzen, of als De Hellenen hebben het Olympisch vuur aangestoken, of ze het nu vierden of niet. het festival van de onoverwinnelijke man in de Romeinse senaat en van hieruit een wereldwijd rijk creëren; waar hun er brandden vuren er was een wending van het lot van de donkere nacht in heldere dag.

"Ook de mens geeft de vonk door. De volksvlam gaat nooit gaat uit."

Jongeren zetten de oude gewoonte van de zonnewendevuur langs hun pad, generatie na generatie, als dragers van de heilige orde en van het licht van de cultuur.

Het Germaanse volk doet zijn intrede in de geschiedenis.

Machine Translated by Google

Cimbrianen en Germanen, Vandalen en Zwaben, en Veel andere Germaanse stammen luidden een nieuw, schitterend tijdperk in tijdens de verwerving van nieuw land.

In een strijd van ruim duizend jaar heeft de het bouwen van de Germaanse mens die strijdt tegen wanorde en tegen de krachten van vernietiging in Europa.

Zijn aangeboren boerenkracht creëert uit moeras en oerbos de rijkdom van de Europese velden.
de spirituele kracht van de creatieve Germaanse mens ontspringt bovenal de hoogte van de Europese cultuur. Maar alleen de heroïsche grootheid van het Germaanse krijgswezen *verdedigt* de Europese levensgemeenschap in de beslissende gevechten tegen de voortdurend aanvallende nomadische volksmassa's van Nabij en Centraal-Azië.

Trouw aan deze noodlottige traditie, de sterkste en meest verenigde strijdmacht van de Noords-Germaanse mensheid, *de Reich* leidt vandaag de genadeloze strijd om het bestaan voor Het leven in Europa.

Onder de sterke leiding van de Duce bestrijkt Italië de zuidelijke flank van het continent in een hardnekkige strijd: voor vandaag hebben de krachten van de duisternis zich opnieuw tegen ons verzet de dragers van de cultuurwil van de mensheid.

Met blindheid geslagen, de Angelsaksische plutocratie door zijn dans rond het gouden kalf verraadt de eer van zijn eigen Germaanse bloed.

Machine Translated by Google

Verdorven door het gif van het Joodse bolsjewisme, massa's van miljoenen Sovjets voeren een bittere strijd voor een wereld revolutie, de opstand van de minderen.

Met de strengheid van de natuurwetten is de kracht van licht wordt opgeroepen tot de beslissing tegen de verschrikkingen van de eeuwige nacht.

Dag of nacht -

Leven of dood -

Met vlammende vlammen bevestigden onze voorouders de kracht van licht en leven.

En ook de vlammen van ons, hun nakomelingen.

Machine Translated by Google

Zomerzonnewende 1941!

Nooit eerder in de geschiedenis heeft een dergelijk groot leger troepenmacht verzameld tijdens de zonnewende voor de noodlottige strijd als de heldere nacht van 21 op 22 juni 1941.

Heilige ernst greep iedereen die herkende wat het was ging over: het bestaan of niet-bestaan van Arisch bloed en vandaar de Europese cultuur zelf. Van de Noordelijke IJszee tot de Zwarte Zee, de colonnes van de Duitsers en hun bondgenoten legers stortten zich op de vijandelijke massa's. De verschrikkelijke beeld van het dodelijke gevaar dat de mensen bedreigde van Europa zichtbaar werd:

Enorme vijandige massa's in talloze Sovjetlegers, met een gigantisch arsenaal aan wapens, waren klaar voor de de Europese kernlanden binnenvallen, wanneer de slagen van de De Duitse strijdkrachten hebben hen aangevallen.

Na de eerste overwinningsslagen bij Bialystok en Minsk, van Salla, Smolensk en in Oekraïne werden de schokkende kennis was duidelijk dat de wereld nog nooit nog nooit zoiets gezien.

Wat was er tegen het Rijk en Europa geconcentreerd? was een enorme bende van bloeddorstige en inferieure - maar koppige wezens.

Machine Translated by Google

Als de Hunnen en ruiters van Genghis Khan de gesel van de mensheid die over Europa raasde, toen in *deze* strijd, de heldhaftige jeugd van Europa keek naar de de sluwe blik van een *systematisch gebrutaliseerd en geanimaliseerde monsterlijkheid.*

Rusland, wat een mooi en goed land, in zulke handen!

Vier keer in de geschiedenis werd een poging gedaan om dit grote land integreren in de sfeer van Europa cultuur.

De eerste cultuurbrengers waren de Indo-Germaanse mensen. Hun creatieve werk wordt zelfs vandaag de dag nog bevestigd door hun Noordse bouwwerken (stenen heuvels), en ze overleven in hun grafheuvels als een eeuwigdurend monument.

Maar hun kracht was niet voldoende om de wilde volksmissen in de enorme ruimte.

Duizenden jaren later, in de tweede eeuw voor Christus, nieuwe nieuwe boodschappers van de Europese moraal en cultuur drong door tot het gebied tussen Dieper en Dnjestr.

Het waren Germaanse mensen uit de volksfamilie van de Goten.

Opnieuw de Germaanse landeigenaren en krijgers veroverde de oncultuur van het uitgestrekte land. In een poging vele eeuwen lang breidden zij het grote rijk van de Goten van de Oostzee tot aan de oevers van de Zwarte Zee

Machine Translated by Google

De Kaspische Zee, met zijn wijdverspreide, onafhankelijke nederzettingscentra.

Het land leek voor de Europeanen te zijn gewonnen levensgemeenschap.

In deze periode was er echter sprake van rassenvermenging in het Romeinse Rijk. had het wereldrijk al dreigende vormen aangenomen.

En nogmaals, het Germaanse volk was numeriek niet sterk genoeg - en niet voldoende bewust van de mogelijkheden van hun gecombineerde kracht - om tegelijkertijd oprukken tegen Rome en hun verdedigingswerken dekken oostelijke flank tegen de Aziatische volksmassa's.

Dit Gotische rijk werd dus het slachtoffer van de aanval van de Hunnen in de vierde eeuw.

De nacht en diepe stilte vielen weer over het uitgestrekte land.

Eeuwen gingen voorbij.

Toen dreef de Noordse vuurgeest echter nieuwe stammen tot een betekenisvolle schepping.

Zelfs vóór het einde van de tijd van de grote, Germaanse verwerving van nieuw land, rond 860, Vikingen uit de het noorden drong door in het onbetaalde land en creëerde een Vikingstaat.

Nowgorod en Kiev werden de hoofdsteden van dit rijk en economische centra van het grootste belang. De De velden brachten weer vrucht voort, de landbouw en de handel bloeiden.

Machine Translated by Google

De rijke landen van het oosten en het Nabije Azië, en de Europese landen dreven intensieve handel in deze natuurlijke leefomgeving.

Er woedde echter een nieuwe storm van verwoesting het verre grijs van de uitgestrekte steppen van Azië:

Genghis Khan breidde zijn machtige Mongoolse rijk uit van de Stille Oceaan tot Silezië. In 1224 werd Kiev veroverd. En toen zijn legers naar de zuiden en westen, het licht van deze veelbelovende creatie van de Vikings werd uitgeroeid.

De restanten van zijn bloed werden opgenomen in de Slavische bevolking. Eeuwenlang sliep het land opnieuw in de schemering van de cultuurloosheid.

Rond 1700 de Russische edelman en latere tsaar, Peter de Grote deed een poging om Rusland op Europese wijze te regeren. Maar met de numeriek veel te grote kleine creatieve kracht van de Duitsers uit de Baltische landen en Ook vanuit Zweden was het op de lange termijn natuurlijk onmogelijk om dit gigantische land een stevig leiderschap te geven staat.

De poging duurde twee eeuwen. Maar deze staat bleef een dode façade. Daarachter ging de de vormloosheid van tientallen etnische groepen, die tijdens de volksfeesten in een bonte mengeling door elkaar waren gehusseld zwerftochten vanuit Azië naar Europa.

Deze volksmix, geplaagd door de wildheid van de steppe-rassen, werd gedurende zijn geschiedenis verscheurd tussen cultuur en cultuurloosheid, tussen discipline en ongedisciplineerdheid, en tussen nederige vroomheid en goddeloosheid. Dat was het geschikte moordwapen voor de eeuwige Jood tegen de Arisch-Noordse mensheid van Europa.

Als gevolg van het bloedoffer van de Russische heersende lagen in de Wereldoorlog, het pad voor subhumaniteit en de Joden stonden open, en zo kon het bolsjewisme zegevieren in 1917.

Het resterende Noordse bloed werd afgeslacht en de de oorsprong van de Europese cultuur werd uitgewist.

Miljoenen mensen werden het slachtoffer van deze Joodse-Bolsjewiek [1] dronkenschap.

Wat er toen in Rusland gebeurde, kan alleen worden geïllustreerd met een dierlijk voorbeeld:

Onze huisdieren kwamen tevoorschijn - min of meer veel generaties geleden - van wilde dieren door middel van fokmaatregelen.

Als men ze weer een paar dagen wild laat worden, generaties, of ze in slechte handen legt, zullen ze in hun wildheid wordt nog meer verscheurd en vreemd dan ze waren waren in hun natuurlijke wildheid.

[1] een kort onleesbaar woord bevindt zich tussen ‘bolsjewiek’ en ‘vergiftiging’ in de tekst van Karl Hammer.

Machine Translated by Google

Volgens dit principe werden de Russen onder Joodse leiding opzettelijk tot het uiterste gedreven.
wildheid van roedels.

Dit werd voorzien door de duivelse demon van het Jodendom, een machtige roedel van miljoenen Aziaten *die wild zijn gemaakt,* zouden moeten scheuren uit elkaar, de mensen van Europa.

Alleen in een zielloze wereld, verstoken van Noords-Germaanse mensen, geloofde Judea dat het mogelijk was om deze duistere wereldheerschappij.

We hebben voorbeelden uit de meest recente tijd uit de verkrachtte grensstaten Litouwen, Letland en Estland.

Vanaf juni 1940 hebben de Sovjets niet alleen de Sovjet-Unie uitgeroeid de gehele Arische heersende laag, waarbij tientallen duizenden in het proces, maar in Litouwen en Wit Rusland begon ook, *direct aan de grens van de Duitse Rijk,* om Kirgiezen, Kalmukken, Tartaren en leden te vestigen van andere nomadische stammen.

Europa zou nomadisch worden, en zijn een rijk cultureel landschap zou na een plundering veranderen in een wildernis zonder mensen.

Noodlottiger dan ooit tevoren stond Europa tegenover vóór *de oude taak* om de strijdkrachten van vernietiging.

Net zoals de mensen van Europa tijdens de grote historische beslissingen uit het verleden stonden, onder leiding van

Machine Translated by Google

Germaanse mannen, vastbesloten om zich te verdedigen tegen de gemeenschappelijke vijand, dus marcheer ook in deze dagen de beste een deel van de Europese jeugd aan de zijde van het Rijk richting een overwinning en een wending van het lot.

Nooit eerder in de geschiedenis hebben de Germaanse volkeren hadden zo'n grote leider als wij vandaag de dag hebben het geluk van het hebben.

Het doel van deze strijd is echter de uiteindelijke het overwinnen van het eeuwige gevaar uit het oosten.

Wat de Indo-Germaanse volkeren, de Goten en de Vikingen op de lange termijn niet kon worden bereikt, moet dat nu gebeuren tot een besluit gebracht en voor altijd vastgelegd.

Meer dan duizend jaar geleden creëerden de Vikingen hun ordelijke rijk in het gebied rond Nowgorod en Kiev, heldhaftig en op eigen houtje.

Op hetzelfde gebied vinden vandaag gevechten plaats - met dezelfde dapperheid en in het kader van de Duitse strijdkrachten - een Germaanse afdeling die de naam Viking draagt met trots, voor een Europees lot.

Machine Translated by Google

De aartsbisschop van Canterbury, de primaat van de De Kerk van Engeland zei in december 1936:

“Ik waarschuw voor het gevaar van goddeloosheid. Het is slechts te bekend dat in de Sovjet-Unie een grote menselijke gemeenschap wordt verslonden door een agressieve goddeloosheid en door de antichristelijke leringen van klassenstrijd. Men moet alert zijn om te voorkomen “Deze geest zou ook het Engelse volk niet kunnen binnendringen.”

Eind juli 1941:

"Ter rouw om het offer, ben ik diep ontroerd door de geweldige moed en kracht van het Russische volk, dat de vlag van de beschaving hoog houdt in de strijd tegen het fascisme. Ik ben overtuigd van uw uiteindelijke overwinning."

Machine Translated by Google

AUD

Een Germaanse minnares

van de Gislasaga

Nu werd Aud Vesteinstochter de vrouw in Buehl en namen samen met Asgerd de boerderij in. Zestig hoofden van het vee stond in de stal. Het duurde niet lang voordat de mensen merkten dat zij, van alle IJslandse vrouwen, zeker de eerste was als het ging om zorgzaamheid en bekwaamheid.
aan haar gedrag kon men haar slimheid en haar herkennen ijver en haar ervaring op veel vlakken.

Maar het bleek ook dat ze nooit arrogant werd. Boven alle andere vrouwen was ze rechtvaardig en vriendelijk tegenover haar ondergeschikten, en ze was ook gul.

Gisli Thorbjoernson glimlachte vaak onbewust als hij zag Aud op haar werk; hij werd warm en gelukkig met het idee dat ze zijn vrouw was geworden. Zijn huwelijk met haar was er een kalm, warm leven samen, een wederzijdse zorg en het creëren van versterking van de clan.

Van buitenaf was er niet veel te merken van deze diepe band: want Gisli en Aud waren beiden spaarzaam en gereserveerd in hun uitingen van gevoelens, net zoals ze van hun ouders hadden geleerd voorouders volgens authentieke Germaanse gebruiken.

"Handen op de schoot leggen betekent ze op de verkeerde plaats leggen!", zei Aud vaak terwijl ze haar jonge dienstmeisjes uitlachte. En de jonge dienstmeisjes bloosden als Aud

Machine Translated by Google

betrapte ze terwijl ze droomden, en toen werkten ze met dubbel enthousiasme. Eerst deze of gene waarschijnlijk mopperde, maar het gemopper hield al snel op.

Hoe zou men niet ook kunnen werken, als de vrouw zelf... geef zo’n goed voorbeeld.

Aud stond lang voor zonsopgang op om wrongel te bereiden en brood bakken.

Er waren veel medehuurders in Buehl; ze wilden allemaal vol worden.

En hoe goed wist Aud Vesteinstochter hoe hij eten klaarmaken!

Het kleine keukenmeisje Hrefna hielp haar gewillig.

Na het vroege werk volgden nog andere klusjes.

Toen de mannen in de hal verschenen, was er al dampende maaltijdpap op tafel, en de geur van versgebakken brood gevuld met veel ruimte.

Aud spoorde hen aan om mee te helpen. Er werden grappen over en weer gemaakt.

Ja, er heerste een goede geest van wederzijds geluk bij Buehl!

De een nam het dagelijkse werk met vreugde op zich, en iedereen met vreugde De gestarte taak verloopt goed.

Het buitenwerk werd verdeeld onder de landarbeiders, maar in het huis hielden Aud en Asgerd toezicht op de taken van de dienstmeisjes, het schrobben en schoonmaken, het bakken van brood en het bereiden van mede en voedsel.

Machine Translated by Google

In de zomer werden de bessen geplukt en de tuinplanten verzorgen - in de winter sponnen en weefden de vrouwen.

Prachtige, kleurrijke kleding kwam onder Auds vandaan bekwame handen. Verbaasd zagen de anderen hoe ze trok gouden draad na gouden draad door de rode zijde van een festivaljurk. Soms richtte ze haar woorden tot de meiden en laat ze haar over hun thuisland vertellen, over ouders en broers en zussen.

De dienstmeisjes en hun meesteres konden het goed met elkaar vinden. Vaak spraken Hrefna, Thorgard en Vigdis over hoe anders was het een Bruehl sinds Aud Vesteinstochter daar als echtgenote bestuurd en bestuurd.

Machine Translated by Google

“Kracht verwacht ik van de man; hij handhaaft de

de waardigheid van de wet. Maar alleen door genade heerst de vrouw.”

- Friedrich Schiller

Machine Translated by Google

Kind en huwelijk

door Friedrich Nietzsche

Je bent jong en verlangt naar een kind en een huwelijk.

Maar ik zeg u: bent u een man die naar een vrouw verlangt? kind?

Ben jij een overwinnaar en zelfoverwinnaar,

De meester van de zintuigen, de heerser van uw deugden?

Daarom vraag ik het u.

Of spreken het dier en de lust vanuit het verlangen?

Of eenzaamheid? Of ontevredenheid met jezelf?

Ik wil dat jouw overwinning en jouw vrijheid een kind verlangen.

Je moet een levend monument bouwen in je overwinning en jouw bevrijding.

Je moet verder bouwen dan jezelf. Maar eerst, voor mij, moet je zelf gebouwd zijn, vierkant in lichaam en ziel.

Je moet niet alleen vooruit voortplanten, maar ook opwaarts!

Moge de tuin van het huwelijk u daarbij helpen.

Machine Translated by Google

[TITEL TOEGEVOEGD DOOR REDACTEUR]

Duitse gedachte

door Kurt Eggers

Het Duitse denken verzint geen onrealistische theorieën en hoop op wonderen, maar het waardeert de mens volgens zijn belang voor de gemeenschap.

Het meet het leven van het individu af tegen het leven van het hele volk.

Het meet het heden met de maat van de toekomst cadeau.

Wordt de waarde van het individu dan klein?

voor de grootsheid van de gemeenschap.

Wordt de waarde van persoonlijkheid zo groot in

gezien de voorbeeldige invloed ervan op de gemeenschap.

Machine Translated by Google

Het verzoek van een vader

Een SS-kantoor ontving de volgende brief van de vader van een zwaargewonde Nederlandse SS'er:

“Middelburg, 24 september 1941”

“Ik bevestig hierbij de ontvangst van - en dank u voor - uw brief van de 15 e van deze maand. Ik kan u meedelen dat ik een brief van mijn zoon heb ontvangen waarin hij mij meedeelt dat zijn linkeroog zo beschadigd is dat hij niet meer kan zien.
niet meer mee zien.”

Hij is echter vrolijk en opgewekt. Steeds weer lees ik in zijn brieven dat de prijs die hij voor zijn
Führer, is niet te hoog gegrepen. Maar ik merk in zijn brieven wel *één* angst en *één* verzoek op: de angst om ongeschikt verklaard te worden voor plicht. Zijn wens is om te blijven vechten voor de rechten van Europa.
regeneratie.”

“Mijn zoon Hans heeft maar *één* wens: niet ontslagen worden, maar om ergens als soldaat zijn plicht te blijven vervullen .”

“Onze wens zou zijn dat Hans hier op verlof zou zijn voor een korte tijd. De manier waarop onze Hans is uitgesneden, het ergste wat hem zou kunnen overkomen zou zijn dat hij ontslagen zou worden als ongeschikt voor dienst. Daarom verzoek ik u alles te doen om dat te voorkomen.”

Machine Translated by Google

Van een Corps Order of the Day

door de bevelvoerende generaal

Na een van de hevige gevechten aan het noordoostelijke front van Jelnja, de *Foerster* -groep van de 1./SS-motorfiets bataljon - dat de missie had om de verdediging van het bedrijf te bewaken linkerflank - werd als volgt gevonden:

De groepsleider, SS-Unterscharführer *Foerster,* met zijn hand op de detonatie-ring van de laatste handgranaat, in het hoofd geschoten.

Eerste schutter, SS-Rottenführer *Kialber,* met de machinegeweer nog steeds op zijn schouder en een kogel in de vat, geschoten in het hoofd.

Tweede schutter, SS-Sturmmann *Buschner,* en derde schutter SS-Schuetze *Schyma,* dood in hun schuttersputten.

De soloboodschapper, SS-Sturmmann *Oldeboershuis,* knielend dood voor zijn machine met zijn hand op de stuurwiel, vallend op het moment dat hij was zou het laatste bericht moeten overbrengen.

De chauffeur, SS-Sturmmann *Schwenk,* is overleden in zijn loopgraaf.

Van de vijand zag men alleen dode - liggend in een halve cirkel rond de positie van de groep - binnen handgranaat bereik.

Machine Translated by Google

Een voorbeeld van het concept 'verdediging'! In eerbied
Wij staan voor zoveel heldendom!

Ik heb voorgesteld dat deze namen op de website worden gepubliceerd.
erepagina van het Duitse leger.

Machine Translated by Google

Neutraliteit en Germaanse inspanning

"...en dit zeg ik duidelijk - ik wil het weten en horen niets van neutraliteit... als ik bij een grens kom, moet je verklaar jezelf koud of warm, want God strijdt tegen de duivel hier. Als je wilt dat ik me aan God houd, kom dan voor mij. Maar als je liever bij de duivel blijft, dan moet zeker tegen mij vechten. Tertium non dabitur, Er is geen derde optie, dat is zeker. Wat voor soort ding Is dat - neutraliteit? Ik begrijp het niet."

- Gustav II. Adolf, koning van Zweden, aan Georg Wilhelm van Brandenburg, in het jaar 1630.

In deze weken en maanden wordt het lot van Europa voor de toekomst bepaald. Germaanse vrijwilligers met een gezond instinct uit de Germaanse landen van ons continent.
hebben besloten om aan de zijde van het Rijk te vechten. Verder dat hele volkeren zich moedig hebben verzameld voor de strijd voor Europa, zelfs zij die niet rechtstreeks bloedverwant zijn aan het Duitse volk, maar die er nauw mee verbonden zijn.
verbonden door buren of door een gemeenschappelijke geschiedenis.

Aan de andere kant waren en zijn er staten waarvan
De positie was aanvankelijk niet duidelijk. Ze belden en belden zichzelf "neutraal" noemen.

Machine Translated by Google

In de loop van de tijd werd het duidelijk dat zelfs de de kleurloze houding van deze anderen was niet helemaal zo neutraal als het in eerste instantie leek; want toen het serieus werd, gedeeltelijk beslist *voor* Engeland en de Joden, dus *tegen* Europa en zijn nieuwe orde. De heersende plutocratische lagen. van deze "neutrale" mensen hebben er nooit echt over nagedacht neutraal blijven. Dat hadden ze al lang vóór de uitbreken van de oorlog, geven nup hun nationale soevereiniteit doordat zij hun territoria eerst ter beschikking stelden aan de geestelijke opmars van de vijanden van het Rijk; dat wil zeggen dat ze hun nieuwsdiensten, pers en radio overgaven en geallieerde spionageorganisaties op hun grondgebied tolereerden "neutraal" terrein.

Eer, trots en onafhankelijkheid - wat betekenden deze dingen? gemeen tegen hen, als alleen hun volle borden intact bleven! Hoe trots kunnen die mannen daarentegen zijn en vrouwen die, ondanks alle vervolgingen, bevestigden toen al de ideeën van de nieuwe millennium in die landen!

Maar datgene wat hun ideologische tegenstanders daar noemden neutraliteit was op zijn best zelfbedrog. Meestal echter, het was de poging om het Rijk op sluwe wijze te misleiden en hun eigen volk. Geen van hun telegrafisten geloofde in een het succes op lange termijn van dit illusoire beleid. Lang daarvoor ze verzamelden hun moed voor 'de moeilijke beslissing' – 'voor

Machine Translated by Google

"in het belang van hun volk" - om het land te verlaten, stonden hun vliegtuigen volgetankt en klaar. Deze armzalige vlucht was slechts het logische gevolg van hun hele actie, net als de bezetting door het Duitse leger van de landen die ze hadden.
misleid. Dus hun verlaten volk moest in hun nood
de eerste stap zetten om hun situatie te begrijpen. Dat betekent dat ze moesten erkennen dat ze, met behulp van hun plutocraten, ze waren gewoon meegesleurd in de oorlog plannen van Groot-Brittannië als pionnen. Ze moesten verder erkennen dat Engeland hun onafhankelijkheid alleen respecteerde en het brood in hun manden liet zolang het nog bruikbaar was als pionnen. Deze erkenning moet
bitter geweest. Zo bitter als het altijd is wanneer men moet een fundamentele fout erkennen die men had willen bewijzen
zijn hele bestaan opbouwen.

Grote kringen in de bezette ‘neutrale’ gebieden zijn nog steeds niet geneigd om de situatie ook maar gedeeltelijk te begrijpen. Waarom en waarvoor deze vruchteloze toestand van koppige knorrigheid? Omdat onze vijanden in staat waren om deze lieden - in *één* opzicht - *echt* te "neutraliseren". Namelijk, ze hun visie op hun historische, Germaanse oorsprong, voor hun eigen waardigheid, voor de politieke realiteit en de een echte Europese machtsverhouding. Daarin werden de laatste jaren geholpen door de Joodse emigranten uit Duitsland. In vereniging met hen konden ze

een volledige verlamming van het politieke denken in de kleine democratieën van Germaanse oorsprong te bewerkstelligen: elke onbevooroordeelde, onafhankelijke ontwikkeling van het politieke mening was uitgedoofd tot in het kleinste restanten. Het op zichzelf gezonde verlangen naar bezittingen, het gezonde instinct voor verwerving en welvaart, waren niet langer alleen bedoeld voor de instandhouding van het leven, maar werden verheven tot de inhoud en het doel van het leven zelf.

Dus eer en trots moesten worden beknot. Wie dan ook in deze landen, die trots waren op het bezit van 'vrijheid en mensenrechten', de vrijheid namen om anders te denken en te handelen dan het systeem, dan de "samenleving" of dan de massa, werd geboycot en economisch geruïneerd. Dus de geest van de handelaar stond op en verstikte elke herinnering aan de heroïsche oorsprong van de Germaanse volkeren en de wil tot duidelijke beslissingen. Een leefde slechts bij de dag en stak zijn kop in het zand. Bijgevolg geloofde men zelfs niet in de verste verte dat er op een dag, en zelfs in de nabije toekomst, beslissingen zouden worden genomen. geëist waar men niet mee kon *wegpraten* of *afkopen* geld.

Dat deze geest van laksheid en oneer niet Dat het volk volledig besmet is bewezen door de dappere mannen en vrouwen die al heel vroeg hun steun aanboden bezittingen en hun bloed voor de overwinning van de a

Machine Translated by Google

Het nationaalsocialisme in hun landen. Niet in de laatste plaats waren deze boerenkringen, dus mensen die niet leven als eendagsvliegen, maar die gewend zijn om over de grens te kijken
meerdere generaties, hetzij met planten, hetzij met de
fokkerij van dieren, of met zichzelf van erfelijke boerderij naar erfelijke boerderij. Deze nationaalsocialisten spraken zich niet alleen uit voor neutraliteit
heeft nooit echt bestaan in deze landen, en dat deze landen
waren bestemd voor Groot-Brittannië. Nee, deze Nationale
De socialisten gingen verder: de ruimtelijke banden van hun landen, het diepere inzicht in de historische verbanden en de echte Europese machtsverhouding brachten hen tot de
volgende erkenning: Neutraliteit is op dat moment
moreel onmogelijk wanneer een bloedverwant volk vecht voor het leven van zichzelf en zijn broeders. Volgens deze erkenning hebben duizenden vrijwilligers uit deze Germaanse
De gebieden die aan het Rijk grensden, stroomden vervolgens naar voren. Hun bloed, dat vloeit voor de gemeenschappelijke strijd, zal op een dag de Germaanse staten onlosmakelijk met elkaar verbinden
opnieuw.

Wij, Duitsers en “neutralen”, moeten echter reflecteren en
Probeer je het volgende voor te stellen: Hoe zou het staan met
de eer en de achting van deze “neutrale” mensen als deze
vrijwilligers waren *niet* uit hun gelederen gekomen?! Deze
vrijwilligers hebben door hun inspanningen en als eerste

Machine Translated by Google

openden de poorten van hun land om de toegang tot een nieuwe, grootse bestemming mogelijk te maken. Door hun duidelijke standpunt voor het Rijk als het levengevende centrum van het continent, hebben ze hun volk bevrijd van een eeuwenlange toestand van isolatie en feminisering. Deze vrijwilligers hebben

zorgen ervoor dat de geschiedenis van hun land in de toekomst meer zal zijn dan een geschiedenis van het materiële genot van het leven. De hele "neutrale" bevolking zal op een dag - als ze erkennen deze oorlog als het beslissende keerpunt in *hun* levensgeschiedenis, ook - eerlijk toegeven dat het heldendom en de opofferingsgezindheid van hun jonge zonen de grootste daad in hun geschiedenis in eeuwen was.

Machine Translated by Google

Naar de Eerste

Uit de eerste toespraak van de toenmalige commandant van de I./SS Nordland tot de eerste Deense vrijwilligers van de bataljon op 25 juni 1940:

Jullie Deense nationaalsocialisten zien elkaar en in Duitsland hetzelfde bloed. Bloed, ras is sterker. dan taal en etniciteit.

Taal en etniciteit moeten vrij en in vrijheid voortleven. ongehinderd, in een nieuw door de Germaanse bevolking geleid Europa, maar ze zou nooit meer Germaanse mannen moeten verdelen of zelfs maar maken ze tot vijanden maken.

Dit is het begin van een nieuw, groots tijdperk.

Dat heb je begrepen.

Je wilt meevechten tegen de sterfelijke vijanden van het hakenkruis, tegen het Jodendom van de hele wereld en de vele machten die erdoor misleid worden.

U bent de eerste vertegenwoordiger van Noord-Germania, die - tot eer van uw volk - de pad naar Duitsland, de kampioen in de strijd.

Je hebt de trots en de eer om te dienen en te vechten in zijn hoede onder de grootste man aller tijden, onder Adolf Hitler!

Machine Translated by Google

Op een dag zullen uw kinderen en kleinkinderen over u zeggen: “Zij behoorden tot de aanvankelijk zeer weinigen die hadden erkend waarvoor deze wereldstrijd werd uitgevochten, en *die niet verraadde Germaanse broedersbloed met een laffe neutraliteit.”*

Machine Translated by Google

Germaanse verlangen

In elke echte Germaanse man is de oude Viking verlangen leeft nog steeds; het zoeken naar het grote avontuur van het leven, de strijd om de strijd. Deze drang naar avontuur drijft de Germaanse man ertoe het schip van zijn leven naar de hoogten van gevaarlijke bestaan om het zogenaamde lot uit te dagen tot een duel. In de strijd met het lot bewijst het hart hoe sterk is het, en de ziel van de krijger die is vertrokken om te vechten hoeveel Noords bloed het heeft.

Het eigen hart, het vinden van de eigen ziel is daarom de het uiteindelijke doel van dit Germaanse verlangen. Datgene wat wij mee terug naar huis nemen van de reis naar de grote avontuur is wat wij vandaag de dag nog steeds in onze taal noemen - ervaring!

Iemand die nog nooit de grote oorlog van de de aarde zal daarom nooit in het bezit komen van dat ervaring die iemand slimmer, volwassener maakt, en sterker. Daarom veracht de Noordse mens de "man achter het fornuis" waarom klampt hij zich vast aan de rok van een vrouw en die nooit “van ver kunnen terugkeren”.

Een oprechte drang naar avontuur mag niet verward worden met verlangen naar buit. De ware krijger doet dat niet

Machine Translated by Google

zijn hart ontheiligen ter wille van de buit: aan de overwinnaar vallen uiteraard de bezittingen van de verslagenen!

In de heldhaftige liederen van ons Noordse ras worden geen mannen gevierd als voorbeelden van moedige levens die hun doel bereiken. achting op basis van hun bezittingen, en juist zij die onbezorgd de sprong in het onbekende waagden, die de strijd aangingen en in staat waren om

hun hart wegen.

De houding waarmee ze het beslissende zwaard gaven klap - of als ze een superieure vijand tegenkwamen - ontvingen ze die alleen was de moeite waard.

De grootheid van het hart van een man werd bewezen in verzet, in een rebelse "Niettemin" tegen het milieu. En wie in staat was om de stempel van zijn wil op de omgeving, zelfs in de dood, was een "held". Dit ideaal Beethoven in staat gesteld, in een tijd waarin doofheid (de ergste (het lot van een muzikant!) overkwam hem steeds meer, om het maar eens te zeggen de opstandige en trotse woorden: Ik wil de kaken van het lot grijpen!

De man die terugvecht, die het aandurft om in opstand te komen tegen een de toestand die hem probeert te buigen of te breken, is de meester, niet de schepping, van zijn lot.

Het Germaanse verlangen naar beproeving heeft geleid tot het creatieve verlangen naar avontuur, waaruit de Vikingen voortkwamen

Machine Translated by Google

hun - niet destructieve, maar juist het tegenovergestelde: cultuurbrengende en staatsscheppende - oorlogstochten ondernamen.

In de strijd om kennis de Germaanse onderzoekers en ontdekkers, kunstenaars en geleerden hebben creëerden hun prachtige werken, zonder welke er vandaag de dag geen cultuur, geen gemeenschapsleven, geen beschaving.

De man uit het Noorden wordt tot daden gedreven om zijn bestaan bewijzen, om zijn sterke punten te ontwikkelen. In dit zin wint hij zijn "eeuwigheid". Want, zo staat het geschreven in de *Edda,* “eeuwig alleen zijn de beroemde daden van de dood”! Zonder proces is er geen mogelijkheid voor een daad die bewijst waarde. Zonder gevaarlijke inspanning geen bevestiging. van de echtheid van het lonkende verlangen!

Wie door een bevestigende daad een voorbeeld voor zijn kameraden wordt, blijft in hun herinnering voortleven, blijft onvergeten, bezit roem van daad en is vandaar "eeuwig". Het Germaanse verlangen bereikt zijn hoogtepunt in de eis naar een "eeuwigheid" in deze wereld, die gebonden is aan het lot van het ras. De Noordse mens kan alleen vechten voor zijn ras, en in dit ras vechten, liefhebben, sterven en eeuwig zijn. Elk avontuur, elke oorlogsvoorbereiding, elk risico alleen heeft betekenis als het de ontwikkeling van de kracht van het ras dient, en dus uiteindelijk de

Machine Translated by Google

doel om vruchtbaar te worden. Dat is het positieve betekenis van de creatieve, Germaanse onrust.

Er is ook de instinctieve, destructieve rusteloosheid van de nomaden, een verlangen naar avontuur dat geen creatieve sterke punten: zulke buitjagers vinden we onder de Oosterlingen, vooral onder de Joden. Wij verachten hen. vanwege het trotse zelfbewustzijn van ons ras, die het zwaard hanteert om taken uit te voeren.

Deze oorlog heeft ons Germaanse mannen grote problemen bezorgd creatieve taken. Voor ons ligt Europa, dat moet worden bevrijd uit zijn verdeeldheid, uit zijn "magische slaap" – in die tot zinken is gebracht door occulte, internationale machten - als het een nieuw vaderland voor ons moet worden.

Wij lachen met afschuw om het misverstand van de mensen die vastzitten in gisteren, die niet in staat zijn de betekenis van deze strijd begrijpen, en wie misschien willen ze ons als "gekken" beschouwen.

Wij weten dat wij sterk zijn in ons geloof, dat wij van God zijn. de komende tijd, dat morgen en overmorgen zullen behoren aan ons toe, dat de toekomst van ons is. Wij willen geen genade, liever gerechtigheid! Daarom zijn wij de soldaten geworden van de Führer, die de nieuwe orde van Europa op zich neemt het standpunt van de rechten van de jongeren.

Onder onze voorouders werd het al als een een eer om te mogen vechten onder een heldhaftige leider. Wij

Machine Translated by Google

zijn blij, niet alleen omdat we in een tijd mogen leven die wordt gekenmerkt door de grootste heldhaftige opstand van Germaanse mannen, maar om de soldaten van de Führer te zijn die heeft het zwaard gegeven aan het Germaanse verlangen.

Wat gisteren nog een droom was, is vandaag geworden realiteit. Als we gisteren nog verlangden naar beproeving en hartstochtelijke daad, dan heeft de Führer ons vandaag de dag de historisch uur van beproeving. We weten dat het komende Europa zal even sterk zijn zolang de Germaanse wil tot macht bestaat, door de Führer gewekt, blijft levend en wakker.

En het is aan ons om steeds weer opnieuw onze verlangens, ons verlangen naar avontuur, onze bereidheid en onze bevestiging om in de strijd voor het leven te stromen-rechts van ons ras.

Machine Translated by Google

Het gemakkelijkere pad

Er was een eenheid SS-mannen in een klein stadje in Sleeswijk-Holstein. Deze mannen waren gehard door veel gevechten. Hun vrouwen en kinderen leefden bewust volgens de wetten van de orde, die hun door de Reichsführer-SS waren gegeven. Een op een dag kwam er een jongeman met de naam Kretzschmer naar hen en gevraagd om zich bij de eenheid aan te sluiten. Maar wie wil, om zich bij de SS te kunnen aanmelden, moet eerst worden nagegaan of zijn persoonlijkheid geschikt is voor de eisen van de orde. Kretzschmer gaf toe dat er een rechtszaak gaande was tegen hem. Maar hij was er vast van overtuigd dat hij vrijgesproken zou worden. Daarop stelde SS-eenheidsleider Brodersen het verzoek uit tot de uitspraak van de rechtbank.

Na een paar weken meldde Kretzschmer zich opnieuw. Hij presenteerde de beslissing van de rechtbank - een duidelijke vrijspraak. Bij de Tegelijkertijd woonde SS-man Petersen echter in de hetzelfde gebied als Kretzschmer, verscheen voor de eenheid leider en zei: “Eenheidsleider, we moeten deze man afwijzen; in “Mijn ogen zijn een lafaard.” Deze beschuldiging was ernstig en de eenheidsleider Brodersen draaide zich abrupt naar Petersen en zei scherp: “Zijn eer is opnieuw bewezen vastgesteld, heeft de rechtbank beslist en hem vrijgesproken.

Machine Translated by Google

Hoe wilt u uw strenge oordeel rechtvaardigen?"

Petersen zag dat de leider van de eenheid, die bekend was vanwege zijn bijzonder rechtvaardige aard, was boos over zijn bezwaar. Maar zijn houding was vastberaden en zijn blik was vrij zoals hij antwoordde: "Volgens de wetten van de staat is Kretzschmer vrijgesproken; maar volgens de "Volgens de ongeschreven wet van de SS moet ik hem schuldig bevinden."

Toen rapporteerde Petersen wat hij had ontdekt over Kretzschmer slechts een paar uur eerder:

"Weet je dat een paar maanden geleden deze gevaarlijke collega Josef Mamzak verhuisde naar Neumuenster - van wie het is nooit duidelijk geweest of hij tot de roden behoorde of aan de reactionairen. Zelfs als we hier een halve dag zijn reis weg van Neumuenster, we hebben allemaal desondanks gehoord van de aanval van deze Mamzak tegen Gertrud Jensen. Volgens het bewijs van de rechtbank, Kretzschmer was niet meer dan 50 meter verwijderd van de plaats van het ongeval. het misdrijf. Daarom ging de officier van justitie ervan uit dat Kretzschmer had deelgenomen aan de aanval. Ondertussen, Kretzschmer kon zijn onschuld in dit opzicht bewijzen, en daarom sprak de rechtbank hem vrij. Voor de staat en het grote publiek, dat was het einde van de zaak, maar niet voor ons SS'ers! Want, als een fatsoenlijke kerel, Kretzschmer moet het meisje geholpen hebben. Dat heeft hij niet gedaan. Daarom, "Hij is een lafaard."

Machine Translated by Google

De heerschappij van eenheidsleider Brodersen was kalm en onder alle omstandigheden omstandigheden, eerst de beschuldigde te horen alvorens een oordeel te vellen. Daarom liet hij Kretzschmer nu inschakelen. Hij moest toegeven dat hij met de ruwe Mamzak had gedronken en verachtelijke verhalen over vrouwen vertellen. Na het verlaten Hij scheidde zich onmiddellijk van hem. Later hoorde hij zelfs het meisje schreeuwde, maar omdat Mamzak bekend stond als een een gewelddadige man met een mes, hij voelde zich niet zijn gelijke. Hij ging dus zijn eigen weg.

De leider van de eenheid bleef uiterlijk kalm. Zijn antwoord was koel en afwijzend: "Kretzschmer, het lot heeft je in de problemen gebracht voor een beslissing in dat uur: het moeilijke pad bewandelen zonder u zorgen te maken over het gevaar voor uzelf en om te staan door het meisje, of om de gemakkelijkere weg te kiezen om je te beschermen eigen botten. Onlangs vertelde de Reichsführer ons opnieuw op de Reichsleidersconferentie dat de SS-man Kies altijd voor het moeilijkste pad. Je kon niet Doe dat, daarom verwerpen wij u."

Machine Translated by Google

Men zondigt niet alleen tegen de loyaliteit en de eer wanneer men laat door inactiviteit de eer van zichzelf of van zichzelf in gevaar komen de SS schade te berokkenen, en vooral als men niet respecteert de eer van anderen, of bespot dingen die heilig voor anderen, of staat niet, mannelijk en fatsoenlijk, opkomen voor de afwezigen, de zwakken en de weerlozen.

- Onze Reichsführer, 1935

Machine Translated by Google

Veel dingen

door de Reichsführer SS

Veel dingen kunnen in deze wereld vergeven worden, zo leren we de SS'er, maar één ding kan nooit vergeven worden: ontrouw. Wie zijn loyaliteit verbreekt, sluit zichzelf uit van onze samenleving.

Dit komt doordat loyaliteit een functie is van het hart, niet van het verstand. Het verstand kan fouten maken, en dat is soms schadelijk, maar het is nooit onherstelbaar. Het hart daarentegen moet altijd hetzelfde ritme aanhouden, en wanneer het stopt, sterft een mens op dezelfde manier als een volk sterft - wanneer het de loyaliteit verbreekt.

We hebben het hier over loyaliteit van elke soort: loyaliteit aan de Führer en dus aan de Duitse en

Germaanse volkeren, hun wijsheid en gewoonten; loyaliteit aan het bloed, en dus aan onze voorouders, ooms en aan onze clan of etniciteit; loyaliteit aan onze kameraden; en tenslotte loyaliteit aan de onveranderlijke wetten van een goede opvoeding - van reinheid en ridderlijkheid.

Een mens zondigt tegen de loyaliteit en eer, niet alleen als hij passief zijn eigen eer of die van de Schutstaffel laat schenden, maar vooral als hij de eer van anderen niet respecteert, als hij dingen bespot die anderen heilig achten of als hij op onmannelijke en onfatsoenlijke wijze nalaat de zwakken, de hulpelozen en hen die niet aanwezig zijn om zichzelf te verdedigen, te verdedigen.

Machine Translated by Google

Het drievoudige zegel

door Dorothea Hollatz

Vanwege de grote hoeveelheid werk had men verzuimde de jonge vrouw voor te bereiden op de komst van haar echtgenoot, die zwaargewond in het ziekenhuis was opgenomen tijdens de campagne tegen Engeland, of om haar de aard van zijn wonden voldoende uit te leggen. Toen de verpleegster de deur van de kamer opende, die hij gedeeld met twee andere gewonde mannen, stond de vrouw hulpeloos tussen de bedden, want alle drie de mannen hadden een verband om hoofden en ze kon hun gezichten niet zien. De verpleegster hielp haar door naar het raam te gebaren en te wijzen naar de naambordjes aan het hoofdeinde van elk bed, waar men kon lezen wie er achter de mummificatie verborgen lag. En zo de vrouw moest geloven, vanwege de naam van de plaats, dat de roerloze figuur voor haar was haar echtgenoot, naar wie ze twee nachten had gereisd om hem te bezoeken. Ze boog zich over hem heen, riep hem zachtjes en legde haar hand op zijn rechterhand. hand. Er was een beweging, een luik ging door de lichaam, maar hij bleef stil. Hij nam zijn tweede hand onder de dekens vandaan. Beiden waren ongedeerd. De verpleegster schoof een krukje naar het bed voor de vrouw en vroeg haar om niet langer dan tien minuten in de kamer blijven.

Machine Translated by Google

Terwijl de vrouw beide handen van haar man vasthield en durfde geen vragen te stellen, omdat ze bang was geen antwoord te krijgen, en misschien ook omdat ze haar levensgezel en vader moest herkennen
kinderen alleen door zijn handen, niet door zijn ogen, mond of spraak, ontstond er een vreselijke angst in haar hart dat hij voor altijd van haar zou worden weggenomen en misschien was hij al niet helemaal daar. Ze wilde de andere man, aan de andere kant, vragen van de kamer, wat er met haar man was gebeurd, maar dit de andere man, evenals de derde, lagen roerloos met verbonden hoofden, en niets wees erop of ze, onder hun zware verbanden, konden horen of spreken. Dus zij zat daar een tijdje en wist niet wat ik moest doen.

De gewonde echtgenoot, die de behoefte voelde en de hulpeloosheid van zijn vrouw, hief zijn hand op en klopte driemaal met zijn ring op de glazen plaat van zijn nacht tafel, die, zoals meteen bleek, dezelfde was als een verzoek, zoiets als: “Help mij, kameraad, je weet dat ik nog niet kan spreken.”

Hoe dan ook, de drie klopjes werden gevolgd door een menselijke, zelfs al is die moeilijk te verstaan, stem uit de tegenoverliggende muur, en uit de witte omhulsels kwam een stem, kort en gedisciplineerd, alsof hij een bevel uitvoert: “Ik zou u moeten informeren dat we allemaal zijn neergeschoten in de

Machine Translated by Google

gezicht.” En nauwelijks hoorbaar mompelde het daarna: “Nu “We zijn niet meer mooi.”

Tegelijkertijd, alsof het een begeleiding was van deze noodlottige woorden, voelde de hand van haar man zijn weg omhoog. de arm van de vrouw, over haar schouder naar haar hoofd, en trok haar gezicht naar zijn hand. En zo, gekoesterd in de vertrouwde en beschermende handpalm, werd haar hart kalm. en ze begon opnieuw te spreken.

Ze sprak willekeurig over het kleine, onbelangrijke gebeurtenissen uit het dagelijks leven; ze was niet van plan geweest om over al deze dingen te praten, behalve misschien het nieuws dat het goed ging met de kleine. Ze sprak over de appelboom in de voortuin, van het weer buiten, van de gezondheid van zijn kleine kanarie thuis en over de binding van de laatste Goethe-uitgave. Dat er een dochtertje was geboren bij een vriendin en dat de rozen bloeiden in de park. Ze sprak zonder pauze, zacht, bijna als een liedje, en wist niet eens of hij het hoorde. Hoe dan ook, de druk van zijn hand op de hare leek te verraden dat hij... nam haar woorden in zich op.

Toen ze zag dat de tijd om was, voelde ze gedwongen om hem nu eindelijk het essentiële te vertellen, om hem het belangrijkste te laten begrijpen, en ze fluisterde hem toe dat ze nu echt van hem hield, dat hij niet maak je geen zorgen over de wonden of de littekens, dat een echt litteken is

Machine Translated by Google

passend voor een rijk man en zo. Ze moest echt... een poging om dit zo zacht en bijna onverschillig te zeggen, maar Ze wist hoezeer het hem beviel. En toen zijn hand opnieuw op zoek naar haar aanwezigheid, als een bedankje of groet, Ze plaatste haar lippen in de open handpalm en kuste deze drie keer keer, snel en alsof in een spel, zodat hij niet haar schok waarnemen. De andere hand ervoer hetzelfde, en toen plaatste ze beide handen op elkaar en stond op.

***

Toen ze vertrok, liet ze een andere man achter, die keek opnieuw met hoop en geluk naar de toekomst. Het dragen van de vrouw gaf het offer van de man zijn waarde definitieve en grote betekenis. Hieruit groeide zijn kracht en genezing. De loyaliteit van zijn vrouw had hem de moed om te leven.

Machine Translated by Google

De beste kameraad van de mens is de (vrouwelijke) kameraad.

- Gorch Fock

Machine Translated by Google

Een oorlogsverhaal over de grote liefde van onze moeders

Haar jongen

door EK

Het was lente toen ze het nieuws kreeg dat haar jongen behoorde tot de vermisten.

De kastanjeboom onder het keukenraam deed het niet iets weten over lijden en dood. Het bloeide vrolijk ondanks de tranen van de moeder. De buurvrouw probeerde hem zo vaak en zoveel mogelijk te troosten.

“Vermist zijn is absoluut niet zo erg als gevallen zijn, mevrouw. Schroeder. Kijk maar: op een dag komt jouw Willi thuis met zijn vrolijke fluitje! Het is vaak gebeurd. Gewoon vorige week door mevrouw Wendlowski: haar Max, die ook vermist, was alleen aan het been gewond en meegenomen gevangene totdat onze dappere jongens hem weer bevrijdden…”

De oude vrouw knikte.

"Hij beloofde het me, mijn Willi. Hij zou terugkomen, hij zei. Zo niet met Pasen, dan met Pinksteren, en als de zaken nog steeds zijn dan nog niet stil, dan zeker als de kastanjes herfst, waaruit hij altijd schepen voor uw kinderen sneed. Herinnert u zich, mevrouw Richter?…”

“Ja…” fluisterde de buurvrouw, en toen vluchtte ze van de strenge rust van het grijzende vrouwtje.

Drie maanden later wachtte mevrouw Schroeder nog steeds voor haar jongen. Ze geloofde niet dat hij dood kon zijn.

Machine Translated by Google

Vroeger ging ze alleen op zondag naar het station en ging op de bank voor het platform zitten de middaguren, om te wachten op iets dat zou weer vreugde brengen in haar eenzame leven.

Willi zou hier ooit nog eens aankomen en hij zou erg blij om opgehaald te worden. Misschien had hij... langdurig ziek of gewond bent.

Vandaag droeg de verwarde vrouw haar zondagse jurk in Midden in de week. Vandaag was de verjaardag van haar zoontje. Er stond een vaas met bloemen in zijn kamer, zijn kleine tafel en de boeken waren opgeruimd en er lag schoon linnen op de bed.

Jammer dat het bankje op het station al bezet was vandaag bezet. Moeder Schroeder liep heen en weer en opgewonden voor het perron. Net op dat moment kwam er een trein aanrijden kwamen uit het westen. Ze staarde naar de stroom reizigers die door de poort kwam. Of hij naar huis zou komen vandaag, op zijn 25e e verjaardag, haar Willi, en dan alles zou prima zijn. Alle eenzaamheid, al het verlangen, al het wachten en zich zorgen maken over haar enige kind…

Iemand heeft de kleine, uitgemergelde vrouw aangestoten. Zwaar bagage kletterde en begon te glijden, een stok raakte de de grond hard, en een stem riep: “Rustig maar, jongeman, “val niet!”

Maar moeder Schroeder had haar al te pakken en stevig vastgehouden. Een veldgrijze soldaat stond naast haar, zijn jas

Machine Translated by Google

gerimpeld, zijn pet vervaagd, boven zijn verwilderde schouders de rugzak volgepakt, een blonde haardos en kinderogen, blauw, helder, zoekend, zijn arm verbonden en moeizaam
met één been slepen.

"Willi!" stamelde moeder Schroeder onvast.

Verrast hief hij zijn hoofd op. Een verlegen glimlach.
verscheen er op zijn magere gezicht. "Hoe weet je mijn naam?"

Ze hield nog steeds zijn arm vast. De stem klonk vreemd.
Maar het hoofd, het geliefde hoofd met de schitterende ogen, lieve hemel, de ogen waren inderdaad die van haar jongen.

"Zal ik… moet ik je helpen iets te dragen?"

Nu lachte hij echt. "Als je wilt, kleine moeder,
de hitte maakt je zwak, als je in een
ziekenhuis voor een lange tijd. Maar je mag me wel meenemen, kleine moeder, ook al heet ik Willi."

Ze antwoordde helemaal niet. Ze liep naast hem en
droeg de bundel van grijze stof. Hij maakte alleen
De voortgang verliep langzaam en ze moest hem vaak ondersteunen.

"Het is fijn om zo opgepakt te worden. Dankjewel, kleine moeder."
Als u zo vriendelijk wilt zijn om mij te vertellen welke trein ik moet nemen
Ik moet naar Karlshorst. Ik ken de weg niet.
hier. Een neef van mijnlijnen in Karlshorst. Waar zou
één keer, als je geen huis meer hebt, maar wel verlof, misschien voor altijd... voor mijn hand... kijk er eens naar, kleine moeder!"

Machine Translated by Google

"Kleine moeder", was wat ze hoorde. Haar vingers gleden. over de stijve pols, strelend, voorzichtig. “Kom, kom jongen. Gewoon hier langs de straat en dan zijn we daar.”

Hij keek twijfelend op. 'We zijn al bij “Karlshorst?”

“Nee, mijn jongen, daar is thuis!”

"Thuis?"

Hij herhaalde het onvoorstelbare woord. Wat was er aan de hand? verder met die merkwaardige vrouw? Misschien was ze dat niet. helemaal goed bij haar hoofd? Maar de manier waarop ze sprak en keek naar hem, niemand had hem ooit zo bekeken zijn hele, arme, verweesde leven.

“Maar ik ben echt iemand anders…”

“Kom, man!”, drong ze aan, en haar tranen stroomden na lange gevoelloosheid voor het eerst in een kalme, verlossende rivier. "Mijn Willi is vermist, en vandaag is zijn verjaardag. Ik heb schoon linnen op zijn bed gelegd en een kersentaart. En, nou... nou, ik dacht, ik wilde... kom, mijn jongen, jij hebt geen moeder en ik geen zoon. Dat gaat goed. samen."

Dus de jonge, vreemde, dakloze soldaat ging mee. Ondanks zijn kreupele been liep hij als een overwinnaar.

Moeder Schroeder had iets om voor te zorgen en Liefde, en dat is het meest noodzakelijke voor een vrouw.

Machine Translated by Google

Publicatiejaar

1942

Machine Translated by Google

Houston Steward Chamberlain

Houston Steward Chamberlain werd geboren op september 9, 1855 in Southsea bij Portsmouth in Engeland. Zijn jeugd Hij bracht aanvankelijk door in Versailles. Na verschillende verblijven in verschillende landen, met name Zwitserland, woonde hij sinds 1885 in Duitsland. In 1908 werd Chamberlain trouwde met Eva Wagner, de jongste dochter van Richard Wagner. In 1909 verhuisde hij naar Bayreuth, waar hij woonde tot zijn dood op 9 januari 1927.

Chamberlain was van opleiding en beroep een natuurwetenschapper. Als zodanig schreef hij de eerste fundamentele werken over de rol van de menselijke rassen in de loop van geschiedenis. Met dit werk verwierf hij ook een onbevooroordeelde waardering van de Duitse essentie en haar politieke missie in de wereld. Het feit dat dit de stem van een buitenstaander was, vooral die van een redelijke Engelsman uit een van de vooraanstaande families van het eiland, vergrootte het gewicht van zijn geschriften. Met hen snelde Chamberlain vooruit. zijn tijd, en bleef ook verkeerd begrepen in de Duitsland van rond de eeuwwisseling. Adolf Hitler schreef in 1924 in “Mein Kampf” dat de officiële instanties van de Duitse regering achteloos de kennis van een zekere Houston Steward Chamberlain over het hoofd zagen.

Machine Translated by Google

Dat feit kon Chamberlain niet meer doen wankelen dan Duitslands ongeluk in de Tweede Wereldoorlog. Tot aan zijn dood bleef hij overtuigd van de grote missie van de Rijk. Volgens hem kon alleen in het Rijk een werkelijk een grote, effectieve tegenstander tegen het wereldwijde Jodendom opduiken, en daarmee kan de redding van de overgebleven bevolking beginnen.

Machine Translated by Google

Land van Vrijheid

door Houston Steward Chamberlain

Tijdens de Wereldoorlog was een van de weinige vrije Engelsen, Houston Steward Chamberlain schreef het volgende onder de titel *Duitse Wereldvisie:*

Het is van het grootste belang dat een redelijke, volledig Engelsman met liberale overtuiging, die echter een immense, diep gefundeerde kennis had - *John Stuart Mill* - vastgesteld rond het midden van de 19e eeuw[e] eeuw:

"Alleen in Duitsland weet men welke vrijheid van de geest is!" Ik vraag u goed op te merken: "alleen in Duitsland!" Dat was een eerlijke wijze! Hij bevestigt wat de beste Duitsers allemaal al wisten en zeiden, maar wat velen van ons – verleid door politieke passie, misleid en mentaal kleurenblind –
- weet het niet, begrijpt het niet en wil het niet toegeven: dat Duitsland het enige land op aarde is dat de toevlucht is van een echte vrijheid… Deze vrijheid wordt op aarde gebracht door Bepaalde mensen worden beschouwd als een eigenschap van de ziel. Het kan niet worden geschonken of afgenomen.

De mens is vrij, men wordt niet vrij - tenzij men beschouwt de ontwikkeling van het zaad als een 'wording' naar bloei, die mogelijk wordt vertraagd of onderdrukt door

Machine Translated by Google

Externe hindernissen. Niemand kan een ander vrijheid geven, maar hij kan hem wel de weg ernaartoe wijzen.

Onze eervolle Klopstock geeft het juiste Duits definitie van het concept wanneer hij zegt: “Wie zelf denkt, en zelden nabootst, is een vrij mens.” Een onfeilbare teken van dit Duitse concept van innerlijke, ware vrijheid is de onvoorwaardelijk respect voor de vrijheid van ieder ander man… Goethe zegt: “Ik kan alleen maar vreugde vinden in die man die weet wat nuttig is voor zichzelf en voor anderen, en wie werkt om zijn grillen te beteugelen.”

Dat is het belangrijkste punt! Want als John Stuart Mill zegt dat men alleen in Duitsland begrijpt wat vrijheid is van de geest is, dan kunnen we toevoegen: dat het alleen is omdat in Duitsland ziet grilligheid als het tegenovergestelde van vrijheid, en erkent grilligheid als de vernietiger van vrijheid.

Bovendien is het veelzeggend dat Goethe zegt: “werken” om zijn grillen in te perken… Die verdienen het om vrijen genoemd die de neiging hadden om tegen hen te vechten hun eigen grillen: voor alle ware vrijheid - van het individu zowel als van de totaliteit - rust op de rotsachtige helling van zelf-controle en zelfsturing. …Duitse vrijheid kan niet geschonken, ligt het als een eigenschap in de ziel en moet het door innerlijke strijd en innerlijke rijping; het is een daad, een blijvende houding…. het is een geleefd wereldbeeld. De de differentiatie van deze Duitse vrijheid is opvallend,

Machine Translated by Google

waar men de vergelijking ook mag zoeken: de *Fransman* bijvoorbeeld - die zijn Hugenoten heeft verdreven en zijn Frankisch-Germaanse adel heeft gedood - weet helemaal niet wat het begrip "vrijheid" betekent; veeleer ziet hij het eenvoudigweg als de onbegrensdheid van de willekeur van het individu, dus het exacte tegendeel van ware vrijheid.
Wie ooit in Frankrijk heeft gereisd, heeft daar in alle opzichten gebieden, en verspreidden losbandigheid.

Bovendien: wie *gelijkheid* wil - en dat is de dominante passie van de Fransen - kan geen vrijheid willen; want *gelijkheid is de gedwongen heerschappij van de nivellerende wil van de stomme meerderheid,* in het verbod van elke onderscheidende, speciale wezen.

Veel interessanter is echter de vergelijking met de grotendeels bloedverwante *Engelsen,* die vandaag de dag nog steeds (1914) lijken, te midden van de heersende verwarring, voor de meesten het goede voorbeeld van vrije mannen – en die zichzelf ook als zodanig beschouwen. Een goede analyse is nodig om te bewijzen dat de Engelsen ver achter de Duitsers staan en in werkelijkheid slechts een bedrieglijke schijn van politieke macht hebben. vrijheid. Zoals alle zeevarenden - zoals de bewoners ook van de Duitse kustgebieden - de echt gevormde Engelsen bezitten in hoge mate het kenmerk van zelfvertrouwen; het is een 'op eigen benen staan' en zelfredzaamheid. Het gaat uiteindelijk terug op de gewoonte van de dagelijkse strijd tegen de destructieve

Elementen. Zo worden moed, alertheid en doorzettingsvermogen gekweekt. Alleen een dwaas kan ontkennen dat dit volk geweldige mannen heeft gehad, heeft gehad en zal blijven hebben – want de gegeven omstandigheden zullen hen voortdurend ontwikkelen.

Een Schotse dichter uit de 14e eeuw[e] eeuw zong: “Vrijheid is om wordt meer geprezen dan al het goud op aarde”. Dus men ziet dat het meest nobele concept van vrijheid zou kunnen zijn zijn voortgekomen uit dergelijke natuurlijke neigingen. Maar de geschiedenis heeft de zaken anders gestuurd. Terwijl Duitsland de zwaarste testschool ooit voor een volk heeft meegemaakt, en meer dan voldoende gelegenheid had om te leren hoe het "willekeur kon beperken", was Engeland, omringd door de beschermende zeeën, ervaarden precies het tegenovergestelde: zodra het werd innerlijk rustig, de hele wereld stond open voor plundering en onderdrukking. Het leidende principe was vanaf dat moment: de Engelsen als een vrij volk, alle anderen als door God gegeven buit - hetzij voor vandaag, hetzij voor morgen. Vanaf dat moment was de Engelse politiek in wezen een kwestie van plundering. Maar we hebben gezien dat - volgens de Duitse wereldvisie - vrijheid ook een voorwaarde is voor de respect voor de vrijheid van anderen: al vanaf dit er wordt aangetoond dat zo'n roversvolk kan niet echt vrij zijn.

De veelgeprezen parlementaire regering heeft altijd de heerschappij van een minderheid gediend: het parlement heeft nooit de bevoegdheid gekregen om buitenlandse zaken te leiden, noch heeft het een

Machine Translated by Google

een beslissende stem als het gaat om oorlogsverklaringen of vredesverdragen; een heel klein kliek van min of meer duistere heren regeert vandaag de dag despotisch, mannen die nauw afhankelijk zijn van de geldmachten en de door en door verdorven, criminele pers.

Hoe onvolledig de zaken in de Duitse staat (van 1914), het staat hoog boven de Engelse bergen in respect voor menselijk respect, menselijke waardigheid en menselijke vrijheid. Vanaf het begin begreep de Engelsman onder vrijheid het ontbreken van plichten jegens de staat, niets meer. Al in de hoogtijdagen van de grote Engelse Revolutie was dat belangrijkste werk "opperste heerschappij van de “volksvergaderingen” (Lilburne, 1643) verklaarde dat gedwongen militaire dienst mag nooit worden ingevoerd, omdat het de vrijheid zou opschorten. Elke morele
De verbinding tussen het individu en de totaliteit ontbreekt dus. Op die basis bereiken noch het individu, noch het volk ware vrijheid. Daarom laten de Engelsen hun strijd graag door buitenlanders voeren - in Europa meestal door Duitsers, in Azië door
Indianen; de Engelsman was onverschillig voor alles, zolang hij zijn onmetelijke schatten terug kon brengen achter de muur van golven rond zijn eiland in veiligheid. De geschiedenis van de expansie van het Engelse rijk is waarschijnlijk de meest immorele die we in de wereldgeschiedenis kennen. Het meest weerzinwekkende is de verplichting tot hypocrisie, die...

Machine Translated by Google

verheven tot een levenswet. Want zoals de golven de goudstaven beschermen, zo is ook de wil om deze staat te plunderen. zich achter een oceaan van leugens gebarricadeerd, totdat zelfs de de meeste eerlijke mensen weten niet meer wat de waarheid is.

Wat wij in deze oorlog (1914) met verbazing en schok ervaren - de leugencampagne tegen Duitsland - is slechts de laatste vergiftigde vrucht van eeuwen van oefening. Voor alles wat we hebben gehoord en gehoord over Ierland, India, Afrika, China en Egypte - alles is een leugen. Wanneer het hele bestaan van de staat op leugens berust, waar moet de vrijheid - of het nu van het individu is, of van het volk - vandaan? De individuele Engelsman is nog steeds op een hoog niveau graad waarheidslievend, nobel, vriendelijk - maar toch verplicht tot de leugen. Hij is daarom een dienaar die van alles beroofd is. echte vrijheid van de geest, die altijd moet blijven met de bevolen lijn in alle publieke zaken van religie en staat.

Hoe groot is de Duitse vrijheid in vergelijking daarmee! Zoals al vaak is opgemerkt, kan men die samenvatten als *vrijheid, als waarachtig. Vrijheid is waarachtigheid.* Wie werkelijk, dat wil zeggen volledig volgens zijn essentie, is volledig in harmonie met zijn natuur, is hij vrij.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Finse loyaliteit

door Yrjoe von Groenhagen

Het is geen toeval dat men de Noordse mens toeschrijft Loyaliteit als zijn bijzondere kenmerk. Net als de eenvoudige, serieuze natuur, zo zijn ook de mannen: eenvoudig, duidelijk, daadkrachtig. georiënteerd, door hard lot een beetje hard en opzettelijk, maar tegelijkertijd toch vol humor, en bovenal: loyaal. Solide en onfeilbaar noodlottig is de loyaliteit aan een groot man en aan het vaderland.

Een persoonlijke ervaring moet laten zien hoe diep de traditie en de geest van de vaders is geworteld in de Finse boeren.

Onze clan bezat een stuk grond in een vruchtbare, mooie omgeving in Zuid-Finland. In het jaar 1888 werd mijn grootvader, als de laatste van ons, werd begraven bij de middeleeuwse kerk van de dorp. Wat is er veel gebeurd tussen die tijd en nu. Zware gevechten om het vaderland, de winter oorlog in de winter van 1939/1940 - en toen de wederopbouw en de bloei van een nieuw land dat onafhankelijk wordt. Zo gebeurde het dat ik me de tijd en de wereld van mijn grootvader nauwelijks meer kon herinneren.

1942, tijdens militaire dienst, was mijn regiment gestationeerd niet ver van het ouderlijk bezit van mijn

Machine Translated by Google

voorouders. Dus op een vrije middag maakte ik plotseling de besluit om daarheen te gaan. Twee kameraden wilden Ga met me mee. Misschien waren het nog levende boeren. Wie kende mijn grootvader? Ik dacht vooral aan de oude Saari, over wie mijn vader mij had geschreven. Zijn clan had vele generaties lang op onze bezittingen gediend. Op bij de ingang van het dorp zag ik een oude man op de brug, een pijp rokend en peinzend wegkijkend in de afstand. Hij was al 80 jaar oud, zo niet ouder, maar hij was zo stevig als een boom die zijn wortels zo had vastgezet zo ver in de grond dat geen enkele storm het kon neerhalen. Ik ging naar hem en vroeg of er nog een boer met de naam Saari was levend, en zo ja, waar men hem zou kunnen ontmoeten. Zijn diep ogen onder de witte wenkbrauwen werpen een mompelende blik naar mij. Zijn gezicht werd hard in de ogen van deze vreemden, en hij keek ons alle drie met wantrouwen aan.

"Wat wil je dan van hem?"

“Wij willen hem alleen bezoeken en met hem praten.”

"Wat dan?" gromde de harde stem.

"Nou, als je het echt moet weten! Mijn naam is Groenhagen en ik willen weten of er nog boeren zijn hier die mijn grootvader kende.”

Alsof er een donker gordijn van zijn gezicht viel, glimlachte hij, ja straalde van vreugde.

"Lieve God", de woorden kwamen snel uit zijn mond. "Ik, ik

Machine Translated by Google

Ik ben Saari - en jij - jij bent van Groenhagen! Dat ik zoiets nog eens meemaken! Wij dachten dat je waren allemaal gestorven, omdat niemand van jullie hierheen kwam. Hoe Wat zal mijn vrouw blij zijn! Kom, kom!” Hij bracht ons naar huis, bijna springend van vreugde. Ook zijn vrouw barstte in tranen uit. van vreugde: hoe langer ze naar me keek, hoe overvloediger ze stroomden.

We moesten gaan zitten en met de oude man praten terwijl de vrouw dekte de plaatsen in de "herenkamer". Naar mijn verrassing, ik zag maar drie plaatsen aan tafel gedekt - voor mijn kameraden en ik.

"En jij? Wil jij ook eten?"

“Oh nee. We zullen alleen maar kijken en genieten terwijl zolang het jou maar lekker smaakt.”

We wachtten niet tot we opnieuw werden gevraagd, maar aten met goede eetlust. De oude mensen zaten naast elkaar, wiegde heen en weer en keek ons vrolijk aan.

Het nieuws van onze aankomst verspreidde zich als een lopend vuurtje door het dorp, dankzij de oude vrouw. Het duurde niet lang voordat er een goed dozijn oude boeren kwamen, die de hand Ik kende mijn grootvader. De harde handen van oude boeren strekte zich met welkom en heldere tranen van vreugde naar mij uit liepen over de gezichten van de eerlijke, warmhartige oude mensen. Ieder had een aandenken meegebracht van herinnering aan mijn voorouders - ook zorgvuldig bewaard

Machine Translated by Google

foto's en afbeeldingen uit kranten en tijdschriften, waarin ze met trots een van “hun” Groenhagens.

De oude mensen zaten om me heen. Ondanks mijn verzoeken, kon hen niet overtuigen om op dezelfde plek een plaats in te nemen tafel. Volgens oud gebruik boden ze mij eten aan en drank, het beste wat ze hadden. De maaltijd was als een feestmaal. Alles was voor mij beschikbaar, omdat hetzelfde bloed stroomde in mij als in de man van wie ze hielden en gerespecteerd in hun jeugd.

“En nu, jongeman, gaan we naar het graf van je grootvader."

Voor mij lag niet het graf van een vergeten man. De granieten steen was zo glad als nieuw en helder Er groeiden bloemen omheen. Ik kon niet verbergen hoe ontroerd ik was. was.

"Maar Saari, wie heeft voor het graf gezorgd?"

De oude man keek naar mij, en ik zag dat hij dat deed begrijp de vraag niet. "Wie geeft erom? Wij, mijn vrouw en ik, natuurlijk. Mijn vrouw wast en poetst de steen elke lente, en elke zondag brengen we nieuwe bloemen.”

Mijn grootvader was in het jaar 1888 overleden. Sinds de begin van de eeuw had niemand uit de familie

Machine Translated by Google

voor het graf kunnen zorgen. Dertig jaar waren verstreken, ik schaamde zich.

Moet ik hem bedanken? Saari zou het niet begrepen hebben. Zijn daad leek hem zo vanzelfsprekend dat het

Het was zinloos om erover te praten. Ik gaf de oude man, hem en zijn vrouw gewoon in stilte mijn hand en beloofde

opbrengst.

Een paar jaar later ging de trouwe dienaar naar huis, groot leger. Naast het graf van mijn grootvader staat een eenvoudige steen met het opschrift:

Veikko Saari

Machine Translated by Google

De toestand van Europa in de volgende eeuw zal opnieuw veranderen. kweek de mannelijke deugden: omdat men in constant gevaar. De 'universele militaire plicht' is al vandaag de dag het merkwaardige tegengif tegen de verwijfdheid van de democratische ideeën: voortkomend uit de strijd van de naties.

- Friedrich Nietzsche

Machine Translated by Google

Finland 1918/1919

Hoog in het uiterste noordoosten van het toen nog kleinere Europa, het kleine volk van de Finnen, die tot dan toe onder het Russische juk, in opstand gekomen in 1917 na de uitbraak van het bolsjewisme in Rusland.

Daarmee bevestigde het Europa duidelijk en werd het de belangrijkste noordoostelijk bastion tegen Azië.

In 1918 was de reeds verworven vrijheid, vooral op de Finse zuidwestkust, bedreigd door krachtige Bolsjewistische invasies.

In deze periode leed het Duitse volk aan een internationale-Joodse hongerblokkade, was zeer strijdend zware gevechten in het westen, oosten en zuiden van Europa als en ook in het Nabije Oosten en Afrika.

Duitsland kon het Finse volk niet dapper aanschouwen Europa bevestigend, opnieuw in een hernieuwde staat gebracht slavernij.

Duitsland kon de bolsjewieken niet toestaan, teruggedreven uit de zuidoostelijke Oostzee, om nu een greep op de noordelijke Oostzee.

Bovendien zou een opmars van de Sovjets in het noorden Finland zou via Noord-Ierland een verbinding met Engeland hebben gelegd Zweden en Noord-Noorwegen - voor toekomstige tijden en

Machine Translated by Google

andere politieke omstandigheden - in de sfeer van de mogelijk.

Wat dat betekent, is grondig begrepen door de Waffen-SS-mannen gestationeerd in het uiterste noorden.

In weerwil van alle trucs van de hedendaagse Duitse Marxistische partij en regeringskantoren, de Opperste De Duitse legerleiding besloot Finland te helpen. Generaal Ludendorff vatte de redenen hiervoor samen: De toekomst van Europa is zo beslissend - besluit met de volgende woorden: "Ik heb al mijn beslissingen met mijn hoofd genomen; de beslissing om Finland te helpen heb ik met mijn hoofd genomen en met mijn hart!"

Machine Translated by Google

De Ridders van het Duitse Huis

De Duitse Orde won niet alleen het land langs de benedenloop van de rivier de Wisla, inclusief Oost-Pruisen; Ze voegden ook de Baltische provincies in het noordoosten toe, Pommeren en de nieuwe provincie in het westen tot hun bezittingen.

Deze ridders beveiligden hun gebied aanvankelijk militair. Maar de mannen die wisten hoe ze het zwaard moesten hanteren, waren ook bekwame bestuurders en vooral experts in landbouw. Ze wisten dat de ploeg de grond moest volgen zwaard als hun staatsgebied gewonnen en behouden moest worden voor Duitsland.

Dat Oost-Pruisen Duits kon blijven door de eeuwen, zelfs onder de moeilijkste omstandigheden, dat het vooral tijdens het dictatoriale Verdrag van Versailles niets van zijn etniciteit heeft prijsgegeven, kan worden toegeschreven aan de kolonisatieactiviteiten van die boeren die vestigden hun boerderijen onder de bescherming van de Duitse Ridders.

170 jaar na de eerste opening van de Duitse Oost-provincies, het land van de orde huisvestte al 750.000 mensen. Dat was, gemeten aan het transport

Machine Translated by Google

en de economische omstandigheden van die tijd, een ongekende prestatie.

Tijdens de oprichting en ontwikkeling van de nieuwe dorpen maakte de orde gebruik van ondernemende mannen die leiding gaven de boeren, samen met hun families, uit het Rijk grondgebied.

Voor hun inspanningen ontvingen deze mannen grote landtoelagen evenals de positie van dorpsburgemeester, die was geërfd door hun nakomelingen.

Vaak kregen ze ook zogenaamde nuttige privileges, zoals de vergunning voor de verkoop van verdovende middelen of de dorpsmolen.

De boeren kregen boerderijen van twee Vlaamse “hufen”, wat neerkomt op 30 tot 35 hectare. Een dorp is normaal gesproken bestond uit tien nederzettingen. Elk van hen bezat een eigenaar; ze waren erfelijk volgens het Duitse recht.

In het begin waren de boerderijen belastingvrij. Hun eigenaren hoefden geen geld of natuurlijke producten te betalen om de orde. De boeren waren verplicht tot militaire dienst in de militie en moest bijdragen aan de bouw en onderhoud van vestingwerken. De verantwoordelijkheid voor de stipte uitvoering van de levering na afloop van de vrije jaren, voor het verrichten van openbare diensten, en voor de professionele voorbereiding en verzorging van de velden, rustte bij de burgemeester van het dorp.

Machine Translated by Google

Zo eenvoudig als de regels van de bestuurlijke verhoudingen in de grond van de zaak waren, zo ongekend waren de obstakels die de Duitse boer daarboven - zonder de behulpzame middelen van het heden, ver van de moederland en in zijn eentje - moest overwinnen. Niet alleen moest hij bossen kappen, moerassen uitdrogen en weilanden ontzuren, maar ook daarbuiten meester worden over de onzekerheid van het vreemde land, en over het wantrouwen en vijandigheid van de inwoners.

Als desondanks de economische en volksconsolidatie van dit gebied verliep zo snel, en op een hoogtepunt werden er vijf dorpen gesticht en bezet door boeren in tien dagen, dan getuigt dat van de ondernemende geest van de boeren van alle Germaanse stammen en de organisatorische en militaire prestaties van de Orde van de Duitse Ridders.

Machine Translated by Google

Strijd om de Annaberg

21 mei 1921

Opper-Silezië

Aan twee kanten bedreigd door Piles en Tsjechen, Silezië na de Tweede Wereldoorlog breidde het zich ver naar het oosten uit.

Het is een puur Duits land; de velden leveren overvloedige oogsten op produceren, behoren haar zink- en kolenmijnen tot de Europese grootste.

Een Silezië in Duitse handen zou de Poolse aanvallen op Oost- en West-Pruisen, evenals aanvallen tegen Saksen door de toen nog onder geallieerd gezag staande Tsjechen.

Deze Duitse wig was door zijn positie al van doorslaggevend belang voor de verdediging van een linie die loopt van Stettin tot Berlijn, Leipzig en München.

Natuurlijk waren de Polen en Tsjechen zich hiervan bewust strategisch belang van Silezië.

En zo, op het moment van de grootste uitputting van Duitsland na de Tweede Wereldoorlog - en onder de bescherming van de Geallieerde troepen waren daar gestationeerd - delen van Silezië werden verscheurd weg door de Tsjechen en Polen, zelfs vóór de volks-volksraadpleging. Zelfs de Pruisische provincie Posen - krachtens van zijn positie en grote verbreding van een versterking van de Duitse wig in de Slavische vloed - werd gestolen uit de Rijk en werd zonder referendum aan Polen gegeven.

Machine Translated by Google

De vijanden waren teleurgesteld door het resultaat van het referendum in de grensgebieden van oostelijk Opper-Silezië. Ondanks de ergste terreur vóór het referendum, is het verreweg het meest Het grootste deel van de bevolking koos voor Duitsland.

De jonge en oude soldaten die terugkwamen uit de Wereldoorlog, waren net begonnen een nieuw leven op te bouwen stichting als boeren, in de fabrieken of in de universiteiten.

Midden in dit vredige werk kwam de nieuws dat de Poolse leider Korfanty - voor de derde keer, maar dit keer met de steun van zijn regering en van het Poolse leger - had een aanval ondernomen tegen - nog steeds Duits - Silezië. Zijn bedoeling was om heel Silezië te veroveren. Silezië voor Polen, dat destijds - zonder enige militaire bescherming - leek hulpeloos tegen de Poolse roofzucht.

Dat zou het moment zijn geweest voor een zogenaamde De Duitse Rijksregering roept op tot de wapens. Maar de rode en reactionaire heersers in Berlijn klikten hun hakken in voor de frons van de Franse ambassadeur. Zonder actie, ze lieten de dingen in eerste instantie op hun beloop.

“Opper-Silezië, ja, heel Silezië is in gevaar!” klonk het als een schreeuw door de Duitse landen, ondanks de stilte van de rood-reactionaire pers.

Velen van ons hadden dit prachtige land nog niet gezien.

Machine Translated by Google

Het economische en strategische belang van deze Duitse arm die naar het oosten reikte, was echter al instinctief duidelijk voor ons. De grote rijkdom van het land en de economische rol ervan was daarentegen minder doorslaggevend voor ons, jonge soldaten.

Het was een erezaak.

Dus stroomden vrijwilligers uit alle delen van Duitsland binnen, vooral uit Beieren, Hamburg en Silezië zelf.

Ondertussen nam echter de druk van de geallieerden toe. de regering in Berlijn was zo sterk gegroeid dat het probeerde de vorming van vrijwilligerseenheden te verhinderen.

Alleen met de grootste moeite en met gebruik van alle middelen truc waren de eenheden en individuen in staat om de omstreden gebied.

Hun uitrusting was uiterst gebrekkig. Bovenal, zware infanteriewapens en artillerie waren bijna volledig ontbrekend. Oude, ervaren soldaten uit de Tweede Wereldoorlog hadden jonge, nauwelijks getrainde vrijwilligers naast zich,

Maar ze waren allemaal bezeten door de ene wil - veel meer dan alleen de verdediging, om de vijand te vernietigen die was al zo diep in het Duitse grondgebied doorgedrongen.

Tegen de strikte instructies van de overdreven angstige Berlijnse systeemregering, de vrijwilligersbataljons marcheerden naar hun opstelplaatsen tijdens de nacht van 20 mei tot en met 21 mei.

Machine Translated by Google

De Annaberg werd in hevige gevechten ingenomen. Van daaruit mannen zagen ver in het land, in het zuiden richting Cosel op de rivier de Oder en in het oosten richting de uitgestrekte bovenloop Industriegebieden in Silezië.

De dominante hoogte was in Duitse handen, de oude mijlpaal van heel Silezië!

Het effect op de Polen was verpletterend. De periode van Er kwam een einde aan de Poolse invallen in het Rijksgebied.

Over heel Duitsland - wat de voorgaande jaren had ervoer degradatie na degradatie - maar de eerste zoete zonnestraal scheen door de duisternis een wolk van wolken.

Machine Translated by Google

Germaanse Levenswil

Elke oorlog is een bloedbad van het beste bloed. Veel de overwinning van de wapens was tegelijkertijd een verwoestende nederlaag van de levenskracht en van het bloed van een volk.

In dit opzicht is de helaas noodzakelijke dood van de beste mannen, hoe betreurenswaardig het ook mag zijn, zijn niet de slechtste deel.

Veel erger is de afwezigheid van de niet-gefokte kinderen tijdens de oorlog door de overlevenden en na de oorlog door de dood.

Het grootste geschenk voor de weduwe van de gevallen is altijd het kind van de man van wie ze hield.

We willen nooit vergeten dat de overwinning van het zwaard en het bloed dat door onze soldaten is vergoten, zou geen doel, als de overwinning van het kind en de kolonisatie van het nieuwe land volgde niet.

Uit bevel van de Reichsführer SS

van 28 oktober 1939 voor de gehele SS en politie

Machine Translated by Google

Yamato

door Kazuichi Miura

Yamato is de naam van een Japanse provincie. Omdat uitzonderlijke Japanse soldaten zijn hier vandaan gekomen gebied is de naam Yamato een symbool geworden van moed en plichtsvervulling. Niets kan zomaar overgenomen van een vreemd volk naar het eigen volk. Maar wij kunnen van het Japanse voorbeeld leren hoe moed en dapperheid geworteld in religieus gevoel.

Het gebeurde in het jaar 1932 (Westerse tijd) dat een Japanse majoor, gewond tijdens de gevechten om Shanghai verloor het bewustzijn en had ook het ongeluk in handen van de vijand vallen. Daarna werd hij bevrijd door de oprukkende Japanse troepen en ingenomen terug. Op een dag meldde de pers dat een majoor zelfmoord had gepleegd op precies de plek waar hij was geweest gevangen genomen.

Wat vertelt deze gebeurtenis ons? Simpelweg omdat hij... gewond en bewusteloos was, was de officier Gevangen genomen; was dat een schande voor een krijger? Waarom maakte hij een einde aan zijn leven in plaats van door te vechten voor zijn vaderland? en het dienen ervan met zijn kennis, ervaring en moed

Machine Translated by Google

en geest? Alleen vanuit de Yamato-geest, de geest van de Japanse mens, kan zijn gedrag verklaard worden.

In de sagen van West-Japan leeft de traditie van de sterke riddergeest bijzonder voort; de basis voor de spirituele opvoeding van de saga-ridder is te vinden in het boek "Hagakure", een werk over de riddercode, waar geschreven staat: "Als je moet kiezen tussen twee paden - leven of dood - kies dan het laatste." De majoor, die deze leer diep in zichzelf droeg, ging de pad van de dood. Maar waarom zou men de dood zoeken?

In de riddercode van de Japanse krijgers van vandaag, “Senjinkum” of de leringen van het oorlogskamp, het is geschreven: “Als je leeft, mag je nooit de schande van de gevangene; na de dood mag je de slechte reputatie van schuld en onheil niet achterlaten.” Van oudsher wordt het in Japan als een grote schande gezien om in gevangenschap te leven; men moet eerst sterven.

In de moderne oorlog - anders dan in de oude tijden - zijn bepaalde omstandigheden kunnen onvermijdelijk zijn waarin men gevangen wordt genomen. Men kan zeker van mening zijn dat men hoeft niet per se te sterven nadat men zijn taak heeft volbracht plicht met zeer geavanceerde moderne wapens - ja, gedaan iemands beste - en dat men zijn land veel beter dient door in leven te blijven en zijn roeping te vervullen - of het nu in oorlog of vrede. Een dergelijke visie is in zekere zin gerechtvaardigd;

Machine Translated by Google

maar de Japanse soldaat denkt er anders over: als hij verder leeft in de schande van gevangenschap, dat wil zeggen dat hij niet heeft gevochten om de dood, dat hij nog de mogelijkheid had om door te vechten, en hij is vervuld van het diepste spijt dat hij dat niet heeft gedaan strijd tot de dood voor Tenno, vaderland en volk.

“Of het nu op zee is, waar zeewater mijn lichaam doopt,
zij het op het land, waar mos mijn botten bedekt in de bergen,
alleen met de grote heerser wil ik vechten
zonder aan mezelf te denken.”

Net als dit oude lied, dat we steeds weer zingen en brengt opnieuw tot uitdrukking dat het volkomen ondenkbaar is dat de soldaat weer tot leven komt. Lord Nelson zei bij zijn dood: “Godzijdank heb ik mijn plicht gedaan”; de Japanner vecht echter niet alleen omwille van de plicht, maar ook om om zijn leven op te offeren. Erwin Baelz, een van de beste autoriteiten over Japan, rapporteert een van zijn eigen ervaringen uit de periode van de Russisch-Japanse Oorlog: Een Japanse kennis bezocht hem met zijn zoon, die de volgende 's Ochtends moest men zich melden bij het front. Na de jongeman was vertrokken, Dr. Baelz sprak met zijn kennismaking met de oorlog; de oude man vertelde hem dat hij had vier jaar eerder zijn oudste zoon verloren tijdens de Boxer Rebellion en had nu zijn tweede naar de oorlog gestuurd. Hij ging verder met te zeggen dat zijn geëerde familiewapen nu

Machine Translated by Google

Hij had niemand meer om het voort te zetten, omdat hij geen zonen meer had. Baelz zei hem troostend: "Niet iedereen die naar het front gaat, is voorbestemd om te sneuvelen; ik geloof dat uw zoon met grote militaire eer zal terugkeren." De oude vader schudde zijn hoofd en antwoordde: “Nee, mijn zoon gaat naar strijd om de dood van een held te vinden, niet om “Keer levend terug.” Erwin Baelz merkte op: Het waren kalme woorden, passend bij een filosoof.

Deze houding is de ware reden waarom Japan eerder geen oorlog verloren en in de huidige oorlog in Groot-Brittannië Ook Oost-Azië heeft zulke prachtige successen geboekt. is niets anders dan een vastberaden daad om - in de kleinste denkbare onderzeeërs - val de machtigste aan en laat ze zinken oorlogsschepen van de Amerikaanse vloot. De zelfvernietiging van de Japanse vliegers heeft tot doel zichzelf als onderdeel van de bommenlading te beschouwen en zich op de vijand te storten, in om hun roeping te vervullen. Op 12 december [e] van vorig jaar, Het Keizerlijk Hoofdkwartier meldde dat negen van de tien marinevliegtuigen zichzelf succesvol hadden vernietigd. Deze heldhaftige geest is wat het Japanse Rijk beschermt; Deze heldhaftige geest stelde het Japanse leger al in staat de jaren 1274 en 1281 - met slechts 50.000 man tegen de veel superieure Mongolen, die ongeveer 150.000 man telden - om hen met overmacht te verslaan en hun verschrikkelijke aanval. In de Chinees-Japanse Oorlog van 1894/1895

Machine Translated by Google

en de Russisch-Japanse oorlog van 1904/1905, Japans schitterende overwinningen werden door deze geest bewerkstelligd. En ook de soldaten die vandaag de dag vechten in de eindeloze ruimte van de Stille Oceaan, te land, ter zee en in de lucht, zijn er allemaal klaar voor. om hun vaderland tot het einde toe te verdedigen en de

rangen van de goden.

Degenen die zo'n geest fatalisme noemen en het zien als een zinloze minachting voor het kostbare menselijke leven, zijn er ver vandaan. het begrijpen van de Japanse soldatengeest. De durf De wapenfeiten van de Japanse soldaten zijn uitingen van deze krachtige geest, die zich inzet voor het voortbestaan en de eer van het Rijk, voor rechtvaardigheid en voor ware vrede.

Het zou ook een onvergeeflijke fout zijn om de

het minste spoor van primitieve brutaliteit in deze geest. De liefde van de Japanner voor bloemen is bekend. Zijn esthetiek staat hem echter niet toe om de bloem te zoeken.

alleen, hij waardeert eerder de organische vereniging van bladeren en takken; daarom snijdt hij de bloesem nooit af, maar

laat het aan de tak liggen. De Japanse beschaving heeft haar volk niet alleen een grote bereidheid tot opoffering gegeven, maar ook gevoelig mededogen. Dit mededogen toont zich in de het gedrag van de Japanse soldaat tegenover de vijand, vooral de gevangengenomen. Hier is een overtuigend voorbeeld uit de middeleeuwen: in 1184, tijdens een bittere burgeroorlog, de geweldige krijger Kumagai versloeg

Machine Translated by Google

een ridder uit het vijandelijke kamp, Atsumori, en, volgens de oorlogsgebruiken van die tijd, nam hij zijn hoofd. Atsumori was amper 20 jaar oud, en Kumagai – diep geschokt door zijn vroege dood – legde het zwaard neer en liet de ridder achter.
kaste en werd priester, om zijn leven als zodanig door te brengen met gebeden voor het welzijn van de ziel van de
gevallen.

Tijdens de vorige Wereldoorlog waren er Japanse vrijwilligers dienst in het Canadese leger eindigde in dienst op de westfront; onder hen was een vrijwilliger genaamd Isomura, die tijdens een aanval een gewonde Duitser tegenkwam. Met gebaren liet de gewonde man Isomura gaan.
weten dat hij een vreselijke dorst had, en zonder aarzeling Isomura gaf hem een slok uit zijn eigen veldfles, waarin nog een klein beetje kostbaar water zat.
Intussen was er een Britse soldaat verschenen, die aanviel de gewonde Duitser met zijn bajonet. Isomura gooide zich tussen hen in en riep: "Zie je niet dat de man ernstig gewond is?" - "Nou en?" antwoordde de
Brit, “gewond of niet, elke vijand die gedood wordt is onze vijand.”
winst.” - “Waar is je christelijke liefdadigheid?” - “Ik heb het bij het oude gelaten “Ik was thuis toen ik naar de oorlog ging”, antwoordde de Brit.

Op dezelfde manier hoorde de Japanse vrijwilliger Morooka tijdens de Tweede Wereldoorlog een extreem jonge tegenstander - die hij met de bajonet had aangevallen - schreeuw

Machine Translated by Google

"Moeder!" Toen hij dit woord hoorde, wist hij dat hij kon
niet een tweede keer zijn bajonet tegen deze vijand stoten, en op deze
manier deed de kerel, hoewel gewond,
gered worden en later terugkeren naar het thuisland.

De Japanners beschouwen het inderdaad beneden hun waardigheid
om gevangengenomen te worden, maar ze hebben desalniettemin
een diep medeleven met de gevangenen die ze zelf maken. Tijdens
de Russisch-Japanse oorlog hebben veel Russen
Er werden door Japan gevangenen gemaakt, en geen van hen zal
Denk zonder dankbaarheid terug aan de genereuze behandeling die
hen in Japan ten deel viel. Zulk gedrag jegens de gewonde vijand is
altijd als een deugd beschouwd.
in Japan. Uit hun geschiedenis blijkt duidelijk dat de Koreanen
die deelnamen aan de Mongoolse invasie en in Japanse handen
vielen, verdienden geen speciale behandeling, maar ze vonden toch
een humane ontvangst. De keizer van
Kora vond het zelfs nodig om zijn dankbaarheid hiervoor uit te drukken
behandeling in een brief aan de Japanse regering. Hierbij moet in
gedachten worden gehouden dat de Mongoolse invasie een dodelijke
bedreiging vormde voor Japan en zijn volk. In de Russisch-Japanse
Oorlog de Eerste Divisie en het Tweede Japanse Leger
had de taak om voor de eerste Russische gevangenen te zorgen. Een
Er werd een inspectie bevolen met als doel de Japanse soldaten
vertrouwd te maken met de uniformen, insignes en
markeringen van de tegenstander. Veel van de manschappen van

Machine Translated by Google

één bedrijf heeft echter niet deelgenomen aan de inspectie. De volgende overweging werd gegeven als de Reden: Het was een schande om als soldaat gevangen genomen te worden, en het was ondraaglijk om je gezicht aan de mensen te moeten laten zien vijand als gevangene; de samoerai begrijpt de gevoelens van de samoerai en bespaart hem deze vernedering. Dat was de reden dat de soldaten niet deelnamen aan de inspectie van de Russische gevangenen. De vijand officieren die het bevel hadden gegeven om alle Japanners te doden, zelfs de gevangenen hebben dit gedrag misschien niet begrepen de Japanse soldaten.

Op een toneel van de huidige oorlog in Groot-Oost-Azië, de Filipijnen, begin januari een aantal Japanse burgers werden afgeslacht door Amerikaanse troepen; in de In de Japanse geschiedenis komen zulke wreedheden niet voor.

De Japanners vechten vandaag voor het vaderland en voor alles de mensen van Groot-Oost-Azië vechten een moeilijke, opofferings- een hevige strijd waarin zij de zwaarste eisen stellen op zichzelf; niettemin hebben ze een diep medeleven voor medemensen, en vanwege deze situatie, in het verloop van de gevechten, veel opmerkelijke en ontroerende gebeurtenissen zal ontstaan, die de geschiedenis in zal gaan van de oorlog en getuigen daar van de geest van Japan, de Yamato Tamashii.

Machine Translated by Google

En als we loyaal zijn,
en niets anders ter wereld,
dat is genoeg, en niemand
staat voor ons.

Niemand kan ons beschimpen,
geen enkele vijand kan gelijke tred houden,
de dood kan niet oogsten
met zijn harde snede.

In jou en mij en iedereen,
het groeit vroeg en laat,
en in het midden, waar wij vallen,
daar wordt het gezaaid.

En als we loyaal zijn,
en niets anders ter wereld,
dat is genoeg, en niemand
staat voor ons.

\- Hans Baumann

Machine Translated by Google

Eerder naar de Duivel in de Hel…

door Gerhart Schinke

Een herfstdag gleed over in de mistige uitgestrektheid van de zee. Het laatste licht viel van de bomen en de duisternis begon al over het land te trekken. De avond viel vochtig en koud. Op het wijd open raam van de hal van zijn koning stond Ratbod. Er brandde een vuur in de open haard.

en wierp zijn licht op de lange gestalte. Ernstig waren de trekken van zijn hoekige gezicht, waarvan de blik verloren ging in het mistige grijs van de vreugdeloze avond.

De koning herhaalde in zijn gedachten het geluk en de lijden van de laatste dagen. De last was zwaar op zijn schouders. schouders. De eenzame man oordeelde over zichzelf en zijn land en moest het gewicht van de

ongeluk alleen door de nachten.

De Slag bij Wyk-de-Duerstede was verloren. Komst generaties zullen erover blijven zeuren, net als over alle gevechten, Let op de gebeurtenis zoals elke gebeurtenis in oorlogen tussen mensen. Maar ze zullen nooit weten welke gedachten er in hun hoofd brandden van de man die zag hoe de bloem van zijn volk stierf voordat het tijd! Ze zullen nooit weten hoe het zijn hart brak toen hij zijn flitsende zwaard tegen de hoofden van de blonde zwaaide

krijgers die aan de zijde van de vijand vochten.

Machine Translated by Google

De Friese koning gooide zijn hoofd om en staarde voor zich uit. lang in het vuur. Zijn hand ging naar zijn voorhoofd. Uit de vlammenzee kwamen figuren tevoorschijn die stonden voor zijn ogen. Het was inderdaad het beeld van Aldgisl. De De dode koning stond levend voor hem. Een gesprek met hem begon:

“Je wilde de vijandigheid door vriendschap breken toen Je hebt Willibrord, de priester, het land binnengelaten. Jij hoopte dat hij zich zou houden aan wat hij beloofd had. De boodschapper van het buitenlandse geloof bevorderde alleen maar onrust en zaaide haat. Hij heeft Friesland verwoest. Toen nam ik naar het zwaard en riep op tot oorlog tegen de vijand die de vrijheid van het land bedreigde. Vrij zou Frieseland moeten zijn. wees vrij als de heldere golven van de zee, vrij als de donder als het over de bossen raast. Maar te groot was het aantal vijanden. De vijand heeft gezegevierd, Hoor, dode, overwon!”

Wanhoop sprak uit zijn woorden.

"De stam bloedt! De kracht neemt af tegen de tien keer sterker, omdat de heer in Rome altijd nieuwe legers voor de verovering van de macht, de vijand dringt ons land binnen om de vrijheid van de Noorden!"

Er bleef een hele tijd stilte in de kamer.

Machine Translated by Google

Het beeld van de dode koning verscheen duidelijker vooraan van het pijnlijke oog.

"Ik moet de vrijheid van het land behouden, het leven van het volk van buitenlandse macht. Ja, het moet zaaien en bouwen, zaai zaad in vruchtbare grond en bescherm de velden van de overstromingen van de zee. Friesland zou moeten blijven, de dijken mogen niet zakken!

"Ja, koning, Friesland moet leven! Uw doel was de hetzelfde als de mijne. Je probeerde de vijand te verzoenen toen Je zag dat hij in overmacht kwam. Ik durfde het zeker aan. bood hem mijn zwaard aan. Zijn wij niet beiden zonen van de zee, spruiten van dezelfde aarde? Die het vaderland zijn Oorspronkelijke natuur? Willibrord zingt een lied voor je. De priesters vervloeken mij, omdat ik hen weerstand bood toen Ze kwamen om mijn volk te misleiden. Dus brachten ze de Frankisch leger in het land en begraaft nu de oogst van bloed dat door onze zwaarden stroomde.

"Luister Aldgisl, ik wil jouw voorbeeld volgen… als ik kan. De bisschop van Sens zou Friese land moeten betreden. Ikzelf wil de doop aanvaarden! Want Friesland moet leven!"

De koning trok het zwaard uit de schede en stapte naar voren. in het licht van de vlam en hield het mes in de licht. Het zwaard was nog steeds scherp, maar het zou niet herhaalde dat een kleine groep trotse krijgers zich verzet tegen een superieure vijandelijke macht met wapens. Ter wille van het leven, hij

was vastbesloten vrede te bieden. En de afkeer waarmee hij de gekruisigde god verachtte, zonk weg in dit uur van wanhoop.

***

Het zou een overwinning van het kruis worden toen de koning der Friezen, die de leer van de kerk zo lang, ontving de doop uit de hand van de bisschop. De handen van de priesters – sluw en berekenend – hadden alles zeer goed voorbereid. Daar was de plaats die de bisschop had uitgekozen voor de doop (geen gebed huis stond in Friesland, waarin de heilige handeling kon zijn uitgevoerd); een heldere ochtend viel over het land. Mannen en vrouwen waren samengekomen om het schouwspel van de kerk te ervaren. Het houten kruis, opgeheven door de dienaren van de kerk, stond hoog. Willibrord, de Bisschop van Utrecht kwam met zijn bondgenoot Wulfram van Sens en een gevolg over het terrein. Zwijgend triomfantelijk liep de boodschapper van Rome naar de verheven plek. waar de doop van de koning zou plaatsvinden. Vooraan van alle ogen zou het water van de doop worden uitgegoten boven het hoofd van de koning, en het volk zou getuige zijn van hoe zelfs de meest opstandige koning het geloof van het kruis aanvaardde.

Het gehinnik van paarden en het slaan van hoeven kondigde zijn aankomst aan. Naast hem reed Grimoald, zijn echtgenoot van de dochter. Krijgers met speren en woorden volgden. Toen de koning van zijn paard sprong en liep naar de bisschoppen, die hun posities langs de zijkanten van het opgeheven kruis al hadden ingenomen, de hele trots van het noorden glinsterde in zijn ogen. Een De ongebroken krijger wilde zijn hoofd buigen. Onbuigzaam was zijn blik gericht op de mannen en vrouwen, die stil stonden in een kring terwijl hij het kruis naderde.

Wulfram, de bisschop van Sens, begon nu te spreken luid, zodat het van ver gehoord kan worden:

"In nomine patris et filii et spiritus sancti! Kijk, het is een De grote tijd die nadert via de vertegenwoordigers van God op aarde. Koningen en machtige heren beginnen de boodschap van verlossing te horen!

Met het enthousiasme van de converter riep hij de woorden:

“Mannen en vrouwen van Frieseland, als uw koning vandaag aanvaardt de redder en wordt een christen door doop, dus ook jullie moeten je aan de voeten werpen van de almachtige God, die zijn zoon naar de aarde zond om om ook uw schuldgevoel te zuiveren en u van schuldgevoelens te redden en verdoemenis!"

Machine Translated by Google

Niemand van de aanwezigen begreep de betekenis van de woorden. De priesters stonden in hun haarhemden achter de sprekende bisschop met een nederige blik naar de grond. Bewapende Frankische soldaten hielden de wacht aan de rechterkant en naar links. Het kruis torende hoog uit als een verschrikkelijke bedreiging.

Ratbods blik dwaalde naar de bisschop, bleef hangen bij de kleurrijke jurk, stond toen op en ontmoette de onduidelijke blik van de afgevaardigde van Rome, keerde opnieuw terug en bevestigde hem opnieuw hoe anders een koning is dan een priester. Achter het hoge voorhoofd verscheen de gedachte: een onoverkomelijke barrière scheidt de koningen van Germanië. van de priesters van Rome.

De bisschop mengde Latijnse zinnen in de dooptoespraak. De woorden van de ceremonie vlogen als verwarde nachtvogels over het terrein en vonden nergens de juiste plaats. harten van de luisteraars. Dus hun effect ging verloren zoals de rook van wierook. Het hoogtepunt van de ceremonie leek voorbij. Ratbods blik richtte zich vastberaden en vastberaden op de groep van zijn volk, die net zo weinig eerbied kende als hij. zichzelf.

De priester beeldde de heiligheid van de gedoopten uit en schilderde de helse kwelling van de verdoemden die het woord van de Hogepriester in Rome niet wilden horen. Nu Wulfram van Sens wendde zich tot Ratbod zelf:

Machine Translated by Google

“Neem dan, Koning, het water van de doop, zodat u, bevrijd van alle zonden, op een dag de hemel kunt binnengaan met de menigten gelovigen, om aan de rechterkant van de alwetende te zitten God van eeuwigheid tot eeuwigheid, terwijl al die mensen naar de hel gaan, die ongedoopt sterven.”

Toen werd het gesprek van de bisschop onderbroken door de stem van Ratbod.

Hij vroeg in de taal van zijn voorouders: ‘U hebt

gezegd, priester, dat ik naar de hemel zal gaan als ik Laat u zich dopen? Zeg mij nu, priester, waar zijn mijn ouders, die dood zijn en nooit zijn overleden gedoopt?!”

Er verspreidde zich terreur onder de gelederen van de groep priesters, omdat de heilige daad zo onverwachts was geweest onderbroken. De bisschop, volledig in het enthousiasme van de conversie, gooide de woorden eruit:

“Ze zijn allemaal bij de duivel in de hel, omdat ze stierven als heidenen!”

Toen schopte Ratbod de kleipan met het heilige water zodat het op de grond viel en in stukken uiteenspatte. En Hij slingerde zijn vrije woorden in het gezicht van de priester:

“Dan wil ik u vertellen, priester, dat ik liever naar mijn ouders en de duivel in de hel dan met jullie priesters hemel!"

Machine Translated by Google

Publicatiejaar

1944

Machine Translated by Google

Europees Front

Hoe harder deze oorlog de Europeanen treft, hoe hoe groter de energieën die het in deze mensen opwekt en zet in beweging. Verouderde regeringsideeën verdwijnen onder de impact van deze oorlog alsof ze nooit hebben bestaan. De kunstmatige verzameling staten van het Verdrag van Versailles is verpletterd, en onder lijden en tranen wordt een nieuw tijdperk geboren. Wij zijn zelf slechts een golf in de vloed die de mensen in Europa in beweging zet. De ideeën van ras en socialisme schudden de mensen in Europa wakker en drijven hen naar nieuwe vormen van staatsleven.

de impact van de bolsjewistische expansiedrift en de gemeenheid van de vijandelijke bombardementen, de mensen van Europa wordt onweerstaanbaar dichter naar elkaar toegetrokken, en een er ontstaat een gevoel van gemeenschap dat nooit heeft bestaan vroeger in de verleden tijden van de enige schijnbare welvaart in Europa. Het zou verkeerd zijn om de toestand van Europa te vergelijken met die waarin het zich bevond toen de Fransen De Revolutie en Napoleon schudden de staten en de mensen wakker. Toen sloegen de golven van een revolutionaire vloedgolf tegen een Het achterhaalde Europa, dat geen idee had, stond onder leiding van de reactionaire bondskanselier Metternich en vernietigde het onhoudbare en holle systeem van een Europese statenpuinhoop.

Machine Translated by Google

onder Oostenrijkse leiding. Het huidige Europa bevindt zich niet in een toestand van louter behoud en verdediging van het verleden. In die zin is het zich bewust geworden van zijn Germaanse traditie, het doorbreekt ouderwetse staatsgrenzen en brengt mensen weer samen. De oude wereld wordt vertegenwoordigd door de vijand in het westen en het oosten. Kapitalisme en marxisme zijn slechts de ziekelijke uitlopers van de achterhaalde opvatting over het doel van het leven en de waarde van de mens.

Het Nieuwe Europa wordt gedragen door de energie van de Het revolutionaire idee van socialisme en ras. Het bevindt zich dus tegelijkertijd in een staat van verdediging en aanval: aanval, omdat het zich verzet tegen een zieke en achterhaalde wereld met een betere. Het socialisme is niet alleen een binnenlandse programma van het Rijk, dat streeft naar een menselijke orde op basis van prestaties, maar ook - bezien voorbij de staat - het programma van een Nieuwe Orde van het Europese volk op basis van de vrije ontwikkeling van hun volkswaarden en op basis van hun historische prestatie.

De kracht van het Reichsidee

In de gelederen van de Waffen-SS vechten vandaag de dag Nederlanders, Vlamingen, Walen, Scandinaviërs, Esten en Letten, en binnenkort ook andere mensen, zullen hun ontwaakte kinderen aankleden jongeren in hetzelfde uniform en vormen zo de Europese

Machine Translated by Google

Vooraan onder het SS-symbool, dat is geboren uit
de noodzaak van dit uur en vormt de basis van een
De komende orde in Europa. Wie twijfels had over de kracht van
het idee, wordt gecorrigeerd wanneer hij...
ontmoet vandaag de dag Nederlanders of Esten in de Waffen-
SS, die fanatieker en vastberadener kampioenen van de
Rijksidee dan veel Duitsers binnen het Rijk. Daardoor
we ontmoeten de erkenning dat de dienst van deze mannen in
Het oosten is het stalen bad van het Reich-idee. De mannen die
hebben daar met de Reichsdeutsche SS tegen de bolsjewieken
gevochten en hebben alles achter zich gelaten, alle vooroordelen
die hun tijdgenoten nog steeds belemmeren die
hebben de unieke, moeilijke frontervaring niet gedeeld. In
In de strijd tegen onze moeilijkste tegenstander wordt het
Reichsidee in al zijn stralende schoonheid herboren. Er ontstaat
een Europees gemeenschapsgevoel dat niet langer weet
de aarzelingen van de politici die vastzitten in de oude staat
theorieën. Deze Europese vrijwillige SS-leiders en SS-mannen
vormen de voorhoede van het Europese front. Ze houden van
hun thuisland, en omdat ze van dit thuisland houden
en zijn er diep van binnen trouw aan, willen ze als prijs
oorlog een nieuwe wereld, georganiseerd door een sterk Rijk dat
alleen zij zijn in staat hun thuisland te redden en de levende
lichamen van hun volk te beschermen. Zeker, deze mannen hebben
minderheden in hun volk. De wereldgeschiedenis is echter

Machine Translated by Google

altijd gemaakt door de weinige mannen die de moed hebben om het nieuwe te wagen. De aarzelaars volgen pas later. Je moet door de familiegeschiedenis van zo'n vrijwilliger bladeren om te voelen hoe krachtig het idee van het Rijk is.

deze jongeman. Er is bijvoorbeeld een Vlaming. Hij vecht in de gelederen van de Waffen-SS. Zijn vader is een hooggeplaatste Belgische koloniale bestuurder en dient nu in Engelse dienst; zijn grootvader was lid van de Belgische

parlement, een fanatieke vertegenwoordiger van de Franse cultuur tegen de Vlaamse tegenstand van zijn eigen vaderland. De kleinzoon omarmt het Rijk en Adolf Hitler. Wat een breuk in de tijd tekent zich af! Wat een sterke aantrekkingskracht is dat!

bezeten door de persoonlijkheid van de Führer! Hoe

machtig spreken het bloed en de ideeën van het Rijk, dat de jonge mannen van deze mensen zich bereid verklaren te sterven voor dit Rijk, waaruit hun voorouders hebben geleefd

decennia lang, ja eeuwenlang uit elkaar!

De Europese taak van de SS

De SS groeit daardoor steeds meer naar zijn

Europese taak: het verzamelt de ontwaakte Europese jeugd in de strijd tegen het bolsjewisme en de Joodse plutocratieën. Wie denkt dat de SS daarom...

zijn oorspronkelijke karakter verliest of afwijkt van de strikte principes van het Rijk heeft geen begrip van de

Machine Translated by Google

Het revolutionaire idee van het nationaalsocialisme, dat de grenzen van natiestaten overschrijdt. Niemand in Europa gelooft vandaag de dag, ongeacht hoe de oorlog zal aflopen, in de terugkeer van het kunstmatige staatssysteem van Versailles, dat dankt zijn bestaan uitsluitend aan de Engelse inmenging in Europese aangelegenheden. Het is begrijpelijk dat door de impact van deze oorlog de schijn van een historische ontwikkeling, die vaak slechts enkele decennia heeft geduurd, wordt weggevaagd. en nu de gemeenschappelijke wortels van de Europese familie van mensen komen weer aan het licht. Het feit van de Germaanse omzwervingen en de voormalige Germaanse nederzetting tussen de Oostzee en de Zwarte Zee tot aan de Atlantische Oceaan en Noord-Afrika heeft de bloedige eenheid van Europa gevormd en deze mensen zijn op ditzelfde fundament ontstaan.

Amerika en Engeland hebben geen echt programma voor een politieke Nieuwe Orde van het Europese continent. Zij Europa vandaag de dag al slechts als een kolonie beschouwen, die zij economisch willen uitbuiten. Het bolsjewisme heeft Europa net zo min ideeën te bieden. Het marxisme erkent geen enkel echt volk, net zo min als het het concept van bloed kan accepteren. in zijn woordenboek. Het nationaalsocialisme alleen bevestigt de wortels van elk oprecht volk. Het weet dat alleen hij die... loyaal aan zijn vaderland kan loyaal zijn aan het Rijk. Het revolutionaire socialisme van Adolf Hitler betekent voor Europa niet alleen een regulering van de betrekkingen tussen de Europese

Machine Translated by Google

mensen met elkaar op basis van de huidige strijd.
Alleen al uit het wereldbeeld van deze beweging komt de creatieve kracht van de rijke volheid van mogelijke banden van de volkeren en naties van Europa naar voren, die de leiding hebben over een Sterk Rijk. Men moet duidelijk inzien dat een innerlijke en uiterlijke orde van Europa alleen kan voortkomen uit de diepten van de nationaalsocialistische visie op de geschiedenis. De SS vormt vandaag de dag al de ijzeren ring van die mannen die verlangen naar gepassioneerde harten voor de Nieuwe Orde van Europa onder de leiderschap van een sterk Germaans midden. Zonder de deelname van deze mannen kan het nieuwe niet ontstaan. Het is alsof ons continent door hoge koorts wordt geschokt; het is de geboortepijn van een nieuw tijdperk, dat wil ontstaan uit de stichting van de bloedgemeenschap van de Europese familie van mensen en van een socialistische orde van hun gezamenlijke leven.

Welk pad het lot ons ook naar dit doel mag leiden en welke tegenslagen ons ook nog te wachten staan, het doel zelf blijft onveranderd. Het is het enige doel waarvoor het überhaupt de moeite waard is om te leven en voor te vechten. De SS weet dat alles moet worden ingezet zodat de kameraden van het Europese Oosten groeit samen met het tot een een strijdbare gemeenschap, net als die uit het westen.
Intelligente behandeling, een grote mate van bekwaamheid is vereist gebruikt om dit doel te bereiken. De SS blijft

Machine Translated by Google

Onverzettelijk in haar principes, creatief en genereus in de uitvoering van haar praktische taken. Ze moet flexibel genoeg zijn om elk volk te behandelen overeenkomstig zijn aard en geschiedenis. Het moet onze taak zijn om de Europese Unie te vormen.

De jeugd samenbrengen in een hard en vastberaden front. De westerse vijand is niet bereid te sterven voor een hogere wereld, omdat hij die niet herkent. De vijand in het oosten heeft de mensen alleen maar onderdrukking en degradatie gebracht.

Als er onvervreemdbare menselijke waarden bestaan, dan zijn het verdedigd door het front van het Duitse leger. Aan onze kant staat een nieuw idee. Aan onze kant moet uiteindelijk de weegschaal van het lot doorslaan, als we hard en bewust blijven van de

volledige historische verantwoordelijkheid voor deze strijd.

Machine Translated by Google

Wie mag er jong trouwen?

door J. Mayerhofer

Toen de jonge SS'ers in de kamer aan de praat raakten over meisjes was het meestal niet erg netjes. Vandaag was het wel anders. Het was een serieus gesprek en dat bleef het.

Dat kwam omdat een oudere kamergenoot een boek voor Yule, dat verschillende serieuze levensverhalen bevatte wijsheden, waarvan hij een deel doorgaf aan de jongere broeders om over na te denken. Het was een boek van de 80-jarige Lower Saksische auteur Gustav Frenssen getiteld “Vorland”. De

De auteur bedoelde het nog niet gewonnen land voor de dijken, het “nieuwe land”, maar daarnaast ook de raciale en morele toekomst van ons volk.

Hans, de oudere kameraad, trof de jongeren – die vaak lichtzinnig over vrouwen en de liefde spraken – op een gunstig tijdstip. Het was zondag na de lunch, de tijd van de ‘stilte voor de storm’ voordat ze naar de stad gingen. Hans
lees hen eerst dit voor:

“De jonge T. wilde trouwen en zei tegen een vriend: ‘Ik
Ik heb een neef met 3000 mark. Toen ging hij weg en trouwde met haar. De jonge B. en zijn vriend zagen twee meisjes die voor hen uit liepen op weg naar het bal. Zij besloot dat zijn vriend de korte zou nemen om te dansen en wijn en hij zou de lange nemen, die hij later

Machine Translated by Google

getrouwd. De jonge S. verlangde naar een vrouw. Op een dag zag hij een open raam en trouwde uiteindelijk met het meisje dat liet het open. De jonge R. verlangde aanvankelijk naar de buurvrouw links, maar toen ze van hem wegliep, Hij nam degene rechts. Dat wat samenkomt op deze manier wordt het door de katholieke kerk een sacrament genoemd kerk - in goed Duits betekent dat een geheim van God wil. De protestanten zeggen: 'Wat God heeft samengesteld...' Ik denken dat dit gewoon toeval is - en de helft van hen ongelukkigen - die jongeren overkomen die worden niet goed onderwezen door ouders, leraren of de staat, en die zelf, hoewel volwassen, niet openden hun ogen.”

“Jullie gaan allemaal elke zondag naar het dorp”, zei Hans. en zei tegen hen: "En als de sergeant-majoor er niet was, zouden jullie elke dag naar de vrouwen rennen, die jullie niet kennen." zelfs niet bepaald respect, op een paar uitzonderingen na. Gewoon herinner je de omstandigheden waaronder jullie elkaar hebben ontmoet, en als door door jouw handelen kun je van de dorpelingen de oordeel: 'De SS'ers weten wat ze met meisjes willen. Ze willen niet alleen…, maar zijn ook selectief en smaak en zin voor reinheid hebben, wat de helft is van karakter.' - Deze of gene kwaliteit, anders 'Nee Bedankt'."

Hans had ze op maat gesneden. Maar hij had ook hebben ze tegelijkertijd innerlijk laten rijpen. Ze hebben toen

Machine Translated by Google

gaven kritiek op basis van wat ze van elkaar wisten.
Degenen die de test min of meer doorstonden, vonden het leuk om de "betrapten" er op een grapje van langs te geven. De "overtreders" lieten hun zondagse haar zonder verzet door de war halen of hun oren nog roder wrijven dan ze al waren, uit schaamte. Hans was blij met het goede hart van de jongeren, dat met energieke woorden te beïnvloeden was.

"Luister nu naar deze passage", zei hij, en hij las een ander deel:

"De jongeman, zelfs de diepere en serieuzere één, is tussen de 24 en 28 jaar oud - wanneer hij kiest zijn partner voor de rest van zijn leven - in zijn wezen nog steeds niet volwassen, nog steeds onbewust van zijn eigen essentie, en nog steeds het leven en de wereld niet kennen. Iedereen die het kent, het hele menselijke leven weet dat een man van 37 een totaal "anders dan een man van 27."

"Omdat het zo is – aldus Frenssen – is de 27-jarige neemt de belangrijkste beslissingen in zijn leven - de belangrijkste beslissing in zijn leven... weet je wat dat is?
- en herkent meestal niet de werkelijk waardevolle jonge vrouwen, zij die daar staan in eenvoudige kleuren, mooi, sterk, stil en diep, gecreëerd door de natuur en ras in het bijzonder om de moeders en opvoeders van ons ras te zijn; veeleer hebben ze de neiging, overeenkomstig hun onvolwassen natuur, tegenover degenen die kleurrijk schitteren

Machine Translated by Google

met kleine talenten en trucjes, die hen benaderen met kleine oppervlakkige charmes.

"Toen deze mannen van de meest waardevolle soort trouwden, volwassen worden in de loop van de jaren, herkennen ze, meer duidelijk van jaar tot jaar, het soort vrouwen dat waardevol zijn, ernaar verlangen en ernaar verlangen, of binnenkort hebben geheime liefdesaffaires. En deze waardevolle meisjes aan de andere kant aan de andere kant, omdat ze ervaren dat ze niet geselecteerd zijn door de jonge mannen, en zij kunnen en doen dat zelf niet willen zonder liefde leven en zijn volgens hun eigen waardevolle natuur, aangetrokken door deze waardevolle, Volwassen mannen, volg hun verlangen naar liefde. En zo, op deze manier doen ze enerzijds deze waardevolle mannen leven in verwoeste huwelijken, wat hun leven enorm kwetst productiviteit, en aan de andere kant deze waardevolle vrouwen leven ofwel zonder liefde in voortdurende ontevredenheid, of (de meeste van hen) blijven gedurende de gehele bloei en vruchtbare periode van hun leven een kinderloze geliefde. Dit De toestand is vanuit menselijk oogpunt vol problemen, en van de volkse een van grote schade."

"Vol met problemen vanuit menselijk standpunt, en van de volkse van grote schade", herhaalde Hans met nadruk.

Nadat hij uitgesproken was, bleef het een tijdje stil. Maar toen zei iemand: "Maar we kunnen toch niet zo lang wachten? Hoe oud ben je, Hans? Eind dertig? Dat is bijna

Machine Translated by Google

middelbare leeftijd! De Reichsführer-SS wil echter dat we jong trouwen!”

“Ik had deze tegenwerping wel verwacht”, antwoordde Hans. “De auteur Frenssen bedoelde niet dat men niet vóór zijn 37e moet trouwen, maar hij wil dat de jongeman er zo vroeg mogelijk alles aan doet om zich bewust te worden van de werkelijke menselijke waarden, wat natuurlijk hand in hand gaat met het werken aan jezelf. ‘Man, word onmisbaar!’ zei een
zei een belangrijk man ooit.

"Denkt u dat de Reichsführer wilde dat u jong trouwde, zodat u dom kon trouwen? En zodat u pas later uw ogen zou openen? Denkt u dat de Reichsführer u een vrijbrief voor frivoliteit gaf? U zou uzelf bedriegen. Het is een vertrouwensbrief! De Reichsführer denkt dat u als SS'ers waardig en volwassen genoeg bent om voor Duitsland te vechten, en desnoods te sterven. Maar als dat van u kan worden geëist, dan kunt u er ook op vertrouwen dat u Duitsland nieuw leven inblaast. De Reichsführer wil niet elke primitieve liefdesaffaire goedkeuren. Hij denkt, wanneer hij u een vroeg huwelijk toewenst,

over Duitsland, over kinderen, maar hij denkt ook boven
alles draait om de waarde van deze kinderen! Als we vandaag de dag honderden ontvangers van eikenbladeren, duizenden Knight's Kruisontvangers en honderdduizenden anderen
gedecoreerde soldaten - naast het ruwe materiaal,
die we ook hebben - denk dan eens na waar dat allemaal is

Machine Translated by Google

komt vandaan! Je bent vandaag zoals je ouders je geschapen hebben, en dat betekent zoals je ouders waren. De toekomstige jongens en meisjes, mannen en vrouwen, zullen zijn zoals jij ze opvoedt, dat wil zeggen zoals jij bent en zoals je meisjes ook zijn.

“En aangezien de tijd van een soldaat in oorlog het niet toelaat verspilling, dus mag je je tijd niet verspillen. - Kun je praat serieus met je vriendin over zulke dingen, zoals ik nu doe Met je praten? Zo niet, als ze er te dom of te soft voor zijn, laat ze dan gerust gaan. - Maar als ze serieus worden en wees stil als je ze dit vertelt, en als ze in je ogen kijken ogen, dan is er iets. Maar stop nooit met testen. hen en dus ook uzelf, steeds weer.”

Een van de jongemannen zei: “Ik vind het heel moeilijk om deze belangrijkste levensbeslissing van de juiste keuze van vrouw. En dus vind ik Frenssens' idee van alleen laat trouwen is echt goed.” Toen werden de passen gebracht de kamer in.

“Maak je klaar, jongens”, riep Hans uit, “wij hebben dezelfde “We moeten een eindje lopen, zodat we ons gesprek kunnen afmaken.”

Ze liepen de barak uit, de open lucht in. Er was verse sneeuw gevallen en het landschap rook heerlijk fris. Ze liepen samen een heuvel af waarop hun onderkomen was bevonden zich, voor hen een rijk geïntegreerd landschap wiens onsterfelijke leven beschermd lag onder een kristalheldere sneeuw deken.

Machine Translated by Google

“Er bestaat geen twijfel over dat juist de Noordse man rijpt later dan de man uit het oosten of het zuiden, vooral als men met volwassenheid ook volwassenheid van karakter, geest en soliditeit bedoelt. Lichaam en ziel zijn, volgens onze overtuiging, in wezen één en horen daarom bij elkaar. Op zichzelf is een later huwelijk vanzelfsprekend voor de waardevolle Noordse man. Maar ik hoef u niet te vertellen dat we vandaag de dag in de moeilijkste strijd om ons raciale bestaan staan sinds het begin van de geschiedenis van ons volk. Onze ouders en grootouders hadden over het algemeen te weinig
kinderen, vijandige mensen hadden daarentegen vier of vijf keer zoveel! En nu, binnen een halve eeuw, eist een tweede oorlog al een offer van onze bloedsomloop. Dus moeten we de tijdspanne tussen generaties verkorten. We
hebben geen keus en geen andere zo begrijpelijke
Overwegingen moeten dit voorkomen. We moeten er juist naar streven dat de jongeman al vroeg weet
en zijn plicht serieus nemen. En wij volbrengen het.
door wederzijdse hulp bij deze taak. Degenen met een gelijk karakter onder oud en jong moeten we elkaar steunen
met advies en met actie. De eerste is natuurlijk die van de meest gepassioneerde interesse voor u zelf, namelijk de erkenning dat de taak van het selecteren van een vrouw het enige is dat is echt belangrijk, zodat alles goed gaat
op zichzelf. De basis van de vrouwenselectie is echter gelijkheid van geboorte, dat wil zeggen het behoren tot hetzelfde ras,

Machine Translated by Google

en binnen hetzelfde ras of ras ook verenigbaarheid in de belangrijkste karaktertrekken en geesteskenmerken.”

“De jeugd van vandaag is 20, maar ook door de tijd-bepaalde redenen, is zo onduidelijk en onbeslist in "Vragen over liefde en huwelijk", vervolgde Hans. "Maar hoe kan dat anders zolang de media al zo lang overspoeld worden met zoveel frivole ideeën over deze dingen om de nieuwsgierigheid en lust van de gedachteloze massa te bevredigen? Kan het anders zijn als onze meisjes zichzelf schilderen en zich voordoen als filmsterretjes? Kan het anders zijn zolang de Duitse jongen vindt dat zijn meisje er precies zo uit moet zien als dit of dat filmsterretje, en omgekeerd, als het Duitse meisje haar 'type' uit de filmsterren kiest? Kan de jeugd begrijpen wat het Noordse gevoel is tussen jongen en meisje, tussen man en vrouw, als het de hele dag alleen maar domme hitjes brabbelt en fluit, neuriënd en slungelig is, in plaats van Duitse liefdes- en volksliedjes te zingen, Duits te dansen en een levendig, Duits sociaal leven te koesteren? Alleen als we weer een gemeenschappelijke, natuurlijke volkscultuur en een natuurlijk gemeenschapsleven hebben - gezuiverd van het vreemde - in d clans, dorpen en steden, als alles werkt samen om de juiste liefde voor de jeugd van het volk, wanneer er weer huwelijksfeesten zijn zinvolle volksfeesten worden, dan zullen zelfs de jongeren van 20 jaar weten waarschijnlijk wel ongeveer wat ze

Machine Translated by Google

Wat ze moeten liefhebben en wat ze moeten vermijden, en ze zullen ook weten wat verantwoordelijkheid jegens voorouders, gelijkheid van geboorte en opvoeding inhoudt. En ze zullen dezelfde ideeën vinden bij hun verwanten en kennissen, net zoals dat duizenden jaren geleden bij onze voorouders het geval was. Lees in de sagen, daar heb je de 'beelden van betere tijden' waar ons loyaliteitslied over zingt! Je wordt opgeroepen om deze verzonken beelden weer tot leven te wekken, zodat je kinderen van *zulke* waarde voortbrengt, met wie alleen de opkomst

van een dergelijke Noordse cultuur kan worden bereikt. En doe

Vergeet niet dat je daarvoor moeders nodig hebt die erin slagen de kinderen op te voeden in de geest van zo'n cultuur en de levende folklore die daarbij hoort, te bewaren.”

Hans was klaar met zijn zondagspreek. Hij stopte en de groep deed hetzelfde met hem. Ze keken in de verte en ontdekten de sneeuw vlakbij. Hun warme handen grepen erin en al snel waren de sneeuwballen verdwenen.

vliegen.

Na een heftig sneeuwballengevecht namen ze afscheid en gingen hun eigen weg. Een van de jongemannen bleef bij Hans, en beiden raakten elkaar waarschijnlijk aan.

op nog veel meer vragen.

Machine Translated by Google

Jouw leven is van jouw volk!

door H. Kl.

In het dagboek en de bezittingen van een SS'er die zelf wordt de volgende zin vaak herhaald: “Mijn leven heeft geen waarde meer!” Wat bedoelde hij daarmee, en deed hij dat? Heeft hij het recht om zo te praten?

De SS'er was 21 jaar oud. Zijn liefde - die bond hem vast met twee verschillende meisjes, de een na de ander, was niet van een frivole soort. Hij had gezocht naar een zinvolle verbintenis, een gelijkwaardige vrouw, die hem gezond zou geven kinderen in een duurzaam huwelijk. Hij gaf het eerste meisje op toen medische onderzoeken duidelijk aantoonden dat het meisje onvruchtbaar zou blijven. Maar toen, toen een nieuwe, dierbare liefde had hem aan een ander meisje vastgebonden, zo hoorde hij in het ziekenhuis dat hij *door* eigen schuld onvruchtbaar was geworden. Sindsdien is de zin over de doelloosheid van zijn het leven werd vaak herhaald in zijn geschriften, en dat hij verloor alles waar hij voor had geleefd, van had gehouden en waarvoor hij had gevochten: de voortzetting in zijn kinderen.

Wat de SS'er wil bereiken door zijn zelfmoord? Wilde hij zijn zelf toegebrachte schuld goedmaken? onvruchtbaarheid of wilde hij ontsnappen aan een kinderloos bestaan, die hem arm en leeg toescheen?

Machine Translated by Google

We laten het onderzoek naar deze vragen graag over aan de psychiaters. Voor ons SS'ers is in dit geval, net als in alle gevallen van zelfmoord, slechts één vraag noodzakelijk en belangrijk: heeft de daad het volk geholpen of geschaad?

Niemand kan ontkennen dat de daad van de hier genoemde SS'er het volk ernstige schade heeft toegebracht. Want er werd niets goedgemaakt of goedgemaakt. Integendeel: de SS'er heeft zijn volk niet alleen van hun rechten beroofd,

nageslacht, maar door zijn eigen dood heeft hij het ook van zijn nageslacht beroofd zichzelf en zijn eigen werk- en vechtkracht. Daarmee vergrootte hij zijn schuldgevoel.

Er kunnen gevallen zijn waarin een grote schuld alleen kan worden verzoend door de dood. Dan is er het geval waarin
Het voortbestaan van de schuldige kan een ondraaglijke last voor de gemeenschap betekenen. In alle andere gevallen is er slechts één verzoening en boete, namelijk
de totale levensinspanning voor de gemeenschap.

In zijn bevel van 19 maart 1939 gaf de Reichsführer SS
Hij nam duidelijk een standpunt in ten opzichte van zelfmoord. Er staat:

“Maximaal 15% van de zelfmoorden wordt gepleegd om redenen dat kan worden geaccepteerd, dus bijvoorbeeld het beëindigen van het leven na een misdaad die de gemeenschap schaadt en bezoedelt
eer. 85% van de zelfmoorden wordt echter gepleegd voor redenen die nooit geaccepteerd kunnen worden, zoals angst voor straf, angst voor een toets, na een berisping van een superieur, na een ruzie met ouders, na de

Machine Translated by Google

ontbinding van een verloving, uit jaloezie, na een
ongelukkige liefdesaffaire etc…

"Zelfmoorden van dit soort hebben niets te maken met heldendom of heldhaftige geest. Wij SS'ers beschouwen hen als een ontsnapping, als een verlatenheid van de strijd en van het leven zelf.

"De SS heeft nooit begrip gehad voor mensen die Vermijd strijd. Daarom bepaal ik dat in alle gevallen waar en onderzoek ingesteld door de meerdere stelt duidelijk vast dat de reden voor de zelfmoord kan niet worden aanvaard dat er geen kennisgeving wordt gedaan van het overlijden van de man, en dat de SS niet deelneemt aan de begrafenis."

Jouw leven is niet van jou, maar van je volk.

Machine Translated by Google

Waarvoor wij strijden is de bescherming van de het bestaan en de verspreiding van ons ras en van ons volk, de voeding van zijn kinderen en het zuiver houden van het bloed, de vrijheid en onafhankelijkheid van de vaderland, zodat ons volk kan rijpen richting de vervulling van het doel dat de maker eraan heeft gegeven, ook het universum.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

We moeten het ‘dode punt’ overwinnen

De boodschap van de volgende brief van een bedrijf leider moet letterlijk worden opgevat. Het is van toepassing op jij en ik en wij allemaal heel persoonlijk.

…Ondanks deze moeilijke dagen kijken we uit naar de toekomst met vertrouwen tegemoet. Maar één gedachte blijft me vaak achtervolgen, namelijk dat veel te weinig Europeanen zich volledig bewust zijn van de gehele, in de laatste zin, absoluut onvoorwaardelijke aard van deze oorlog. Zeker is het dat wordt steeds meer verspreid. Maar de volledige ernst van de oorlog omvat slechts een te klein aantal mensen.

De bolsjewist wil naar het westen komen, en met Hij rijdt de dood tegemoet - voor ons allemaal, geen uitzondering. We vechten voor bestaan of niet-bestaan - wij allemaal, wij in het Rijk en in alle Europese landen. Wat ons vanuit het oosten bedreigt, is totale vernietiging; het bolsjewisme is de absolute historische ontkenning van alles wat we zijn, ongeacht hoe je het noemt. En de Rus is sterk, vooral in het enige dat voorheen altijd conflicten besliste: in de geest. Hij is zo fantastisch gezond; zelfs het gif van de bolsjewieken kan hem niet deren. In plaats daarvan heeft hij het effect van een bacterie, die de eerder

Machine Translated by Google

sluimerende krachten in beweging, die dan blindelings maar onweerstaanbaar een innerlijke wet volgen.

Het bolsjewisme is een heel grote gebeurtenis in de voorheen arme De Russische geschiedenis, iets dat historisch gezien altijd in beweging is geweest - en beweegt nog steeds - de brede massa van dit reusachtige volk. De Russen gaan ongehinderd deze oorlog in. We dragen een rijke erfenis met ons mee, die ons belast.

Het is zoals de Führer ooit zei: Het laatste bataljon triomfen; met andere woorden, wie het laatste schot lost wint, ongeacht hoe de wedstrijd ervoor staat of waar dit laatste schot wordt afgevuurd. Wie zijn wapen klaar houdt om te vuren en vijf minuten na de wedstrijd op de tegenstander richt, twaalf, heeft gewonnen, zelfs als hij alleen staat tegenover een duizend.

Zeer bittere weken lagen achter me, weken vol afschuwelijke ervaringen. Maar wij soldaten hier in het oosten ervaren een enorm zelfbewustzijn en nuchterheid over onszelf. We worden schoner, beter, harder en gezonder hier. De soldaten die het al meer dan twee jaar in Rusland volhouden, zijn de beste mannen van ons volk, verreweg de beste. Het is zo: men moet de rekruten in Duitse barakken met douches, bedden, kluisjes etc., maar in Russische of Poolse smerige nesten. Men zou de afdelingen in het Westen niet langer moeten verzamelen. Europa, maar dan in Sovjet-Rusland en Polen.

Machine Translated by Google

Onlangs pikte ik twee soldaten op die gescheiden waren geraakt van hun eenheden. Tien dagen eerder waren ze in Den Haag geweest. Het is hier volkomen duidelijk dat je in eerste instantie niet veel van zulke mensen kunt verwachten, ongeacht hun positie. van hoe goed ze uitgerust zijn. Maar het is jammer wat er allemaal verloren gaat in de eerste gevechten. Dit standpunt wordt besproken over steeds meer. Zelfs eenheden die in de thuisland voor een langere periode voor rust of omscholing zijn niet meer zo goed als ze zouden zijn als ze nooit daar geweest. Men moet eerst het "dode punt" overwinnen: men moet afleren om terug te kijken, men moet leren dat de weg naar het echte en ware leven alleen maar langs de omweg van de nederlaag van de vijand, waarvan er geen weg terug is.

Het vaderland is te mooi voor ons; het maakt ons ziek, slap en zwak. Dat heeft niets te maken met het moreel thuis. Maar met de veiligheid en het fatsoen in... ons hele leven en ons wezen; dat is wat ons zo maakt ziek als we terugkijken naar de Russische ellende, naar de eenzaamheid en verlatenheid van een onbarmhartige eis, die - zo absoluut - waarschijnlijk alleen op de Atheners in hun strijd tegen Sparta of Caesar in zijn gevecht met Vercingetorix.

Men moet begrijpen dat men, zelfs als het puur emotioneel is, anders bezwijkt men onder de enorme druk die geestelijk op iemand neerkomt. Als men dit begrijpt,

Machine Translated by Google

Dan verdwijnt de druk meteen. In plaats daarvan komt een ijskoude, actieve wil om de vijand aan te vallen en hem tegen elke prijs te verslaan. Tijdens mijn opdrachten heb ik kennismaken met zeer uiteenlopende afdelingen, die sinds 1940 onafgebroken in Rusland zijn geweest, die tijdens de oorlog in Duitsland zijn gevormd, en die in Frankrijk zijn geassembleerd. De laatste hebben de de moeilijkste tijd om te wennen aan de onvoorwaardelijke aard van het Russische land om een duidelijk beeld krijgen van de gigantische mogelijkheden van deze ruimten, die daar wachten op Europese creativiteit.

Het gonst in hun hoofd: “Toen nog in Frankrijk!”, in plaats van om te zeggen: "Hier ben ik, hier blijf ik - en als het niet leuk is hier, dan wordt het leuk, daarom ben ik, wie ik ben!” Helaas zeggen maar al te weinigen het laatste. Als we ons stevig in de Russische aarde konden vastbijten... zouden de Sovjets... drijf ons nooit weg. Maar helaas bijten er maar al te weinig. hier stevig beneden; ze dromen van het einde van de oorlog terug thuis, maar niet over het einde van de oorlog als een vrij man in het oosten. En dat is een grote schande. Het moet zover komen. Op op dat moment kan de Rus alles doen wat hij wil vind ik leuk; hij komt geen stap vooruit…

Machine Translated by Google

Als we zien dat de oude wereld in puin valt, laten we dan niet... vraag maar al te veel of veel van waarde, veel dat is onvervangbaar, wordt ook vernietigd! Dat maakt verdrietig en verzwakt de kracht van het verzet. Laten we in plaats daarvan vragen ons af of we nog steeds een vonk van de kracht in onszelf die ons in staat stelt de Reich uit ons vlees en bloed. Als dat het geval is - en Ik weet dat de besten onder ons dit vaste geloof bezitten - dan zullen wij ook de kracht hebben om de grote werkt daar waar geen oude muur ons nog hindert - in de ruimtes van het oosten en over de ruïnes van het westen. De kathedralen vielen; hun heilige maat leeft voort Onverwoestbaar in ons bloed. Dus we zijn vrij voor de strijd. en zal later vrij zijn, volgens de eeuwige maat, om de nieuwe citadellen van een nieuwe tijd te bouwen.

***

Om eenvoudig en natuurlijk te zijn

is het hoogste en laatste doel.

- Nietzsche

Machine Translated by Google

De mens is superieur aan het materiële, als hij er met een grote draagkracht, en geen massa of grote massa van de buitenkant Er is een kracht denkbaar die niet door geestelijke krachten kan worden overwonnen kracht. En daaruit kan iedereen die daartoe in staat is, de conclusie trekken dat bij mannen, echte mannen, waarden levend die niet vernietigd kan worden door granaten of door bergen vol explosieven.

- Ernst Juenger

Machine Translated by Google

Het eeuwige hart

Het pad terug - dat is wat wij het pad van de
moeders en vaders, de ouders die een zoon verloren hadden,
vaak hun enige; het pad dat hen uit wanhoop en eenzaamheid terug
naar het leven zou moeten leiden. Frau Marianne Harmitz uit Saettin
beschrijft een ontmoeting met
een frontsoldaat die verslag doet van de terugkeer van zo'n moeder:

Het was in de trein. Tussen de reizigers zat een jonge soldaat. Zijn
haar was grijs geworden. Hij had littekens in zijn gezicht en rimpels die
alleen van een grote schok kwamen.
Hij was op reis met verlof, voor zes weken, zoals hij zei, en
Toen men hem vroeg hoe het mogelijk was dat hij zo lang wegbleef,
begon hij langzaam te praten.

De zwaargewonde man kwam uit Stalingrad -
waar hij bijna tot het uiterste had deelgenomen aan de moeilijke strijd
het allerlaatste - per vliegtuig naar het thuisland en een ziekenhuis in
Wenen. Een ontvangst die zelfs ons, geharde mannen, tot tranen toe
bewoog. Ongelooflijke liefde, zorg, bloemen, medeleven. In de
naast mij ligt mijn vriend en kameraad. Aan zijn zijde, stil en
heldhaftig, zit zijn moeder, die haar enige kind ziet beginnen
langs het pad naar dat brede, onbekende land. Over
van mij is kameraad H., die een arm en beide had verloren
voeten.

Machine Translated by Google

Hij is alleen. Nooit ziet men familieleden aan zijn bed. Bezorgd en met stille sympathie rusten zijn ogen op de gezicht van de moeder. Ze voelt het, en een onzichtbare band van begrip hult zich in haar hart.

“Wie is deze jongeman?” vraagt ze me plotseling.

“Een onberispelijk man en kameraad”, antwoord ik.

"Alleen?"

“Helaas wel, en arm.”

Ze wordt stil. Ik denk na over wat deze vragen betekenen - dit uur - waarschijnlijk gemeen. Ik weet dat ze een grote boerderij, dat haar man dood is, en dat daar, naast zij, de zoon, de erfgenaam, de naamdrager, staat op het punt te vertrekken op zijn laatste reis. Zijn leven ebt steeds verder weg. Ze houdt zijn hand vast, die steeds zwaarder wordt. En men voelt dat het bloed van haar hart zich terugtrekt, dat ze voelt haar leven vervagen met dat van haar zoon, die de de inhoud van haar leven en haar eerste en laatste vervulling. Stilletjes houdt ze de hand nog vast als deze al koud is; Wij liggen stil en durven niet te ademen.

Dan staat ze op en loopt naar onze kameraad, die toekijkt haar met grote ogen aan. Ze strekken hun handen uit. Ze voelt wat de warme druk zou moeten betekenen: zijn innerlijke sympathie.

“Nu heb ik een verzoek aan u, mijn beste kerel. Jij was de vriend van mijn zoon; mag ik je als mijn vriend beschouwen?

Machine Translated by Google

zoon? Alles zal van jou zijn, alles…!" Het is als een snik.

Onhandig probeert hij haar hand te kussen. En stotterend zijn dank. "Dat", zo eindigt het rapport van de soldaat, "is wat ik ervaren, en ik weet waarvoor ik terugkom naar het front als mijn verlof ten einde komt."

Hij had het eeuwige hart van Duitsland gezien: de Duitse moeder. Hij zag haar de dood overwinnen in haar grootste moment.

Machine Translated by Google

De gebroken handen

Meester Riemenschneider was alleen in zijn werkplaats. De schemering viel zachtjes over de figuren die leken zachtjes vullen met leven in het laatste daglicht. Tilman behield zijn rusteloze handen nog steeds en zijn ogen omarmden opnieuw de werk van de laatste tijd. Hij stond op en liep met een zware pas naar het Madonna-beeld en - zoals zo vaak eerder - het het leek hem opnieuw dat hij niet voor een dode stond houtwerk, maar een mysterieus kloppend wezen. Hij heeft ooit voelde opnieuw de zacht vallende draperieën van het kledingstuk, merkte een bekende, vreemde rilling door zijn lichaam gaan, die altijd over hem kwam als hij begon met het snijden van een liefdevol en intiem gezicht uit het zachte, geurige hout uit de oerbossen. Op zijn werk was hij altijd graag alleen en hij was niet gebonden aan tijd of uur. Alles wat hij in zijn leven zag en liefhad of haatte, nam het gewoon in handen om het een nieuw leven te laten worden van steen of hout zijn en bevrijd zijn van de dagelijkse beslommeringen leven. Voor zijn vrouwen was het niet makkelijk om naast hem te leven. Hij was drie keer getrouwd, maar de dood was een gewone gast en had vastgehouden aan wat hij geloofde volledig bezitten. Soms leek het hem alsof hij schuldig, alsof hij het leven van zijn vrouwen, dat zo verwoest was, had laten verpesten.

Machine Translated by Google

speciaal voor hem, stroomt er te veel door zijn handen in zijn werk. Ze waren altijd als fonteinen voor hem geweest, van waaruit hij kracht en vreugde kon halen en af en toe ook een beetje rust. Maar ze waren niet echt weg, en dit was een goede en geruststellende zekerheid voor de meester. Schoonheid en aristocratie kwamen voort uit het materiële. Hij had vervulde een ongeschreven wet; geboren uit het niets, had hij maakte de schepping en het geloof in het leven zichtbaar in stomme wezens. Het is een lange weg geweest sinds de moeilijke tijd als leerling tot het hoogtepunt van zijn werk. Hij had veel mensen gezien en landen. Oh, de wereld was wijd en het verlangen was Hij groeide naarmate hij er meer van dronk. Maar geleidelijk aan kwam er vrede kwam zelfs over hem heen. Würzburg omsingelde de rusteloosheid van zijn bloed. Hier was hij beschut.

De meester dacht kalm na over het geheel en toen besefte hij dat de vervlogen tijd van de boer- ontwaken was als een grote rivier waarin zijn verlangen kon stromen.

Zijn gedachten gingen opnieuw door de schat zalen van de kerkelijke taakmeesters, door de aspirerende pilaarmuren van de hoge kathedralen - in alle waren zijn sculpturen, monumenten, altaren en apostelbeelden. Terwijl hij in deze machtige stenen wouden stond, was hij altijd gelukkig, en hij bewonderde de meesterbouwers van de land dat dergelijke structuren op een uitdagende manier opstapelde in de

Machine Translated by Google

hemel. Hij hield ook van de klokken die over het wijde land klonken met hun zware tonen.

Maar er leefde iets vreemds onvrijwillig in hem en brak nu door. Waarom hingen de priesters op? Nederlands goud en gekleurde versieringen daar? Waarom zongen ze in buitenlandse gebeden tot God? Waarom leek het geldrinkelen in de vitrines het belangrijkste voor de kerken? Toen kwam er een wilde nood over Riemenschneider. Hij balde zijn gezegende handen tot krachtige vuisten. Hoe Vaak hadden de geestelijken hem gedwongen dingen te doen waar zijn handen niet toe in staat waren. Toch ben ik gegaan zoals ik wilde, ze konden me niet helpen; en terwijl hij nadacht, een koude schittering nam toe in zijn ogen. Hij had de Mensen die hem dagelijks omringden als voorbeelden voor zijn werk. Plattelandsvrouwen, kinderen uit de stad, mannen uit de werkplaatsen en van het land - hij had hen in de altaren, en de Kerk had hen gegeven buitenlandse namen.

De prelaat van de prins-bisschop van Würzburg bracht de meester een nieuwe bestelling. Riemenschneider is chagrijnig Het antwoord spitste zijn oren. Toen barstte het gretig los en ongeremd uit hem: "In de stad gaat een gerucht verspreid, maar ik wil het niet geloven... Meester Riemenschneider! De helse machten hebben altijd...

Machine Translated by Google

hadden hun plaats in jou. Hoe anders zou je de belichaamde Antichrist in de heilige altaren?"

Onder druk gezet en zeer verbaasd, vroeg de meester: "Waar... waar is de Antichrist, Eerwaarde Heer?"

Hij schoof de bleke handen in de wijde mouwen van zijn soutane en zei koud en een beetje minachtend:

"In de hoeken van je altaren hurken boeren met vulgaire gezichten, en je hebt een heel voornaam gezicht gesneden gelaat voor Judas in de Heiligenblutaltar in Rothenburg, zodat het St. Jan zou kunnen zijn. En op alle kruisen de dieven zijn verdwenen, en", zijn ogen kropen omhoog de meester en hij boog zich voorover: "en alle Moeders van God Je beeldt het gezicht uit van je jonge vrouw Elisa."

De meester gaf de eerwaarde een lichte en koele glimlach, hief de slanke handen in weigering op en zei: "Ja, ja, ik weet wat je wilt zeggen: ...En nog steeds is het merk vandaag de dag van schande, de eerste mensen in het naakt, staan vrolijk en onschuldig bij de poort van de Marienkirche. Ik weet wat je van mijn werk vindt, je zegt dat ik Ik heb me niet aan de Heilige Schrift gehouden. Nu ben ik tot weet dat het puur riskant is om jezelf te veel onder te dompelen diep in de Heilige Schrift. Ik ben net van de valse kleren die je om de mensen heen hebt gewikkeld en nu is dit vervelend voor jou, omdat je de waarheid."

Machine Translated by Google

"Pas op, Meester-raadgever, houtsnijder van de heilige en enige Kerk, zij heeft het sacrament van de Heer, zij staat onaangetast boven alle mensen. Blijf haar dienaar!"
Word geen handlanger van de duivel en zijn lakeien!”

De meester antwoordde niets, maar staarde de prelaat lang en minachtend aan. Toen de zware eikenhouten deur achter de vertrekkende geestelijke dichtsloeg, wist Riemenschneider dat de eerste grote balk van de
de brug waar hij al tientallen jaren overheen liep, was gebroken.

Tilman Riemenschneider was al enkele dagen in het land. Hij bezocht vrienden en kameraden van wie hij wist dat ze banden hadden met de clandestiene
boerenverzetsorganisatie. De stille opstand verspreidde zich als vuur. De behoefte van de boeren groeide. Maar Tilman Riemenschneider koos hun kant.

Boven op de stadsmuur van Würzburg staat de boer-opperhoofden stonden urenlang te wachten op de Boerenlegers die in de stad zouden aankomen. Tot de opstand hadden ze zich verborgen. Toen de alarmbellen rinkelden
Ze kwamen plotseling naar buiten en verzamelden in stilte hun mannen. Hun zaken stonden er nu goed voor. De aartsbisschop had vluchtte, moet hij zich hebben gerealiseerd dat zijn spel voorbij was. Al snel
De boeren zouden komen. De wind sloeg als een koude vuist in hun gezicht. De nacht sluimerde koel en lang. Bermetter

Machine Translated by Google

naar Riemenschneider: "Het duurt verdomd lang tijd, de opmars van het leger richting Würzburg."

Duisternis, kou en wachten namen voortdurend toe samen nog drukkender, nog overweldigender.

Een kreet klonk door de zwarte duisternis. Hoefgeklapper. Een aanstormende ruiter. Het was Mergentheims koerier. Uit zijn hijgend haalden ze woorden tevoorschijn, eerst maar twee, dat waanzinnig rondgedraaid:

"Alles is voorbij... Alles is voorbij!... Niets is meer over van de boerenlegers." Het stotterende rapport over de De val van het laatste boerenleger bracht hun angst in beroering.

Er bewoog niets. De angst groeide rond de mannen. alsof ze omgeven zijn door een ondoordringbare muur van vlammen. Ze dachten dat ze stikten. Het was ondraaglijk. Toen gaf iemand een wild gehuil, als slechts een een geslagen dier kan huilen.

Maar toen barstte het los met een woede. Een boerenleider riep scherp door de turbulentie van de desintegratie:

"Riemenschneider! Riemenschneider!… Hier, snel, een paard, we moeten Würzburg verlaten! Toen de bisschop keert terug de overwinnaars zullen de stad binnenmarcheren, en dan onze levens zullen voorbij zijn. Wij zijn modder aan hun schoenen! Wij... de de laatsten!”

En verbaasd over zijn stijfheid: "Wat is er, Riemenschneider? Kom!" Heel zwak, maar zo hard als glas, kwam zijn antwoord terug:

"Ik heb Würzburg groot gemaakt... ik blijf. Ik zal niet veranderen staart, en… en… waar… zou… ik… heen… gaan?"

Stilte!

Alleen de zwarte storm van de nacht woedde. Er waren geen sterren te zien. het scheen, maar er scheen geen enkel lichtpuntje van hoop.

De boerenleiders dachten er anders over. Ze beseften dat elke ontsnapping onnodig zou zijn geweest. Vroeg of laat later zouden ze ontdekt zijn, of ze zouden hebben zich in de bossen moeten verstoppen, maar dan zijn ze mogelijk zouden kunnen sterven van de honger.

De laatste boerenleiders wisten zich drie jaar lang te verbergen dagen, toen werden ze ontdekt en gevangen genomen door de bisschoppelijke bloedhonden.

Ze hurkten geketend in de diepste kerkers van het fort Marienburg, hun brandende ogen gericht op de diepe duisternis. Niemand van hen wist van de anderen. De lucht in de kerker was vies en vochtig.

Tillman Riemenschneider stikte bijna in de de duisternis van de kerker. Dag na dag ging voorbij, stap voor stap stap, en vele nachten gingen voorbij. Morgen was verdwenen en het verleden was ingestort.

Machine Translated by Google

Plotseling klonken er voetstappen voor zijn stenen kerker, of het konden ook kettingen zijn. Het daglicht verblindde. Riemenschneider. Hij werd ruw naar voren geduwd. De het flitsende rood van de beulsduimen brandde in zijn ogen. Hij kwam de rechtszaal binnen.

Boven zijn nederigheid troonde het tribunaal. Zwart, afstandelijk en behorend tot een andere wereld. tijd dat hij het wist: Nu komt mijn oogst… de rode oogst.

De aanklacht werd voorgelezen door de stadsbaljuw. De de geestelijkheid had de meester overgeleverd aan de wereldlijke rechtbank; Ze behield schone handen, want hoe kon ze dat nou doen? met bloed bevlekte handen het Heilige der Heiligen omarmen? De De kerk was onbevlekt. Ze stond boven de wereldlijke. staat die haar moest dienen en de seculiere staat moest de straf uitspreken:

"Tillman Riemenschneider, beeldhouwer, houtsnijder, stads-raadgever en voormalig burgemeester van de stad Würzburg, is beschuldigd van goddeloos verraad aan zijn vorst en feodale Heer, de edele prins-bisschop van Würzburg. Vanwege ongehoorzaamheid en omdat hij van plan was de stad open te stellen voor de kruiperige boerenketters, krijgt hij de straf van dood… Maar de Kerk..."

Riemenschneider luisterde nauwelijks. Hij keek door alles, en buiten hoorde hij een vogel zingen. Kleine vogel,

Machine Translated by Google

hij dacht, ik had je liedje gisteren wel kunnen gebruiken en al de dagen in de kerker, Maar dagvaarding en het oordeel werd woord voor woord uitgesproken, naderde hem, raakte hem aan, greep zijn hart vast als ijzeren vingers en heeft het kapot gemaakt.

"De Kerk is barmhartig in de naam van de Heer, Riemenschneider zal alleen door ontneming, een deel van zijn bezittingen zullen worden onteigend, en door middel van marteling… zijn handen… zullen… gebroken worden!"

Kon de zon schijnen... kon de wind waaien? Konden de bomen... hebben het recht om te ritselen en de vogels het recht om te zingen toen deze ondraaglijke pijn werd toegebracht? Mag niet alles bevriezen met naamloze horror?

En het gebeurde!

Mensen voerden een menselijke zin uit. Toen de de martelaren begonnen met hun afschuwelijke daad, de meester groef zijn tanden in zijn lippen. Hij uitte geen enkel geluid. Toen viel hij in een draaikolk van gloeiende rode cirkels.

Zodat nooit meer zoals in de middeleeuwen onze creatieve mensen gemarteld worden - daarvoor strijden wij.

Machine Translated by Google

Ziel en lichaam

door LE

Het laat-klassieke, christelijke concept houdt in dat er een diep wezenlijk verschil tussen lichaam en ziel. Beide hebben een verschillende oorsprong: het lichaam heeft een aards-materialistische oorsprong, de ziel heeft een goddelijk-spirituele oorsprong. Beide hebben een verschillend lot: het lichaam sterft en vergaat, de ziel is eeuwig en leeft voort na de dood. Beide staan in de grootste tegenstelling van waarden: het lichaam is de bron van driften, van de basis, van anti-waarden en kwaad; de ziel is de drager van het hoge en het goede en daarom van onbegrensde waarde. Tussen beide gaten en onoverbrugbare kloof staan ze tegenover elkaar. Het onheilige lichaam is de keten van de vrije, goddelijk-spirituele hoge vlucht van de ziel; het is haar onreine, aardse gevangenis.

Ons levensgevoel en het natuurlijke gevoel van ons ras komen niet overeen ben het eens met deze stellingen over een stervende en ineenstortende wereld:

Wij weten dat beiden - ziel en lichaam - aan ons zijn toevertrouwd. ons rechtstreeks door de maker. Beide zijn in gelijke mate de manifestatie van het eeuwig scheppende en wonderbaarlijke werkende goddelijke natuur.

Wij weten dat we beide van onze ouders hebben geërfd. voorouders en die beide voortleven in onze kinderen. We weten dat de beslissing over het voortbestaan van het leven of de dood van beiden

Machine Translated by Google

in onze handen gelegd met zelfverantwoordelijkheid. We leven in eerbied dat we geroepen zijn om het werk van de maker te helpen behouden en door de eeuwen heen te verspreiden.

Wij weten dat de adel en zuiverheid van ons lichaam tegelijkertijd die van onze ziel en vice versa. We weten dat wie zijn lichaam bederft, ook zijn ziel bederft, dat wie zijn ziel vergaat, ook zijn lichaam tekent. We weten dat we onze ziel alleen kunnen opvoeden en vormen samen met ons lichaam en omgekeerd.

We weten dat we in wezen één en dezelfde zijn met ons lichaam en onze ziel, en dat de heiliging van de ene is ook de heiliging van de andere.

Machine Translated by Google

Moeder Aarde - Vaderland

Daarin liggen de hoop en het geloof, het offer en de toewijding, daad en werk van talloze generaties. Dat is een erfenis, gewijd en heilig gemaakt door de leven en dood van onze voorouders, aan ons gegeven als een sterke en een prachtige erfenis. Hoeveel mensenhanden hebben gebouwd, moedig en trouw, op het grote vaderlandhuis van ons hart - Europa. Hoevelen hebben zich opgeofferd, verzorgd, gewerkt, uitgehongerd, gedacht en geleden! Elke hand-
De lengte van onze aarde is onvermoeibaar veroverd en keer op keer met doodsverachting verdedigd. Dat geldt ook voor de Germaanse de mens vormt in de loop van eeuwen langzaam de heldere kenmerken van de dorpen, steden, citadellen, kathedralen, kastelen, bruggen, straten en bruisende werkplaatsen in het landschap.
Dat verschijnt voor onze ogen als we zeggen: Moeder Aarde - Vaderland. Van deze aarde zijn wij opgegroeid, het omringt ons, het vaderland geeft ons de kracht van het leven.
Vaak herkenden Germaanse mannen het niet en waren ze niet zich bewust van de waarde ervan. Maar toen ze omringd waren door het buitenland, werd het hun pijnlijk duidelijk dat de vaderland is goed en onveranderlijk als een moeder, nooit vluchtig, altijd klaar om ze op te pakken en te voeden met kracht en geloof.

Machine Translated by Google

Het was een moeilijk pad, totdat een man opstond en zei: met een duidelijke stem dat we verder moesten groeien dan de liefde van de grond van ons directe thuisland; het was een man die leerde ons te begrijpen dat juist in de wonderbaarlijke diversiteit van de tribale karakters en landschappen van de De Germaanse landen zijn waar de rijkdom van ons leven ligt, en dat alleen in het begrip, de waardering, de waardering - en de liefde - van alle mensen die verwant zijn aan hun bloed en cultuur Europa, verlenen wij de hoogste dienst aan onze eigen vaderland. Een groot, heilig vaderland-huis is het voor ons Germanen, en elk landschap daarin is een hoeksteen, geen ervan mag ontbreken, en alleen samen passen ze samen in de eeuwige schoonheid van onze grote Noordse-bepaalde leefruimte.

Machine Translated by Google

Van dezelfde soort

De spoorlijn achter Trondheim werd verwoest, dus de compagnie moest marcheren.

“Marsen in Noorwegen”, dachten de schutters terwijl ze vloekten en gooiden hun rugzakken op hun ruggen, "is als water uit de zee scheppen: het lijkt nooit op te houden.”

Maar het land was prachtig, mooier dan welk land dan ook. een andere regio die ze tot nu toe hadden gezien, en ze hadden veel rond in Europa tijdens deze oorlog. De straat ging de heuvel op, niet plotseling, maar eerder op een gemakkelijke en charmante manier waarop je het tijdens het marcheren nauwelijks opmerkt. Tussen de bergen liggen kleine, donkere meren, en de velden en weiden waren zo groen - als in het gras als thuis tijdens de paastijd, hoewel Pinksteren is al lang geleden.

Het bedrijf marcheerde opnieuw de ochtend in en na een korte rustpauze in de middag marcheerden ze ver de stad in de nacht. Eindelijk zag de punt die vooruit marcheerde de stad; Het doel van de mars voor deze dag was Ogendal. Maar Op dit moment had het bedrijf een bittere teleurstelling, omdat de hele stad, die zo mooi in de vallei, werd zo grondig verwoest dat alleen ruïnes overbleven gezien worden. Geen enkel huis stond er meer, alleen

Machine Translated by Google

af en toe een muur, enkele schoorstenen en muren. Overal tussen de resten rookte het en smeulend. Toen het bedrijf een stop maakte op een weide voorbij de stad, een van de schutters die die hier in de regio kampeerden, zeiden dat gisteren Er was hier hevig gevochten. De Noren hadden moedig verzet geboden; daarbij was de stad verdwenen in vlammen op.

Maar de schutters waren moe van de lange mars en de De kapitein hield het kort. Hij wees met zijn hand naar boven. de hoogten, waar de boerderijen waren: "Elk peloton één boerderij!"

De jonge blonde luitenant die het eerste peloton leidde keek snel naar de omgeving: "Ik heb de mijne al," zei hij en draaide zich terug naar zijn schutters: "Eerste peloton dat de boerderij ligt precies bij de drie bomen!" De schutters draaiden zich om hun hoofden. Precies de hoogste boerderij! Maar ze zagen wel dat deze boerderij mooier en groter was dan de anderen. Als een kasteel stond het op de heuvel. Het donkerrode balken pasten prachtig bij de ramen met witte kozijnen en overal lag een intact rijk van weilanden, velden en bos. Het was zeker goed om daar te blijven.

De luitenant verzamelde zijn peloton. De schutters tilden opnieuw de rugzakken op en klommen vervolgens het pad op. Door het berkenbos ging het omhoog. Toen de

Machine Translated by Google

het frisse groen van de bomen opende zich, de boerderij lagen al voor hen. De weiden waren uitgespreid Rondom het gebouw. De velden waren vers geplet. Alles leek zo schoon en netjes. Echt, de boer die hier woonde was een koning in zijn rijk. "Wij zijn schutters van het tweede bedrijf" floot de luitenant Gelukkig was het zijn favoriete marslied: ‘we vechten en winnen, maar we trekken ons nooit terug!" Toen liet hij zijn peloton stoppen en liep langzaam naar de boerderij.

Het was een breed en statig huis. Boven de enorme ingang had een slank dak, dat werd gedragen door twee houten pilaren. De pilaren hadden een verfijnd houtsnijwerk, bijna te delicaat voor de zware poort. Op datzelfde moment de luitenant stond op het punt zijn hand op de deur te leggen Toen hij de deur opendeed, stapte er een oude man onder het bladerdak vandaan. Zijn gestalte was groot, zo groot dat hij een stuk langer was dan de luitenant, die eigenlijk van behoorlijke omvang was zichzelf.

De oude man zag de soldaat en greep met beide handen vuisten tegen het deurkozijn, stond daar met gespreide benen en schudde woedend zijn hoofd. "Hallo!" zei de luitenant.

De oude man slikte een paar keer en kort daarna zei: "Nee." Het moet het enige woord zijn geweest dat hij kon zeggen. in het Duits: "Nee, nee!" En zijn slanke, vierkante gezicht zag eruit onvriendelijk, en in zijn grijze ogen stond een vlammende woede.

Machine Translated by Google

De luitenant glimlachte opnieuw en zei gemakkelijk: “Je moet Ik breng mijn peloton hier voor de nacht onder, veertig man; die, vind een plekje in het huis, hier, de anderen in de schuur!”

De oude man klemde zijn vingers in het hout van de deurpost en zette zijn benen in de grond, alsof hij alleen de toegang tot het hele peloton moest weigeren stonden in een rij voor het huis. Boos zei hij: "Nee!"

De luitenant riep de sergeant en zei hem: Zorg voor de schuur en bereid het stro voor het kamp. Hij zou de oude man hier wel alleen kunnen redden.

Op het moment dat de luitenant dit had gezegd, zei de oude De man kwam een paar stappen naar voren en liep het huis binnen tegenover de luitenant, alsof hij van gedachten was veranderd.

De luitenant bleef even bij de deur staan. Hij zag een brede, lage hal voor zich, de muren waren met houten panelen bekleed, daarboven waren zware zwarte balken. De kamer kreeg alleen licht via de deur en lag gedeeltelijk in het donker. Pas geleidelijk kon de luitenant onderscheid dat hier mannen stonden, tien, twaalf mannen, allemaal zo lang dat hun hoofden bijna tot aan het lage plafond reikten. Ze hadden allemaal hetzelfde onvriendelijke gezicht als de oude man.

Plotseling zag de luitenant dat de mannen stonden rond een brancard. Een dode soldaat lag op de brancard. De luitenant nam zijn pet af.

Machine Translated by Google

De mannen in de kring besteedden er verder geen aandacht aan naar hem toe en keken zwijgend naar de dode man. Ze baden niet, ze bewogen zelfs hun lippen niet. En de gezichten van de mannen werden weer stijf, alsof ze slechts samen, maar niet om elkaar hun rouw te tonen.

De luitenant zag het magere gezicht van de dode, die zo bleek was als was. De ogen waren gesloten. Een breed, pijnlijk litteken liep over het voorhoofd. Maar de uitdrukking van vredige rust lag op het gezicht. De jas van een De Noorse soldaat lag over de borst gespreid, en de pet lag er bovenop. Maar aan het voeteneind van de brancard stond de ploeg. Toen liep de oude man naar een van de mannen toe. en legde zwijgend een hand op zijn schouder. Even de man keek op en hief zijn hoofd op als teken dat hij begreep hem. Toen wendde hij zich tot de luitenant. "De

“De boer is dood”, zei hij in goed Duits.

De luitenant knikte kort instemmend:

"We blijven in de schuur," zei hij. De man herhaalde dat het antwoord Noors was. De oude man luisterde en zei zwijgend: knikte.

De luitenant ging zijn peloton onderbrengen de schuur. "Niemand gaat het huis binnen." zei hij legde hij aan de schutters uit. "De boer is in actie gesneuveld, waarschijnlijk tijdens de gevechten gisterenochtend."

Machine Translated by Google

Toen de luitenant na een tijdje weer het huis binnenstapte, werd hij bijgestaan door twee soldaten, die een stalen helm en een geweer droegen. De oude man was
Eerst geschrokken en de mannen hieven hun hoofd op en keken
De luitenant. Even was het doodstil in de kamer. Maar de twee soldaten liepen naar de dode man toe, salueerden en stonden in de houding. Met een stevige greep legden ze hun wapens neer en hielden de wacht.

In eerste instantie waren de mannen achteruit tegen de muur gestapt. Niet
Tot nu toe beseften ze pas wat dit betekende. De luitenant stond tegenover de man die in beroep was gegaan.
tegen hem en zei: "De boer is als soldaat gevallen. Ik
wijs hem de bewaker toe!" Langzaam vertaalde de man het woord door woord. De mannen rondom bogen hun hoofden in
stilte en het leek de luitenant alsof hun gezichten
waren niet zo hard en onvriendelijk als voorheen.
Maar nu zat er een jonge vrouw, die midden in de
de tafel, stond op. Ze had een lang, slank figuur en een vrije
natuur. Het leek de luitenant alsof hij nooit
een mooier en edeler gezicht gezien.

De vrouw verscheen in de deur en zocht naar een
moment bij de dode man. Toen zag ze de Duitser
soldaten, die roerloos aan het voeteneind van de brancard stonden, met de geweren voor zich, één aan de linkerkant, de andere
één aan de rechterkant van de ploeg. Ze stonden niet in

Machine Translated by Google

op een andere manier voor de dode dan de andere mannen deden dat wel, en hun gezichten hadden dezelfde serieuze en strenge uitdrukking als de gezichten van de andere mannen. De ontzag van de dood was over alles.

De vrouw zag dit en deed een stap terug de kamer in. Toen ze weer de hal binnenkwam, hield ze een houten sleuvengraver in beide handen waarop een van de dunne lagen lag Noorse platte broden, en gaf het aan de Duitsers officier: De luitenant kende de gewoonte, verbrak een een stuk brood en at het langzaam op. Hij wist dat Hiermee was hij te gast in deze boerderij geworden.

De volgende ochtend, toen het peloton vertrok Opnieuw liep de oude man naar de luitenant toe.

"Dank u", zei hij, en de luitenant herkende dat hij dit Duitse woord alleen maar voor die ene keer had geleerd doel. Toen riep hij de man die kon spreken Duits en wenkte hem bemoedigend.

“De Duitsers hebben de boer neergeschoten”, zei de man streng, elk woord benadrukken en er verdrietig uitzien.

"Het is oorlog", zei de luitenant. "Het is oorlog", zei de man. herhaald. En de oude man die leek te hebben verstond het woord en knikte instemmend. "Het kan zijn “Het moest hier gebeuren”, zei de man opnieuw, en zijn gezicht opgefleurd, "maar ik wil dit zeggen: geen haat zal blijven!"

Machine Translated by Google

De luitenant knikte woordeloos. Hij wilde eigenlijk iets zeggen, maar grote woorden zeiden hem niet zoveel. Even zocht hij naar een passend antwoord.

Eindelijk vond hij de woorden die hij wilde zeggen. "We zijn “van dezelfde soort”, zei hij.

“Dat klopt,” herhaalde de man, en nu reikte ook de oude man zijn hand uit naar de officier, “Wij zijn van de hetzelfde soort.”

Machine Translated by Google

Vandaag de dag kennen we een gemeenschapsgevoel dat ver weg is sterker dan politieke of economische belangen kunnen uitleggen. Het is het gevoel van een gemeenschap dat is bepaald door het bloed.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

De gouden medaille voor moed

Toen na de (Eerste) Wereldoorlog de Oostenrijkse vlaggen - die in alle richtingen in de wind was uitgerold door heel Europa op ontelbare oude en nieuwe dagen van overwinning voor het rijk - moest in eer worden verlaagd, geen cadet droeg ze hoog en wuifde in een gemeenschappelijke tempel van waardige herinnering. Net zoals de grote natie barstten in zes of zeven delen uit, zo vonden ze hier en daar hun rustplaats, waar ze keizerlijk ritselden als zodra de wind van het slagveld op de Kahlenberg (slag tegen de Turken), ook enkele in Hongarije, sommige in steden die plotseling behoorden tot landen die voorheen alleen het voorrecht hadden de satijnen, met kogels doorzeefde vlaggen te zien nadat ze zich hadden overgegeven voor hen. Vreemd genoeg hingen de normen in verschillende zalen, en wanneer op een ver verwijderd tijdstip tijdens een stille nacht de laatste gekleurde frons fladdert als een mot van de polen naar de grond en valt tot stof, hun roem zal nog steeds bestaan Geweldig.

Net als de vlaggen die in het donker waren geplaatst, zo was er ook niemand van degenen die in hun het veldgrijze uniform van het leger gedurende vier jaar toegestaan hun dapperheidsonderscheidingen te tonen, indien hun verblijfplaats

Machine Translated by Google

bevond zich in een van de nieuwe landen. De terugkerende soldaten stopten hun medailles, kruisen en linten in kisten of achter de wasruimte. Ja, ze mochten de onderscheidingen voor dapperheid alleen in het donker bewaren; en dus
soms stak een oude krijger zijn hand uit
naar hen toe, toen hij per ongeluk een glimp van hen opving, om ze te voelen, de geschenken van een rijk, voordat hij de verontwaardigde rinkelende dingen terug in de
donker.

Ditzelfde gebeurde ook met een sergeant die de gouden medaille voor dapperheid had verdiend bij de San in de
Karpaten - eerst de kleine en al snel de grote
medaille voor dapperheid in zilver en later in Tirol het brons medaille, en bovendien het "Karl-Truppen-Kruis". Hij was een man die graag met wapens omging, en die niets liever had kunnen doen dan bij het gezelschap te blijven.
tot aan de dood, in Galicië of Trient, in Bosnië of op de "Schmelz", het zou hem niet hebben uitgemaakt waarheen. Maar als een Duits, wiens geboorteland in de schaduw stond van een ander de onstuimige, verreikende hebzucht van de natie, stapte hij net zoals de vlaggen en medailles in het donker en werd een boer, en geen slechte inderdaad... alleen dat hij het bereikte vaker dan anderen achter de was in de kast om de vijf medailles eruit te halen om ze te laten rinkelen
zijn handpalm.

Machine Translated by Google

Hij nam een vrouw, bewerkte de velden, verwekte een kind, en toen het geboren werd en hij zag hoe wanhopig zijn vrouw worstelde met de weeën, hoe de vroedvrouw tussenbeide kwam namens de vrouw en "moeder" riep als zoveel had hij zien sterven op het slagveld, en toen, zonder het te beseffen, sloeg hij zijn hielen tegen elkaar, zijn hart klopte luid en het zweet brak op zijn voorhoofd uit; hij voelde dat hij hier niets anders kon doen dan staan in de houding… anders had hij moeten hurken in een in een hoekje gaan zitten en zielig huilen.

Maar terwijl het kind in de wieg kraakte en de vrouw glimlachte verheugd, de dankbaar opgeluchte man had een een merkwaardige inspiratie, een inspiratie die hij nooit zou krijgen zou hebben gehad als zijn leger nog steeds onder vlaggen en trommels zou marcheren, omdat geen enkele sergeant ooit het recht heeft gehad om medailles en onderscheidingen aan een persoon toe te kennen; maar nu dat leger en medailles waren verdwenen en in het donker had hij de idee om zich als opperbevelhebber op te stellen en de doodtartende strijd te belonen. Hij draaide aan zijn snor, liep naar de kast, haalde de vijf medailles tevoorschijn en keek er lang naar. Omdat zijn knieën nog steeds trillend was hij geneigd zijn hoogste en meest prachtige versiering, maar toen bedacht hij dat het kind slechts een meisje was; hij schudde zijn hoofd en koos de grote zilveren medaille, die schitterde op de witte en rode

Machine Translated by Google

gestreept lint en bevestigde dit aan het nachthemd van de moeder. Moge de lachende moeder weigeren, moge de vroedvrouw haar handen met een aardse brul op haar buik drukken, de medaille nu werd toegekend en lag dag na dag, totdat de vrouw in het kraambed was hersteld, op het nachtkastje, en iedereen die op bezoek kwam kon zien dat de sergeant zijn vrouw op dezelfde manier eerde als hijzelf in het verleden geëerd. Later heeft hij de medaille niet teruggelegd in de kast. Het was niet meer van hem, van een soldaat die in de schaduw stond, zo voelde hij zich ook; het was nu het eigendom van zijn vrouw, en hij misgunde haar bijna de medaille. Ze had er eigenlijk geen zin in. begrijpen, maar toch moest ze voor de ereteken van nu af aan zichzelf, niet in het donker natuurlijk, van waaruit het naar voren was gekomen, rond en fonkelend als een ster, vanwege het nieuwe leven. Ze legde het in een plaat geslepen glas op het dressoir en daar zou het kunnen zijn schitterend.

Al snel kwam er een tweede kind, en de vader beloonde zijn vrouw met de kleine zilveren medaille, en een jaar later met de bronzen medaille, omdat het wederom allebei meisjes waren. Zelfs in het vierde jaar veranderde dit niet, hoewel de moeder bijna gestorven tijdens de bevalling; maar de sergeant - nu al als een echte generaal, die ook vaak niet de ware verdienste waarnemen - gaf haar op geen enkele manier de

Machine Translated by Google

Hij kreeg hiervoor een gouden medaille, maar zijn kleinste onderscheiding was het "Karl-Truppen-Kruis".

Toen hierna een vijfde en een zesde meisje werden geboren, leek de moed van zijn vrouw iets te zijn geworden gewoon voor de man, niet de moeite waard om te waarderen, net zoals, zoals hij bedoelde, sommige van zijn eigen heldendaden ook onopgemerkt bleven, en dus eiste de rechtvaardigheid dat hij geen groot ophef maakte over zo'n zegen van de vrouw geen nakomelingen meer, en hij mocht zelfs krabben en erover mopperen, totdat uiteindelijk op achtjarige leeftijd de jongen kwam, zo gemakkelijk en moeiteloos, zo snel en bijna zonder pijn voor de moeder, dat eerlijkheid eiste dat ze had een decoratie moeten laten afnemen in plaats van een nieuwe krijgen; maar het was een jongen, en daar stond de vader naast het bed met tranen in zijn ogen, en hij legde de gouden medaille, de hoogste van Oostenrijk, op de borst van de vrouw in het kraambed, en zij, die altijd lachte om deze eerbewijzen, werd serieus en huilde uit pure vreugde om het kind, en ook een beetje om de medaille.

Strikt genomen had ze deze onderscheiding verdiend lang geleden. Maar gezien het feit dat het de meeste uitzonderlijke heldendaden om deze medaille te winnen, en rekening houdend met het feit dat de vlaggen de getuigen waren van zoveel continentvormende uren in de geschiedenis, was het alleen maar juist dat

Machine Translated by Google

de meest exquise beloning voor moed was uit de duisternis tevoorschijn gehaald en gelegd op de lichte melk en de toekomst gevende borst van een moeder, alleen voor een jongen... want wat een vergankelijke mannenspel zou zijn, is glorie en vlaggen, medailles en rijken, zouden niet altijd een nieuwe zuigende jongenslippen zijn vinden hun eerste heroïsche voeding aan zulke volle borsten.

Machine Translated by Google

Puur blijven en volwassen worden

door een jonge SS'er aan het oostfront

Het is nog niet zo lang geleden dat we dachten aan zuiverheid en Volwassenheid als iets merkwaardigs; we lachten er zelfs om. Was de strengheid van de strijd niet onze eerste opdracht en puurheid iets voor jonge meisjes? Maar wij

zijn sindsdien veranderd. Nu zien we met andere ogen en We putten de kracht voor onze daden niet langer alleen uit de stormen van de jeugd. De duur van de oorlog heeft ons een diepere kracht van uithoudingsvermogen en vastberadenheid gegeven. we creëren kracht uit dingen waar we vroeger aan vasthielden denk er nooit eens over na. Vandaag kunnen we ons huis aanschouwen, de schoonheid van een veldbloem en de glimlach van een kind met ogen die wijzer zijn geworden door de pijn van verlies en de bewustzijn van gevaar.

Kortom, we zijn volwassen geworden. Midden in de Terwijl de vernietiging om ons heen plaatsvindt, lijkt het enige doel de substantie te zijn van onze zuiverste verlangens en offers: het Rijk. En het pad naar dit doel leidt via krijger mannelijkheid.

Hoe harder de strijd voor ons doel is, des te onbuigzamer is de vraag naar zuiverheid van onze wil, integriteit van ons karakter en ondubbelzinnigheid van onze

gedrag. Het hoogste mannelijke ideaal moet belichaamd worden, als

Machine Translated by Google

het Rijk moet worden bereikt, want het Rijk vertegenwoordigt een Nieuwe Orde van de mens; van families, van clans en van individuen. En er wordt strijd gevoerd voor deze Nieuwe Orde.

We hebben de draad van volledige uitsterving voor het eerst waargenomen in Deze oorlog tot de hoogste menselijke maatstaf tijdens de gevechten in het oosten. De eisen van het behoud van het ras zijn toch zeker slechts een zoölogische aangelegenheid, als het behoud van de Arische spiritualiteit en cultuur daar niet bij inbegrepen is? Toch is ons antwoord op de vernietiging van de mens in de De wereld is niet alleen oorlog en verzet, maar ook onze eigen getransformeerde levens, en mannelijkheid en zuiverheid zijn de sterkste wapens in deze oorlog. Ja, zuiverheid in de hoogste zin waren de doden die zonken bij Langemark in de Vlaamse bodem; puur waren de gevallenen die nog steeds in ongemarkeerde graven in het oosten liggen; en puur waren ook al degenen die in het uur van de grootste nood in Duitsland gehoor gegeven aan de roep van de eerste jaren van deze oorlog.

Zo moet ook ons volkslied “Duitsland, Duitsland boven alles” begrepen worden: niet als een strijdkreet van triomf, maar als de diepste verplichting om een hogere orde van de mens op te bouwen. en als de mentaliteit van trots de grootsheid van de roeping om strijders te zijn voor deze Nieuwe Orde in de wereld. Dit mentaliteit bevrijdt ons van de manifestaties van decadentie die we overal tegenkomen: eigenbelang, Winstbejag en politieke omkoping. Het gaat niet om

Machine Translated by Google

alleen maar om de schijn op te houden - een volkomen burgerlijke overweging - maar het gaat erom alle oppervlakkigheid bewust af te wijzen als teken van laagheid, van dubbelzinnigheid en ontrouw als onwaardig in het huwelijk zoals dat tussen kameraden plaatsvindt, en van alle obsceniteit en losbandigheid als vermaak. Waarom? Omdat dat alles de weg vrijmaakt voor de vijand om binnen te dringen en voet aan de grond te krijgen. Zuiver blijven betekent ook: geweten en zorg hebben, en vriendelijkheid beoefenen en kameraadschap.

Van elk van hen wordt dus een onherroepelijk antwoord geëist. ons met betrekking tot elk aspect van ons wezen. Hoe meer we beseffen dat we werken aan een sociale en politieke Nieuwe Orde, en hoe meer we het bewustzijn belichamen dat onze adel alleen in de dienst aan het Rijk ligt, in die mate zal het ons duidelijk worden dat alleen zij kunnen heerschappij uitoefenen en behouden in deze wereld die bleven zuiver, zelfs in tijden van dwaling en schande.

We hebben kameraden naast ons zien vallen die jong en nog helemaal onafgemaakt. Dat vulde onze harten met verdriet en ontmoediging. Het is echter dan dat we de waarheid ervaren dat vervulling in het leven niet een functie is van de kwantiteit, maar van de kwaliteit van de jaren, die ons gegeven is. Dit is zo, omdat elke

Machine Translated by Google

levende man, vrouw en kind kunnen de kroon van leven: sterven voor het vaderland.

Leven zonder puur verlangen is zinloos. Daarom omarmen we Goethes spreuk ten zeerste: 'Leven voor plezier is basis; de edelen leven voor wet en orde." We kunnen niet precies weten waar we in deze strijd naartoe klimmen en welke vorm en conditie ons op de bergtop te wachten staan hierboven, maar het Rijk is een onmiddellijke missie, die we kan momenteel herkennen en vervullen. En innerlijk zijn Om voor deze taak uitgerust te zijn, zijn zuiverheid en mannelijkheid vereist.

Let op de burgerlijke soldaat, die elke valse en onreine god op de troon zet. Misschien veracht zo iemand onwetend zuiverheid en mannelijkheid, omdat hij altijd alles is geweest Aan de lege vormen van deze deugden wordt blootgesteld en nooit aan hun raciaal-spirituele inhoud. Hoe dan ook, alleen hij is een waarachtig mens die de draden van zijn ziel wortelt in de fundament; in de extremiteit, die alleen liefde voortbrengt van familie en vaderland, in een geloof in de goddelijke wet die werkzaam is in het leven van zijn ras, en in de bereidheid om blijf kalm marcheren naar je dood, omdat hij kent de betekenis van die dood als hoogste offer aan God.

Meester zijn betekent volwassen zijn, spiritueel inzicht hebben, verder kijken dan de schijn, het nodige doen, en om het vertrouwen in het proces niet te verliezen. Niet omdat we

Machine Translated by Google

hebben we macht en wapens in onze handen, genieten we van een een bepaalde rang in deze wereld, maar omdat we daadwerkelijk krijgers voor het Rijk. Dit betekent dat we hebben gekozen voor: verantwoordelijkheid, discipline, aansprakelijkheid, eerbied en vriendelijkheid - dat wil zeggen een sterker mens en een nieuw schepsel worden, en niet de wereld haar 'wet' laten voorschrijven ons. Wij zijn meesters, omdat wij in relatie staan tot de wereld als instrumenten in dienst van een hogere orde. Deze erkenning maakt ons volwassen, zonder respect voor leeftijd. Achttienjarigen zijn op deze manier en door de hardheid van de oorlog tot mannen gemaakt. Het uur van de beproeving werd hen niet tekortgedaan, maar getuigt er juist van dat ze... zijn inderdaad volwassen geworden.

Machine Translated by Google

Dat was een hele kerel

door Heinrich von Klein

Op mijn reis naar Frankfurt een herbergier in een dorp bij Jena vertelde me hoe - enkele uren na de slag toen de stad al volledig verlaten was door het leger van de Prins van Hohenlohe en omsingeld was door de Fransen, die dachten dat het bezet was - een Een enkele Pruisische soldaat verscheen in de stad. De herbergier verzekerde me dat als alle soldaten die aan de slag hadden deelgenomen zo dapper waren geweest als deze kerel, de Fransen zouden zelfs verslagen zijn als ze... drie keer zo sterk waren als ze in werkelijkheid waren. Hier is het verhaal van de herbergier...

Helemaal bedekt met stof springt deze kerel van zijn paard voor mijn herberg en roept: "Herbergier!"

Als ik vraag: "Wat is er?", antwoordt hij: "Eén glas brandewijn!" en terwijl hij zijn zwaard in de schede gooit, voegt hij eraan toe: "Ik heb dorst."

"God in de hemel!", zeg ik, "wil jij, mijn vriend, niet vluchten?! De Fransen zijn dichtbij de stad!"

"Nou, nou!" zegt hij, en terwijl hij het hoofdstel over de nek van het paard legt, legt hij uit: "Ik heb de hele dag nog niets gehad!"

"Ik geloof dat je bezeten bent door Satan!", zeg ik tegen hem.

Machine Translated by Google

“Hé, Liese!”, roep ik, en ze haalt hem een fles

“Danziger”.

"Hier!", en ik wil hem de hele fles geven, dus

dat hij erop zal rijden.

“Tut, tut!”, zegt hij terwijl hij het zweet van zijn gezicht veegt.

voorhoofd: "Omdat ik geen tijd heb!"

“Jij bent een kind van de Dood!”, roep ik uit.

En opnieuw zeg ik: "Hier!" terwijl ik hem een drankje inschenk, en ik

probeer hem opnieuw de hele fles te geven zodat hij zal rijden

aan. "Drink en rijd door! Op je gezondheid!"

“Nog één!”, zegt deze kerel terwijl de schoten al klinken

aan alle kanten de stad in.

"Nog eentje? Maak je je geen zorgen?", vraag ik.

"Nog één!", dringt hij aan terwijl hij zijn baard afveegt en

snuit zijn neus van boven op het paard, "Want het zal zijn

“contant betaald!”

Ik wilde in mijn ziel dat hij...

"Hier!", zeg ik terwijl ik hem een tweede drankje inschenk terwijl hij

verlangens. En nadat hij het heeft opgedronken, schenk ik hem een derde drankje in.

en vraag: "Ben je nu tevreden?"

“Oh!”, schudt de kerel zichzelf, “De brandewijn is goed!”

"Nou!", zegt hij terwijl hij zijn hoed opzet, "Wat ben ik schuldig?"

Jij?"

"Niets! Niets!", antwoord ik. "Vertrek, in naam van

“De duivel, de Fransen komen al de stad binnen!”

Machine Translated by Google

"Nou," zegt hij terwijl hij naar zijn laars reikt, "dus God zal hem belonen." en hij haalt een pijp met korte steel tevoorschijn uit zijn laars en zegt: "Geef me vuur!"

"Brand?", vraag ik. "Maak je je dan geen zorgen?"

"Vuur, ja!", zegt hij, "Omdat ik een pijp wil aansteken tabak."

"Legioenen zijn bezeten!" roep ik uit.

"Hé, Liese!", roep ik het meisje, en terwijl de kerel Terwijl hij zijn pijp stopt, krijgt het meisje het vuur.

"Nou!", zegt hij, terwijl hij de pijp die hij net heeft aangestoken in zijn hand houdt mond, "Nu gaan de Fransen in de problemen komen!" En terwijl hij de hoed over zijn ogen duwde en de Hij draait het paard om en trekt zijn zwaard.

"Je bent een duivel van een kerel!", roep ik uit, "een vervloekte, Betoverde schurk! Wil je in naam van de beul? Ga naar waar je hoort? Drie soldaten - doe je dat niet? Zie je ze? - ze stoppen al bij de poort!"

"Stel je dat eens voor!", zegt hij terwijl hij spuugt en kijkt de drie soldaten met flitsende ogen. "Als ze tien waren, zou ik zou nog steeds niet bang voor ze zijn." En op dat moment waren de drie Er rijden al Fransen de stad binnen.

"Basso Manelka!", roept de kerel terwijl hij zijn sporen zet naar het paard en snelt naar hen toe; hij springt op hen, zo waar als God leeft, en valt hen aan alsof hij de macht heeft hele korps van Hohenlohe achter hem, op zo'n manier

Machine Translated by Google

dat de soldaten, onzeker of er nog meer Duitsers in de stad zouden zijn, - tegen hun gewoonte in - geschrokken zijn. En voordat iemand zijn hand kon omdraaien, sloeg hij de drie uit hun zadels en grepen hun paarden, en met hen in

Hij vliegt langs me heen en schreeuwt: "Bassa Teremtemtem!

Nou, nu zie je het, meneer de herbergier! Adieu! Tot ziens! Hoho! Ho ho! Ho ho!”

De herbergier verwondert zich: "Ik heb nog nooit zo'n kerel in mijn hele leven!"

Machine Translated by Google

Publicatiejaar

ONBEKEND

Machine Translated by Google

Citaten

Wat de natuur het individu heeft gegeven, moet hij doorgeven als een bijdrage aan zijn volk. Er kan alleen wees één recht in deze gemeenschap; het groeit vanuit de vervulling van de hoogste, aan hem/haar toegewezen plicht.

- Adolf Hitler

***

Alle naties die in de wereldoorlog hebben gevochten, eren de "onbekende soldaat". In Parijs rust hij onder de "Arc de Triomphe". In Londen slaapt hij zijn laatste slaap. onder het zwarte marmer van Westminster Abbey. In Berlijn hij woont in het Rijkskanselierpaleis. Duitsland is het enige land waarin de “onbekende soldaat” niet dood is, maar leeft.

- Frederik Boek

Zweedse Academie, Stockholm

Machine Translated by Google

Als de oorlog voorbij is, zullen we vreemde dingen ervaren dingen. Er zal een Nieuwe Orde in Europa worden gecreëerd en er zal werk worden verricht zal de plaats innemen die het terecht verdient. Een van de bijzondere manifestaties zullen zijn dat men niet langer zal zien Amerika als de nieuwe wereld, of liever Europa als de nieuwe wereld en Amerika als de oude.

Volgens de Deense krant *Faedrelandet* van 22 juni, 1941, nummer 170, deze woorden werden onlangs uitgesproken een Amerikaanse journalist van Hearst Press door de hertog van Windsor, de voormalige Engelse koning.

***

Het nationaal-socialisme vormt een volksgemeenschap die begint bij het kind en eindigt bij de oudere. Nee men kan deze gigantische symfonie van het Duitse leven tot zwijgen brengen.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Misbegrepen kameraadschap

Kameraadschap is zo veelzijdig als het leven. Duizendvoudig. zijn de voorbeelden die het aantonen. Het is de band die houdt echte kameraadschappen bij elkaar. Zonder ware kameraadschap is oprechte soldatenliefde ondenkbaar. Maar het dient altijd een hoger doel: het geheel, de gemeenschap. De moraal ervan kracht komt voort uit een sterk hart, uit verantwoordelijkheid, van het onwrikbare gevoel van noodlottig gebonden te zijn aan een volk en vaderland. Waar het afwijkt van deze morele Het concept krijgt een egoïstische mantel, is moreel gebrekkig en schadelijk voor de gemeenschap.

Zeker een SS-Obersturmführer die als depot dient commandant bezweek voor zulke misverstanden kameraadschap. Toen werd ontdekt dat er binnen zijn bevel dat de kassier meerdere varkens had geslacht zonder toestemming en onrechtmatig verspreid of verzonden grote hoeveelheden vlees, hij controleerde de fout niet, maar probeerde de onderzoekscommissie te beïnvloeden ambtenaren om af te zien van verder onderzoek. Verder zei hij de betrokken SS'ers ertoe aangezet beëdigde verklaringen af te leggen dat ze geen vlees hadden gekregen.

De kassier werd veroordeeld tot gevangenisstraf en het depot commandant - omdat hij de criminele handelingen van

Machine Translated by Google

ondergeschikten en het verzinnen van valse rapporten - naar een gevangenis zin.

Het gedrag van de kassier was een ernstige schade aan het Duitse volk. De depotcommandant - uit Misverstanden van kameraadschap - hadden geprobeerd de misstanden te verbergen in plaats van orde te scheppen. Wie iets verdoezelt, schaadt het hele volk en ondermijnt zijn eigen gezag.

Machine Translated by Google

Het laatste testament van een SS'er

SS-korporaal Leo R., in het burgerleven assistent leraar in een grote Silezische stad, stierf in een militaire ziekenhuis als gevolg van verwondingen opgelopen op de Oost Voorzijde. Hij liet een soort 'laatste testament' achter, een brief aan zijn familie, die hij schreef op de dag dat hij zich bij de Waffen-SS aansloot. Deze brief geeft een diepgaand inzicht in de levensvisie van een voorbeeldige nationaalsocialist en pedagoog.
en soldaat. Het behoort tot de eeuwige testamenten van het geloof van onze tijd, die een voorbeeldig effect zal hebben op toekomstige generaties en hen de
daden van hun vaderen.

Als ik op het slagveld zou blijven of in een toestand waarin ik niet in staat ben tot redeneren, dan kan dit Het laatste testament dient als een samenvatting voor mijn familie en clan.

Ik wil niet dat er conflicten ontstaan vanwege materiële dingen. Later komt er een Germaanse rechtspraak, waarbij het hart ook het juiste doet. Dat is al een leidraad. Ik wil, wat betreft alle kwesties van wereldbeeld of ideologie, dat de dingen gaan zoals mijn vrouw en ik het hebben afgesproken.
wens vooral geen inmenging in de ideologische opvoeding van de kinderen. We staan allemaal in de grote hand

Machine Translated by Google

van geloof dat we hebben en zullen blijven proberen te vormen. Het leven van ons volk is heilig voor ons. We willen de prachtige regel volgen om één volk te zijn, dat is de religie van onze tijd.

Ik wil dat mijn familieleden een aandenken hebben mij door. In onze clan is het hart zo sterk, zodat een rechtvaardige maat zal vanzelf gevonden worden.

Ik wens van harte dat mijn vrouw opnieuw trouwt, als Ze gelooft dat ze een nieuwe levenspartner heeft gevonden. Haar kennende weet ik dat de kinderen ook een goed lot zullen vinden.

Ik verzoek de vrienden van onze clan om peetouders te zijn van de kinderen en vrienden van de familie... dat zij de wet van ware vriendschap vervullen, die iemand gelukkig maakt en geven.

Ik wens dat mijn kinderen hun moeder als hun de kostbaarste schat, die hen het leven schonk. Verder zou het volk wet en leidraad moeten zijn. Ze zouden altijd eenvoudig, loyaal en trouw moeten zijn.

Ik dank mijn vrouw. Woorden schieten te kort. Ze mag weten dat mijn hart ontroerd is als ik denk aan de prachtige diepte die ze aan mijn leven heeft gegeven. Ik hoop ook dat het lot haar toestaan datgene te hebben wat mij is ontzegd. Moge bezorgdheid en pijn verdwijnen snel. Moge ze aan mij denken met een vreugdevolle trots. Ze gaf meer.

Machine Translated by Google

Lieve vrouw! Denk na over onze tijd samen en ga er helemaal voor kracht voor de toekomst. Als er heilige redding is, dan wordt voorzien van het bloed van mijn hart.

Eer de voorouders. Wees trouw aan het volk. Mogen onze mensen een gelukkige toekomst vinden.

Ik dank ook mijn ouders, die vaak het slachtoffer waren van vanwege mij. Mogen ze weten dat dit allemaal gebeurde terwijl ik had moeite om de diepere aspecten van mijn bestaan. Mijn liefde zal altijd bij hen horen.

Mogen jullie allemaal voelen hoe ik jullie mijn hand geef, zodat jullie kracht zal groeien en je zult gelukkig zijn. Geloof me, mijn Het is mijn hartsverlangen om je altijd gelukkig te zien, dus zo zij het.

Aan de vooravond van de reis waar ik aan mee mag de lange rijen van hen voor wie alleen de daad telt.

Leo R.

Machine Translated by Google

Men staat alleen in de nacht,
beladen met zware lasten,
hij denkt terug aan het horloge,
van de dode kameraden.

Hij voelt dat er iemand naar hem toe komt,
soldaat van vroeger,
die al het bitterste lot heeft ondergaan,
en zachtjes hoort hij hem zeggen:

Kameraad!

En alleen dit ene woord.
Ze zijn stil en ze kijken.
De tweede gaat, een schaduw, weg,
alleen in de vroege ochtend.

- De reis
door Herybert Menzel

Machine Translated by Google

Met betrekking tot

Het gedrag van de soldaat

Tegenover buitenlandse vrouwen

Je bent een SS'er. Dat betekent dat je geen huurling die wordt gerekruteerd om voor iets eenvoudigs te vechten voor een salaris, ook al gaat het je verder niets aan. ALS een SS-man, u vertegenwoordigt de SS, een gemeenschap, een orde binnen uw volk, wiens speciale taken het zuiver houden van het bloed en het verhogen van de waarde van het ras zijn.

Wanneer je in een vreemd land staat, met een wapen in je hand, heb je dus een dubbele plicht: je moet de bevolking vertegenwoordigen jouw volk en jij moeten waardig zijn voor de SS.

U gedraagt zich echter onwaardig wanneer u - het uniform van de Führer met de insignes van de Waffen SS - ren rond in tavernes en restaurants met die

Meisjes en vrouwen die de pijn en zorgen van hun eigen volk niet delen, die de pijn van hun volk niet opmerken, simpelweg omdat ze geen gevoel hebben. Dit zijn niet de fatsoenlijke vrouwen en meisjes van deze buitenlanders.

Dat is iets wat je als vanzelfsprekend kunt beschouwen. Voor die meisjes wiens broers en die vrouwen wier echtgenoten verslagen worden door jou en je kameraden zou zeker Ze willen je niet omarmen. Je weet ook welke schade je kan overkomen door zo'n onvoorzichtige houding.

vereniging.

Machine Translated by Google

Hoe kun je het recht op onvermijdelijke hardheid claimen als je jezelf laat gaan? Hoe kun je een helder zicht behouden? en een goede houding, als je je zelfrespect verliest? Veel van jullie had in deze oorlog de mogelijkheid om meer op zich te nemen verantwoordelijkheid dan je ooit zou hebben gekund hebben in vredestijd. Jullie moeten allemaal bewijzen dat jullie het waard zijn van deze verantwoordelijkheid. We weten dat je dapper bent in de oorlog. Maar je moet ook leren om kalm, gedisciplineerd en gematigd, zelfs als u niet in formatie staat. Dat is wat wij hopen voor de toekomst van ons volk.

Wat moet je doen nadat je deze regels hebt gelezen? Ik zal het je vertellen. Je moet heldere ogen hebben en eerlijk zijn. Hart. Je weet wat ik bedoel. Je weet hoe ik dit bedoel. Misschien ken je ook wel deze of gene kameraad die niet gedroeg zich zoals hij had moeten doen. Tot nu toe keek je alleen maar weg en dacht dat het je niets aanging. Geloof me, het gaat jou aan. Het gaat ons allemaal aan. Probeer eerst de manier van echte kameraadschap: neem je vriend(in) mee naar de kant en Spreek duidelijk en redelijk met hem. Vertel hem wat het is. betekent. Vertel hem over het noodlottige uur dat ons volk heeft gevonden zichzelf in. Maak hem duidelijk dat de Führer kan geen enkele man opgeven.

Onthoud altijd dat de maanden en jaren die je draagt het uniform met de SS-runen zal onvergetelijk blijven voor de rest van je leven. Voor een Duitser zijn dit de meest beslissende jaren in het leven. Niet alleen omdat de jonge SS

vrijwilliger rijpt tot een man, of omdat zijn borst
Hij wordt breder, zijn tred zekerder, zijn blik scherper. Ook zijn geest wordt gevormd. En hij leert in de SS-gemeenschap iets dat hem altijd bij zal blijven: orde, discipline, nauwgezetheid, stiptheid, opoffering en plichtsbesef jegens de gemeenschap.

verpest deze herinnering niet door je plichten niet op de juiste manier uit te voeren
uw mensen verwachten van u. Als u dit negeert,
jezelf meer pijn doen dan wie dan ook.

Er was eens een tijd waarin het recht op
iemands eigen lichaam." Dat was de periode waarin het zijn zegen gaf als een zwarte man met een blanke vrouw trouwde of als een Duits trouwde met een Jood - de tijd die ook beschermde
degenen die het ongeboren kind in het lichaam van zijn moeder doodden als
de komst ervan zou de ouders hinderen. De
De toenmalige voorvechters, die wij in Duitsland al door de strijd van de Führer hadden overwonnen, keren zich nu op alle fronten hardnekkig tegen ons.

Als je gelooft dat je met je eigen lichaam en je eigen bloed kunt doen wat je wilt, dan
de vijanden van ons volk en van onze wereldvisie helpen.
Je bent in werkelijkheid pas meester over jezelf als je
kan genoeg kracht en trots opbrengen om binnen de wetten te leven waaronder uw volk, uw SS en u zelf vallen
zijn geassembleerd.

Machine Translated by Google

Wie zijn bloed bederft,

zijn volk ruïneert.

Machine Translated by Google

De meest persoonlijke dingen van het individu zijn de meest persoonlijke openbare zaken van de gemeenschap. Voor de belangrijkste er wordt in hen beslist: het fysieke bestaan en toekomst van ons volk.- Wilhelm Pleyer

Machine Translated by Google

Van kind

Bestaat er een diepere vreugde dan de vreugde van het hebben van een kind? Kent u er een? Ik niet! Het is een lust voor het oog. Een lust voor het oor. Een lust voor uw strelende handen. Het is een zacht kloppend hart. je hart. Ja, het beweegt je hele bestaan zodat Je hebt er geen woord voor. Er is zeker geen diepere betekenis. zorg.

Er zijn veel zorgen.

Het kind dat bij je geboren wordt en dat zich ontwikkelt en groeit zoals zijn innerlijke geest het wil, is een deel van jou. Maar het gaat nog steeds zijn eigen weg. Je voelt je verantwoordelijk en kunt nog steeds... Niets. Niets om het te helpen, noch om het te schaden. Je gaat door jezelf in het kind, maar het gedraagt zich nog steeds volgens zijn eigen wil. Welke zorg zou groter kunnen zijn?

En het houdt nooit op. Je maakt je zorgen over de aard ervan, en of het een goed idee zal zijn. Je maakt je zorgen over de gezondheid. Je maakt je zorgen over de fouten. Je bent bezorgd over zijn prestaties. Je bent bezorgd over zijn keuzes. Je maakt je meer zorgen over zijn leven dan die van jezelf. Je maakt je zelfs zorgen over de zorgen ervan. Zo diep, zo eindeloos, zo alomvattend is jouw zorg voor uw kind.

Machine Translated by Google

Maar je wordt zelf ook veel dieper door je kind. Je toewijding en zorg voor het kind is je geheime levenswaarde. Deze waarde is je naamloze vreugde.

Deze vreugde is jouw naamloze genoegen. En als je zorgen worden weggenomen, omdat ze niet nodig blijken te zijn, wanneer ze... stilgelegd omdat datgene wat met grote bezorgdheid wordt verlangd, tot stand komt pass: Als het leeft, schieten er duizend kleine spruitjes uit net Net als bij een lenteboom is zijn goede aard net als de dageraad van een mooie dag. Je naamloze plezier vindt zijn bekroning met een vreugde die je in je hele lichaam kunt voelen. Je vreugde stijgt. in het heldere licht van uw bewustzijn van de waarde van uw kind. En dit gaat over in het glorieuze rijk van Trots - welke vreugde kan dieper zijn dan dat?

Je hoort andere dingen over een kind. Je hoort dat het... een last. Je hoort dat het een verantwoordelijkheid is. Je hoort ook Je hoort dingen die gezonder en eerlijker zijn. Je hoort dat het een kwestie van overtuigingen is. En, wat zeker het meest onbetwistbare is van wat je hoort - het is een plicht jegens de mensen, een daad van verantwoordelijkheid en een erkenning van vertrouwen.

Maar ik zeg u: het is verstandig dat u een kind voor niets krijgt. om een andere reden dan liefde. En dat je van je kind houdt om geen andere reden dan vreugde.

Machine Translated by Google

Werk eert de vrouw zoals het de man eert. Het kind,
veredelt echter de moeder.
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

God leeft alleen in trotse harten

Een schrijver van onze tijd, wiens werk zeer gewaardeerd is geprezen door de natie, schreef als zijn geloof de meedogenloze woorden: "Alleen mensen die God nodig hebben, zoeken God. Wie ook heeft Hem niet nodig, zoekt Hem niet. Zelfs zij die God in aanmerking nemen, hebben Hem nodig." Alleen mensen die Hem nodig hebben God zoekt God... is dat zo? Is God, hoe men het ook bekijkt, hem, de God van de belasten en degenen die vol zijn van Duisternis in het leven, een bedrog? Iets wat we slim hebben verzonnen om de wereld het hoofd te bieden, waar we niet tevreden mee zijn in zijn ware vorm zoals die werkelijk is? Is bidden altijd een verzoek, een gebaar van troost voor onze machteloosheid? Velen bidden om te vragen, en velen bidden om te geven zichzelf troost - maar de God van troost is niet onze God.

Als we het principe erkennen: "God leeft alleen in trotse harten", dan bedoelen we een andere God dan degene die troost biedt, of op zijn minst een andere manier van troosten. met betrekking tot Hem. Omdat wij geloven dat God en moed en kracht horen echt bij elkaar en dat die mannen Ook zij die God niet nodig hebben, zoeken Hem op, althans zolang ze buiten zijn. angst.

Machine Translated by Google

Het is mogelijk dat een jongeman, na een groep te hebben geholpen, kameraden verzetten zich heldhaftig tegen vijandelijke troepen en lijden bittere uren die aan een zijden draadje tussen leven en dood hangen, dat zo'n man, nadat het gevaar geweken is, zijn gevoelens in een kreet uiten, ja, dat hij zou vloeken! Het is echter waarschijnlijker dat hij zou bidden, en inderdaad, op een zeer vurige en gepassioneerde manier. We zijn ontroerd niet zozeer door de vraag of en wat de persoon die het heeft zo ontroerd zegt - we zijn ontroerd dat een man in de de meest serieuze momenten van het leven kijken nog steeds met ontzag aan iets groters, op een onbegrijpelijk geheel, en bevestigt een almachtig geloof. De man stijgt boven zulke dingen uit. zichtbare, begrijpelijke, nuttige dingen. Hij verheft zichzelf boven alle individuele dingen en bereikt een bewustzijn van de wereld, van de mysterieuze kennis van de onbegrijpelijke ervaring waarin we geboren worden en waaruit we op het vastgestelde moment uit de dood worden weggerukt uur zonder dat erom gevraagd werd. De kracht en grootsheid van de mens is echter dat hij geboren is zonder testament van zichzelf, en leeft nog steeds niet in een willekeurig bestaan. Zelfs in zijn jonge jaren wordt hij steeds moediger, omdat hij beschouwt dit bestaan als een zoeker, die 30, 60 of 65 vraagt 90 jaar leven betekent echt. En dat is dit: loyaliteit, liefde, kameraadschap en moed.

Het is de genade en de vloek van de mensheid dat dit dag heeft niemand een eenvoudig antwoord gevonden op de vraag of

Machine Translated by Google

aan zulke gedachten. En dat niemand ze mag vinden. God is geen "x" die met exacte zekerheid kan worden berekend op basis van welke berekening dan ook. Hij is geen simpel feit voor ons, gewone mensen, maar eerder een vraag. En om deze vraag steeds opnieuw te kunnen stellen, om ons bewust te zijn van de zekerheid van ons bestaan, van de voorwaarden van ons bestaan.
bestaan, zonder door deze gedachten te worden afgebroken, en zonder erdoor uitgeput te raken… dat lijkt ons de mooiste en vruchtbaarste moed van de geest, die wij ons kunnen voorstellen.

Het betekent niet veel om alleen maar te leven. Alles wat geboren wordt, doorloopt een korte periode tot de dood, en vecht voor eten, onderdak en drinken. Zo'n stap buiten deze cirkel van
leven, het vrijelijk bevestigen of ontkennen, dat is de trots en vermogen van onze menselijkheid. We worden echte mannen door deze adel en door deze trots. Er is geen moment waarop het denken ophoudt. Iedereen die het lef heeft om zo'n gezond en vreugdevol gevoel voor de wereld en voor God in zijn hart te hebben, is inderdaad wonderbaarlijk streng en alert. Hoe zou hij burgerlijk moeten worden,
klein of laag? Er is een niveau van dingen waar hij aan moet voldoen steeds weer opstaan en zijn weg naar boven vechten: Het is niet hem, maar de *hele* schepping zo breed en zo diep als het is verschijnt aan mannen.

Wij hebben behoefte aan een dergelijke verheffing en geven openlijk toe dat we die nodig hebben, namelijk de verheffing van de al te-

Machine Translated by Google

vasthoudend en al te timide. We willen zijn ongemakkelijk en onbevredigd, alsof we uiteindelijk ontdek de wolken en de zeeën, ontdek het geheim van het leven met zijn honderdduizenden en miljoenen manifestaties. We vragen de sterren, wie heeft ze in hun wonderlijke spel van opkomst en ondergang geplaatst? En we vragen de water, in wiens afstanden en diepten het wil stroom? We zijn sterk genoeg om niet te vluchten van het eeuwige “waar vandaan” en “waarheen”, en wij aanvaarden zelfs de meest exacte beschrijving van de natuur niet als een volledig uitputtende verklaring van haar redenen.

Onze ontzag voor de diepte van de wereld mag niet door feiten worden weggenomen, zelfs niet door de strijd om naakte bestaan. We willen geen van beide meditatief worden naturen noch verdeelde mensen, wij willen liever het leven oppakken Met een vrije geest, het dagelijkse en vaak zo bittere, evenals dat wat licht werpt en betekenis geeft. De God aan wie we ons vertrouwen schenken, is in overeenstemming met ons hart. Hij is ons eigen hart en kent het onze wanneer het open is en bevestigend in de wereld.

God leeft in ons, omdat wij voortdurend de geest van de krachten in zijn wereld en streeft ernaar ze te maken de onze. Vereist het niet een wonderbaarlijke trots en een eervolle moed om zo'n verovering van de wereld en van God te ondernemen? Vereist het niet ook een nobele positie?

Machine Translated by Google

snelheid en bewustzijn om onszelf als mannen te bevestigen voor de machtige God?

Wij loven God en zijn wereldse schepping getrouwer hoe trotser en zelfverzekerder we erin overkomen. Het lachende oog, de behendige stap, de geest die werkelijk in staat is vreugde te scheppen en zichzelf te verheffen, oprechte jeugdigheid, oprechte mannelijkheid, standvastigheid, liefde, kameraadschap, dat zijn de vaandeldragers van God. En ook hier sluiten we ons aan bij de geest van de auteur, die we in het begin noemden en die de bevestiging van zijn poëtische geloofsovertuiging afsloot met deze woorden, die een plicht voor ons allen vertegenwoordigen: "God wordt door de mens in de wereld gebracht."

Machine Translated by Google

De Almachtige zal de rechtvaardige rechter zijn.

Onze taak is echter om onze plicht te doen,

Zodat wij voor Hem kunnen staan

als de schepper van alle werelden

volgens de wet die hij gaf,

de wet van de strijd om het bestaan.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Levensboom en Wereldboom

Transformatie van een Arisch symbool

Er zijn nog steeds gebieden in Duitsland waar men nog steeds ziet grafstenen uit de 17e eeuw, waarop de dood van de persoon wordt op een heel bijzondere, maar verhelderende manier in beeld gebracht.

Zo ziet men bijvoorbeeld in reliëf op de grafsteen een bos bloemen, een struik die groeit met dikke en prachtige rozen. De dood in de vorm van een skelet zit ernaast eraan en breekt met een sarcastische uitdrukking de mooiste bloem. Niemand kan de Betekenis van deze afbeelding: net zoals de bloem op minachtende wijze wordt gebroken en wordt verwijderd uit de levensstroom die zowel de bloem als de struik bestuurt, zo stierf ook deze persoon, voor wie deze grafsteen staat.

Soms is het een tedere melancholie, een fijne en bijna verzoenende instelling, die in deze foto. Op andere grafstenen is het een wilde, bijna ondeugende opschudding. De Dood wordt altijd afgebeeld als een lelijk skelet dat een boom omhakt. Er is al een flinke brok uit de boom gehakt. Het vernietigende resultaat is duidelijk.

Op andere foto's is de boom al omgevallen. bliksemschichten vallen uit de wolken. In elk geval,

men hoort de duidelijke boodschap: "Zoals de boom viel, zo zul jij vallen, kind geboren uit vlees!" Er bestaat geen twijfel over dat de boom hier bedoeld is om de levensboom van de overledene te vertegenwoordigen, en dat het leven van dit symbool representatief is voor het leven van de persoon, en dat de vernietiging ervan de dood betekent van de persoon aan wie het toebehoort.

Mens en boom worden hier in diepe onderlinge relatie, met een diepe innerlijke band. De boom is geen afbeelding van de werkelijkheid, geen weergave van de natuur of cultureel werk voor esthetische overwegingen. Hij heeft een betekenis, die misschien min of meer bewust in het hoofd begrepen wordt. van de 17 e eeuwse houthakker - gaat eigenlijk terug tot de oeroude diepten van onze overtuigingen. De brede verspreiding van het idee van deze “levensboom” kan hier alleen maar geraden worden. De mythologie gaat terug tot de vroegste beginjaren van Indo-Arische tradities, terug naar de wereldes van de Yggdrasil. De boom leeft voort in de sagen van de huisboom, de beschermboom en de boom die geplant wordt voor de pasgeborene. Zelfs in sprookjes, zoals het aangename verhaal over de jeneverbes of de appels des levens, vermoedt men het.

Het is te vinden in liederen en gebruiken van de meiboom tot de Yuleboom, die op het dak van het huis wordt gespijkerd en bewaard het hele jaar door. In elk geval is het leven van een persoon in een gezin op mysterieuze wijze verbonden met de bloei van zo'n boom. Het is daarom echt een "levensboom".

Machine Translated by Google

Het zou kunnen lijken dat de droevige, treurige 17e eeuw, die zo vaak en zo pijnlijk de ondeugende daden van overlijden, zouden misschien het startpunt kunnen zijn voor de Verhalen over zulke omgevallen bomen. Maar dat is niet waar. Het concept van de dood het omhakken van een levensboom gaat veel verder terug eerder. Een houtsnede in de liederen van Sebastian Brant, geproduceerd kort na 1500, vertoonde al zo'n foto. Interessant genoeg is het feit dat deze boom vertegenwoordigt niet één man, maar veel mensen die in de boom zitten en die eruit vallen in een sloot voordat de boom, die toch al omgehakt is, omvalt.

De laatste foto van Niklaus Manuels dodendans is nog duidelijker. Veel mensen zitten in de belegerde boom. Ze worden door de Dood met pijlen neergeschoten. Hier, als reeds vermeld, de drie representeert niet het leven boom van een enkele persoon, maar van een hele clan. Dit is zelfs duidelijker in een afdruk van de meester uit de rollen van rond 1470. Hier is de levensboom inderdaad een wereldboom, daarin zitten mensen zorgvuldig in een drie-niveau-orde geplaatst, wat op zichzelf een representatie is van een goed geordende wereld.

Bovenaan zien we het priesterschap, daaronder de wereldlijke meesters, keizers en koningen, heren en graven. Onder hen bevinden zich de burgers en de boeren. In de in de late middeleeuwen zien we de eeuwenoude indeling van de de menselijke wereld in de drie klassen waarvan bekend is dat ze gebruikt worden de gedichten en filosofieën van het Indo-Germaanse volk.

Machine Translated by Google

De boom wordt echter niet omgehakt. Hij wordt dag en nacht door twee dieren opgegeten en staat in een schip dat over de golven vaart, een symbool van eeuwig stromend water.
tijd. De dood heft zijn boog en schiet mannen neer van de boom met pijlen.

Deze boom is veel meer dan de boom des levens, en hij is ook veel meer dan een 'klassenboom', zoals het is geweest onnauwkeurig genoemd. Het is in werkelijkheid een wereldboom, die alle mensen in een duidelijke volgorde waarneemt. Niet ver hiervandaan is de gedachte aan de Noordse Wereldes, in wiens takken goden en mensen leven, en aan andere Indo-Germaanse wereldbomen. Ze boden niet alleen woonruimte, maar deelden ook geluk en zegen uit.
Tegenwoordig natuurlijk
kan slechts vaag de prachtige mythologie aanvoelen die terug naar de oeroude diepten van ons ras, ver terug in de tijd het verre verleden. De transformaties ervan kunnen duidelijk worden gebaseerd op de weinige overblijfselen die we hier hebben.

In de late middeleeuwen leefde er nog een spoor van de Noordse grootheid voort, men voelde nog steeds het mythische wereldbeeld in de uitbeelding van de heilige boom. Eenvoudiger,
meer extern, ruwer… maar nog steeds vol betekenis zijn de latere portretten in het boek van Sebastian Brant en in de Berner Dodendans. Dan verandert de betekenis enorm. De vitaliteit neemt af. Het individu, dat slechts zelden te zien is in de middeleeuwse levensboomvoorstellingen, treedt op de voorgrond, en daarmee

Machine Translated by Google

individualisme komt tot eenvoudiger, gemakkelijker te begrijpen beelden: ze worden emotioneel of zelfs sentimenteel; ze wekken mededogen, verdriet en medelijden op.

Uiteindelijk verdwijnt de betekenis volledig. De kijker waardeert dergelijke uitbeeldingen eenvoudigweg als allegorieën, waarvan de schoonheid en het esthetische effect dat hij bewondert. Daarmee transformatie van dit oude symbool van een wereldboom en De levensboom komt tot een einde. Het enige wat ons rest is het gevoel een weg terug vinden naar het verre verleden met behulp van bestaande artefacten en hun grootsheid ervaren.

Machine Translated by Google

Wij als individuen zijn niets anders dan de bladeren aan een boom. Vandaag zijn ze groen. Eén blad is groter, een andere is kleiner. Dan verdort de ene, en dan de andere. Maar dat maakt niet uit, zolang de boom maar gezond blijft!

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Moed voor de vreugde van het leven

Wie door de verwoeste straten van de gebombardeerde steden, wie er ook naar kijkt en huivert bij de ruïnes van kastelen en kerken, waarin het levensgevoel van grote periodes worden weerspiegeld, wie in de afgrond kijkt van de harten die door de dood zijn opengereten... hij mag Ik vind het aanmatigend om over de vreugde van het leven te spreken als een van de onoverwinnelijke krachten van de menselijke ziel. Misschien heeft de soldaat wel het grootste recht om precies dat te doen: niet alleen ter wille van het comfort, maar vanuit het levende gevoel van de realiteit waarin de levensvreugde contrasteert met het onberekenbare en de duisternis, ja, die alleen maken ze draaglijk. In de weken van het nieuwe jaar kon men hoor de geluiden van de drukte van het carnaval Feesten in onze prachtige steden. Straten die ooit vol waren met vrolijke menigten, zijn nu Bedekt met de as van verwoeste huizen. In plaats van versieringen zie je ruïnes boven onze hoofden uitrijzen. Mannen die ooit uit de beker van het leven dronken, liggen nu onder de aarde of worstelen met hun grijze en nu serieuze gezichten in de eenzaamheid van de strijd om het bestaan van Europese cultuur. Vrouwen zijn ver weg gevlucht naar de

Machine Translated by Google

Boeren en dorpen. Waar blijft er een licht, een gedachte, die ons terug kan leiden naar de vreugde van het leven?

Misschien moeten we het erover hebben wat de echte vreugde van het leven is. Wie het alleen in uiterlijke expressie zoekt, zal het in oorlog nauwelijks vinden. Wie alleen om het ietwat ruwe geeft, materialistische genoegens zullen teleurgesteld worden door de schaarse overblijfselen... en beweren dat er nauwelijks iets is Het is niet meer de moeite waard om voor te leven, of om dit leven voor te prijzen of om lief te hebben. De diepere vreugde van het leven is echter niet afhankelijk van tijd en lot, niet van behoeften en bitterheid. Het is een van die stille wonderen die God schenkt aan hen die zich bewust zijn van zijn bestaan. Het kan niet zomaar op iemand worden geworpen. ons van buitenaf. Het leeft in onze essentie en ons wezen; het leeft in ons. De man die het heeft is rijk, zelfs als hij loopt rond in lompen en leeft in aarden grotten. Wie leeft Ook al woont hij in een paleis en heeft hij alle dure voorzieningen van het leven, toch is hij de armste gast op aarde, als hij niet deze oprechte levensvreugde kent.

Het begint met een eenvoudig bewustzijn van het bestaan. Er zijn mannen die na een goede nachtrust naar de nieuwe dag en klagen omdat ze voor het werk staan en taken. Andere ontstaan na een paar uur rusteloze slaap met een nauwelijks te begrijpen gevoel van tevredenheid, blij met de realiteit van hun leven, en misschien gewoon omdat het hen adem, zicht, gevoel, gehoor en denken geeft. De oorlog heeft ons op een verbazingwekkende manier laten zien

Machine Translated by Google

dat ons plezier in de simpele dingen in het leven veel dieper en betekenisvoller kan zijn dan de ooit zo geprezen 'genoegens'. En dit getuigt van oprechte bescheidenheid en het vermogen tot sterke gevoelens. Wie had een soldaat kunnen uitleggen dat niets meer is dan een
schoon bed, een dun gedekte tafel, ja een kort dutje, een glas van wijn, een mooi plaatje of een aantrekkelijk meisje dat voorbij loopt Hem met zoveel vreugde kon vervullen? En toen we thuis waren, enigszins verveeld en voor een volle boekenkast stonden, op zoek naar één boek voor een rustig uurtje... wie had ons kunnen vertellen dat we ooit de wereld en onszelf, de oorlog, het vuil en het lijden zouden kunnen vergeten?
en zelfs de dood… omdat een aangenaam toeval in een verlaten huis in het oosten gaf ons een slechte
Een gescheurd exemplaar van een Elchendorff-boek? Wie had dat kunnen doen?
deed ons geloven dat we op een dag, in een donkere bunker, in vochtige kou en geplaagd door insecten, naar de melodie van Mozarts “Zauberflöte” konden luisteren bij een zwak licht, en dat we in een droom van eeuwige schoonheid van de wereld zouden vallen
en alle verschrikkingen om ons heen vergeten?

In zulke momenten licht de vreugde van het leven op als bliksem… of zoals het zachte licht van een zomerzonsondergang. Terwijl we vroeger door de goed verlichte straten van de stad liepen op zoek naar plezier, raken we nu bijna buiten adem als we kijken naar de stralende schoonheid van de sterrennacht, die vreemd genoeg weerkaatst tegen de maan, en dit geeft

Machine Translated by Google

ons een innerlijk gevoel van verbondenheid met het universum. Niemand kan een meer gepassioneerde discipel zijn voor de vreugde van het leven dan de eenvoudige soldaat, die door het eeuwige vuur van de strijd wordt gedreven, die door de muur van dood en verschrikking is gegaan en die plotseling sprakeloos is als hij voor de stilte van een avond staat en de oogst ziet.
zachtjes gestreeld door een zachte wind. Op zulke momenten voelt hij in het kloppen van zijn eigen hart het glorieuze en wonderbaarlijke leven dat hem is gegeven. Een vreugde stroomt dan door hem heen, die met geen enkel ander aards genot te vergelijken is. En zo lijken we nogal bescheiden, maar slechts in schijn, omdat die bescheidenheid tegelijkertijd de hoogste eis is die we van hem kunnen eisen.

leven.Bij dit uur, wanneer het lot van de oorlog het zwaarst weegt
Het beproeft ons hart, zowel thuis als aan het front,
Het lijkt een hopeloze poging om over de vreugde van het leven te spreken. Maar moed hoort net zo goed bij vreugde als bij strijd en dood. De dood overwinnen betekent vreugde vinden.
Zonder dat zouden onze zielen allang onder de aarde zijn bezweken.
de grote last van hun ontberingen. Zonder dat,
vrouwen thuis zouden al lang in de problemen zijn gekomen
de donkerste, onontkoombare depressie. Deze levensvreugde staat als een stralend "desondanks" boven onze gebukt gaande mensen, waartegen bommen en fosfor nutteloos zijn. Een stukje kindertijd leeft erin voort. Zelfgenoegzame opschepperij en blindheid

Machine Translated by Google

ambitie is hem vreemd. De liefde voor de natuur en voor mensen, voor dieren en voor bloemen, voor muziek en voor vers, voor schilderijen en voor kunst in steen en metaal maken er allemaal deel van uit. Het leert ons dat wanneer we iets verliezen, we moeten kijken naar wat overblijft. Het leert ons om de betekenis van elke test herkennen.

Wie zou de vreugde ontkennen die man en vrouw vinden? tijdens hun gezamenlijke vakantiedagen. Wie kan beweren dat hij - tijdens de overvloedige dagen van vrede met de bijbehorende dagelijkse genoegens - zo diep de liefde van zijn vrouw, de vreugde van het hebben van kinderen en een stukje geborgenheid kon voelen? En zelfs als het lot ons ontneemt wat we hebben, allerliefste, de bereidheid om opnieuw te helpen brengt ons terug in de armen van het leven.

Machine Translated by Google

De vreemde ontmoeting van koning Olaf

door Will Vesper

Op een dag zeilden koning Olaf Tryggvason en zijn mannen zuidwaarts langs de kust van Noorwegen in het schip “Long Draak”. Toen ze bij het fjord van Nidaros aankwamen, mannen moesten de riemen vastpakken, omdat de wind te sterk was zwak om de zeilen te vullen. Maar de koning had geen haast. Hij was in een goed humeur en haalde allerlei trucjes uit voor zijn mannen. Hij vocht een schijnduel uit met zijn vaandeldrager, Ulf de Rode. Eerst vochten ze op de gebruikelijke manier met de zwaard in de rechterhand. Dan met het zwaard in de linkerhand hand. En tenslotte met zwaarden in elke hand. Elke keer liep de koning helemaal naar het bord. Dat waren opmerkelijke spelletjes. Daarna klom koning Olaf op de reling van het schip en liep erlangs terwijl hij jongleerde.
drie ontblote dolken. Niemand heeft de koning ooit gezien.
missen of een dolk in zee vallen. De mannen roeiden met meer enthousiasme en gelachen.

Koning Olaf zat tussen zijn mannen op het achterdek en praatte over van alles en nog wat. Daar zat Kolbjoern, de Maarschalk en Thorstein Ochsenfuss, Arn Schaetze uit Jaemtland en Bersl de Sterke: mannen uit heel Noorwegen, van IJsland en van de eilanden in het westen, een geselecteerde team, knappe kerels vol kracht en durf. Een

Machine Translated by Google

zag dat. Niemand was ouder dan zestig, behalve bisschop Sigurd, en niemand jonger dan twintig, behalve Einer Bogenschuettler, die net achttien was, maar de beste schutter
in het hele land.

"Nu heb ik heel Noorwegen in mijn hand", zei de koning, en hij reikte met zijn rechterhand naar de lucht, alsof iets grijpen wat de anderen niet konden zien. "Omdat
“Je hebt het uit Gods hand ontvangen”, merkte hij op
Bisschop Sigurd is serieus.

"Ja," beaamde de koning, "uit Gods hand en niet uit de uwe, bisschop. Ik dwing allen om voor Christus te buigen, mensen van alle provincies: Stravanger en Hardanger, Vik en Sogne, Woere en Ramsdalen, de provincies aan de zee en in de bergen, en nu ook Helgeland en Upland.
Die waren het moeilijkst te kraken.”

"Maar je hebt er ook de scherpste tanden voor," wierp de IJslander Sklade Hallfred tegen. "Velen hebben
voelde ze.”

‘Dat kan waar zijn,’ antwoordde Olaf, ‘maar nu is Noorwegen één Rijk en luiden de (kerk)klokken over het hele land.
Rijk."

"Dat geef ik toe," beaamde Hallfred. Hij lachte lichtjes.
en voegde eraan toe: "Ik geef ook toe dat ik het moeilijk vind om aan die bellen te wennen. En veel anderen voelen hetzelfde, ook al zeggen ze dat niet."

Machine Translated by Google

"Je hebt gevoelige oren, als skjald," antwoordde King Olaf.

Maar Hallfred wees naar zijn hart en zei: 'Hier, koning Olaf, zit iemand die het niet wil horen. Christus.' duurde het allemaal veel te lang voordat het bij ons terechtkwam. Wij allemaal "We hebben nog iets anders van onze moeders geleerd."

Koning Olaf keek hem lang aan. Toen zei hij: "Waar de klokken luiden… is waar het Rijk en de Koning heerschappij."

"Die u van God hebt ontvangen," onderbrak de bisschop opnieuw. "Eén is meester. Degene in de hemel."

"En er is één koning in Noorwegen, bisschop," antwoordde Olaf. "Er moet een meester zijn en een koning, tenzij de land zal de buit worden van buitenlandse koningen. Altijd onthoud dat."

"Er zou maar één koning in Noorwegen moeten zijn en de eilanden," zei Hallfred. "En slechts één mag meester zijn in hemel. Maar ik heb nog steeds medelijden met al diegenen die het moesten "Laat alles achter," en hij gebaarde langzaam met zijn hand richting de bergen, dan door de lucht en uiteindelijk naar beneden, richting zee. Iedereen wist wat hij bedoelde.

Bisschop Sigurd keek hem boos aan. 'Die tanden zullen "We moeten nog steeds vaak bijten en veel bijten", merkte hij op, "voordat deze afgoden en tovenaars gedwongen werden te vertrekken heel Noorwegen."

Machine Translated by Google

Iedereen keek naar Olaf om zijn reactie op Hallfreds stoutmoedige woorden. Maar zijn hart was licht en goedhartig vandaag de dag een stemming die iedereen aanspreekt. Lachend ontblootte hij zijn tanden en riep: "Noorwegen, vaderland! Leve hem, die ons het recht heeft gegeven om te regeren." We houden het stevig vast met onze tanden. Niemand zal het ons afrukken. van ons, zolang wij leven.”

"Heil Koning Olaf!" riepen de mannen. En Hallfred begon een gedicht over dit uur:

> “Toen hij het oorlogsweer voelde
>
> aankomen, reisde de koning naar het zuiden…”

Het schip gleed dicht langs de kust de fjord in en kwam op een rotsachtige klif, die ver uitstak in de water. De vogels op de oever vlogen op. Een zilveren Een wolk van slaande vleugels steeg als stof de lucht in. Een duizenden vogels riepen.

De pijnbomen, die één voor één omhoog staan langs de zijkant van de berg weerkaatste het zonlicht terwijl ze zwaaide. Licht weerkaatste van alle takken. Men hoorde de kreken die luidruchtig door de kloven kabbelen, en de lichte ademhaling van de zee.

Opeens hoorden ze allemaal de kreet van een heldere, scherpe stem. Een man stond op de rotsachtige richel dicht bij het schip. Iedereen keek naar hem. Het was duidelijk dat hij mee wilde doen. hen, en vroeg toestemming om dit te doen.

Machine Translated by Google

Koning Olaf gaf de piloot een teken om dichter naar de rand te zweven. De mannen hieven hun roeiriemen op en verplaatsten ze naar de landzijde. Maar voordat het schip er überhaupt was, zagen ze de vreemdeling op de punt van de boeg staan, dicht bij de gouden drakenkop. Hij knikte naar de koning, die hoog op het achterdek zat.

het leek alsof hij lichtjes wankelde door zijn sprong, en

Hij probeerde nog steeds zijn evenwicht te bewaren. Toen liep hij naar de mannen vooraan op het schip: een boer uit de omgeving, die waarschijnlijk gewoon een tijdje met hen mee wilde reizen, zolang ze zijn gezelschap op het schip maar tolereerden. Hij was geen koopman, zoals ze eerst dachten.

Hij was een zeer stevige man in de ouderwetse kledij van groene boerenlaarzen (een grove wollen stof). Waarschijnlijk een man uit de diepten van de bergen. Om zijn heup zat een brede leren riem met een mooie koperen gesp. In een van de riemlussen droeg hij een tweezijdige hamer, het oude boerenwapen: een fraai gevormd stukje handwerk. Maar het meest opvallende aan de man was zijn rode baard, die zo dik en lang was dat hij hem verdeelde en

stopte het links en rechts onder zijn riem.

Hij ging op een touwrol zitten en keek naar de mannen, die om hem heen zaten of stonden, de een na de ander... volkomen zonder verlegenheid. Ieder voelde zich een beetje nerveus door de blauwe gloed van zijn blik. Het was alsof hij ze allemaal bekeek en bij elk wel iets fout had gevonden.

“Dat was geen slechte sprong, die je op het schip maakte,” erkenning Vakr van Goetaelf.

"Het was niet groter," antwoordde de vreemdeling, "dan de een die jij, Vakr, maakte toen je een christen maakte van een vriend van Thor. Jullie zijn allemaal goede springers daarin. groet."

Wat de man zei was niet bepaald geruststellend.

"Weet je niet met wie je reist, boer? Wees Pas op! En waar hebben we je leren kennen, aangezien je denkt dat je iets over ons weet?

“Een oude kennis,” antwoordde hij, “terug van jouw vaders. Maar vergeet het maar. Nu wil ik graag met je meereizen. “Je even een stukje.”

"Waar wil je heen?"

“In het buitenland,” antwoordde de man bedroefd.

"Je lijkt geschikt voor een militaire expeditie."

“Ik heb er veel achter me, maar nu wil ik rest."

"Je ziet er niet uit," merkte Bersl de Sterke op. Volgens zijn gewoonte - alsof het niet de moeite waard was om met een man voordat hij zijn kracht testte - hij reikte naar de de hand van een vreemde en probeerde hem van zijn stoel te rukken. Het was een korte en scherpe strijd, maar toen lag Bersl op de grond, en het was volkomen duidelijk wie hier de sterker. Bersl had dat sinds zijn vroege jeugd niet meer meegemaakt jeugd. Het trof iedereen als vuur en dronkenschap: ieder

Machine Translated by Google

moesten de vreemdeling in een wedstrijd op de proef stellen. Maar niemand kon hem evenaren. Het hele schip staarde naar de duivelse kerel. Zijn woorden vlogen ook, scherp en onverschrokken, en vonden net zo onfeilbaar hun doel als zijn bewegingen. Ieder kreeg zijn zin!
Ten slotte liep hij langs de reling over de roeiriemen, die
Hij stopte nooit met roeien en jongleerde niet alleen met drie dolken (zoals koning Olaf had gedaan), maar vier dolken, met twee in de lucht en altijd één in elke hand. Het was een snel wild, alsof de dolken als vlammen over zijn hoofd dansten. De hele ploeg staarde naar deze boer, die zo speelde. Hij kende zeker de weg, meer dan alleen...
runderen.

Ten slotte riep koning Olaf hem toe en hij klom de berg op. achterdek van het schip, nam zijn pet af en ging vooraan staan van de koning. Men zag dat het haar op zijn hoofd ook rood, en hoe het als een vuur boven zijn voorhoofd stond.

"Als een vreemdeling zoals jij en een boer voor de Noorse koning verschijnt, buigt hij," instrueerde Thorgrim Thorsteinson luid. De boer draaide zich naar hem om en zei: "Jij stamt ook af van mannen, Thorgrim, die niet
gewend om hun ruggen te buigen voor andere mannen - andere dan misschien vóór degene, na wie zij - net als jij - werden genoemd."

"Je bent een welbespraakt en getalenteerd man," zei koning Olaf terwijl hij de anderen gebaarde om stil te zijn. "Ben je uit de omgeving?"

Machine Translated by Google

De Rode Baard keek Koning Olaf lang aan. Toen hij lachte zachtjes, als iemand die zorgen in zijn hart heeft. “Ja,” antwoordde hij, “je zou kunnen zeggen dat ik uit de buurt kom.”

“Uit welke provincie?” vroeg de koning.

Toen maakte de man hetzelfde gebaar als Hallfred de Skjald had gemaakt, toen hij over de oude goden sprak. Hij wees met zijn hand naar de berg, toen over de lucht en uiteindelijk naar beneden richting de zee. In één onmiddellijk wist iedereen wie hij was. Een wind huilde van de berg af en over de zon als een sluier, en het water begon te stijgen. Maar niemand kon denk aan het schip, dat plotseling begon te dansen dicht bij de rotsachtige kliffen. Ze staarden allemaal naar de Rode Baard, die nu voor hun koning stonden, groot en machtig, en zag de heilige hamer in zijn hand. Een doffe donderslag kwamen uit de lucht en ze stonden allemaal als schaduwen in de het licht van zwavel. En toen hoorden ze de man zware stem.

“Ja, koning Olaf,” sprak hij, “ik kom uit deze provincie, uit Helgeland en uit Drontheim, uit Hardanger en Stavanger, uit heel Noorwegen en van de eilanden, uit de bergen en uit de valleien, uit de wolken en van de zee. En het is mijn werk dat er is zo'n land dat je vreugde geeft en waar je van kunt genieten koning. Toen ik hier voor het eerst kwam, was het een land van ijs onder de voeten van Ettins. Maar ik doodde de Ettins, die op de

Machine Translated by Google

Bergen. Bomen groeiden en kreken stroomden er. Ik wurgde de ettins, die de vijand zijn van zowel goden als mensen. Bloemen groeiden in de weiden en geiten beklommen de bergpaden. En mensen kwamen en bouwden hutten en ploegden de velden. Ik zegende hun oogsten. Ze hadden brood. Ik zegende de zee voor hen. Ze hadden vis. Ik zegende hun

tafel. Kinderen groeiden. Ik en mijn soort, Koning Olaf, maakten dit land, bewoonbaar voor de kinderen van de mensen. Daarom eerden ze mij, mannen en vrouwen. En dit was mijn volk, lange tijd."

Toen vatte bisschop Sigurd moed en toonde hij moed.
Hij tilde het kruis van zijn borst en hield het naar de

Rode Baard. "Ga weg, jij idool!" eiste hij.

De man lachte opnieuw, zacht en bitter. Het was als een huilend in de wind.

"Ja," zei hij, "en nu komt er weer een. Mijn uur is voorbij volgens de wil van de Alheerser. Het is zwaar voor mijn vrienden. En jij, Olaf, vervolgt en doodt ze en vervult het lot. Uiteindelijk overkomt het ons allemaal. Maar ik had het anders verwacht: de wolf die ons verslindt, de

slang die ons wurgt. Daar komen de *zachte* en

overwint de *machtigen.* Maar niemand ontsnapt aan het lot, en niemand weet het van tevoren. Het uur zal komen voor de

ook een man aan het kruis."

"Geef toe, afgod!" beval de bisschop opnieuw terwijl hij hield het kruis dicht bij de ogen van de Rode.

Machine Translated by Google

Toen hief hij zijn hamer op en een bliksemschicht sloeg neer langs de mast als een gouden slang. Het was als als hij het met zijn hand zou grijpen voordat het kwaad kon doen. Voor de derde keer hoorde men het bittere gelach. Ze Ik ben het nooit vergeten tot aan mijn dood.

Ze zagen hoe de man zichzelf overboord gooide met een machtige sprong, en terwijl hij de hamer boven zijn hoofd hield, zonk in de zee en verdween.

Op dat moment veranderde alles. Een licht zuiden de wind blies, vulde de zeilen en duwde het schip naar binnen zonneschijn langs de zacht rollende golven dieper in de baai. Het leek alsof ze allemaal uit een droom waren ontwaakt of verdoving. Koning Olaf wreef met beide handen over zijn gezicht. Terwijl bisschop Sigurd zijn keel schraapte alsof hij wilde spreken, De koning gebaarde hem om stil te zijn.

Voor hen lagen de huizen van Nidaros, schepen bij de kust, het machtige dak van het huis van de koning en de nieuwe kathedraal met zijn puntige top en brede toren. De avond was gevallen. De zon zakte in de zee. De klokken klonk zachtjes over het water. Allen stonden als de koning en ontbloot hun hoofd.

“Wij bidden voor allen die weten hoe ze als mensen moeten sterven”, zei de Koning.

Machine Translated by Google

In ons brandt als een vlam een regel,

en het moet goddelijk zijn,

omdat het eeuwig en universeel is,

het is dit:

Doe je plicht!

Deze regel omvat de leringen van alle religies.

- Heinrich von Kleist

Machine Translated by Google

[TITEL TOEGEVOEGD DOOR REDACTEUR]

Kasteel van de Berg

[Noot van de redactie: foto van “Castel del Monte” weggelaten]

De mooiste en machtigste forten van de De Duitse keizertijd werd gecreëerd onder de Hohenstaufen-dynastie, met name Frederik II. Zij zijn zichtbare tekenen van de ontwikkeling en vorming van Europese macht. Frederik II was een van de grootste vestingbouwers van de middeleeuwen. Hij had veel invloed op het architectonische ontwerp van zijn forten. Zijn ingenieuze constructies, die de achthoekige structuur bevoordeelden, bleven een voorbeeld voor andere forten en kastelen, zelfs na de strijd tussen rivaliserende edelen. het Duitse Rijk als machtsfactor uitgeschakeld in Europa. Het "Castel del Monte" in Apulië, waarschijnlijk het mooiste van zijn kastelen, met zijn regelmatige plattegrond en elementaire kracht, is tot op de dag van vandaag een uiting van de Hohenstaufen-Germaanse geest. Frederik II creëerde toen al een Europese stijl, die alle culturen bevruchtte. vestingbouw in het zuiden, westen en oosten, een in waarin de Duitse vorm domineerde.

Machine Translated by Google

[TITEL TOEGEVOEGD DOOR REDACTEUR]

Kahlenberg 1683

De Slag bij Kahlenberg bij Wenen op 12 september, 1683 telt als [1] een van die grote wereldgebeurtenissen die verandert het aangezicht van de aarde voor eeuwen. Duitse troepen, verenigd met vrijwilligers uit het Oosten, uit Frankrijk en uit bijna alle Europese landen, behaalden een schitterende verdedigingsoverwinning tegen de talloze horden van de Grote Sultan, die hier de geconcentreerde macht van zijn West-Aziatische/Balkanische rijk had ingezet om de poort naar Centraal-Europa openduwen. Als Wenen in de problemen zou komen, Turkse handen, dan zouden Duitsland en Italië blootgesteld aan de aanval van de islamitische halve maan. Negen weken lang bood Wenen weerstand aan de aanval van de superieure Turkse troepen, totdat begin september het hulpleger de verdedigers naderde en bevrijdde. Prins Eugen stond aan het hoofd van zijn dragonders en was een van de eersten die hun grenzen doorsneed. een weg door de Turkse massa tot aan de stadspoorten. De gedurfde moed van deze 20-jarige uit Savoye was Hij kreeg het bevel over een cavalerieregiment, dat tot aan de Tweede Wereldoorlog de naam van deze held droeg.

1Afbeelding van het schilderij weggelaten; tekst aangepast om dit weer te geven. De oorspronkelijke opening luidde: “Dit eigentijdse schilderij toont de Slag bij Kahlenberg nabij Wenen op 12 september 1683. Deze slag telt als […]”

Machine Translated by Google

Het bloed van broeders
Zal de overwinnaar blijven

Het jubileum van Dueppel, dat in dit jubileumjaar altijd een viert zijn 80-jarig bestaan e waarschuwingssignaal zal zijn in de geschiedenis van Sleeswijk-Holstein. Als de de strijd van 1848 tot 1851 had geen vrijheid gebracht, Eindelijk was het moment aangebroken waarop de bevolking van dit hertogdom nooit meer aan Denemarken gebonden zou zijn.

Maar de viering gaat veel verder dan de grenzen van Sleeswijk-Holstein was voor deze test van de Pruisische macht een belangrijke stap in de richting van de nationale eenwording van Duitsland. Bismark wilde het Duitse volk de positie en de nodige leefruimte geven die het toekwam. Pruisische macht werd gebruikt. De overwinning bij Dueppel gaf Pruisen de mogelijkheid kracht die gebruikt moet worden om de uitbreiding van de Duitse bloed en bodem. Het geloof in Pruisen nam toe. Een nieuwe Op deze datum begon de politieke periode in de Duitse geschiedenis.

Als we denken aan de lansiers van Dueppel, denken we waarschijnlijk herdenken de overwinningsdag die uiteindelijk leidde tot de eenwording van Duitsland. Voor ons gelden de woorden niet meer, die destijds door de Algemene Vergadering in Rendsburg op 8 mei 1864: “De Het bloed van Dueppel scheidt ons dieper van de Denen dan de Belt en Königsau.” Maar we herinneren ons nog steeds, zelfs van Pruisische kant, hoe moedig en

Machine Translated by Google

De eervolle Deense verdedigers vochten. Moltke schreef op 23 april 1864 aan zijn broer Ludwig:

"Het enthousiasme van dit kleine volk voor wat ze doen vechten voor het uithoudingsvermogen en de opoffering waarmee hun leger bevestigde zichzelf in de Dueppel-positie, zijn goed zelfs door hun vijanden herkend. De troepen hielden stand het onbeschrijfelijke veel meer dan het onze, die de initiatief van de aanval in grotere aantallen, waardoor "Om hen te ontlasten tijdens deze moeilijke taken."

Over de ridderlijkheid die in deze strijd tot uiting kwam tussen twee verwante volkeren, schreef Moltke:

"Er zijn waarschijnlijk geen betere mensen dan onze soldaten. Zodra het laatste schot is gelost, komen de brancardiers droeg zowel de Deense als onze gewonden naar de ziekenhuis met alle zachtheid van kleine meisjes. En ze zijn allemaal in de ziekenhuizen op dezelfde manier behandeld. In deze ziekenhuizen, zoals als de dominante en luxueuze bij de Johanniter orde, Deense officieren en soldaten lagen in dezelfde kamers zoals de Pruisen. Er is waarschijnlijk nog nooit een oorlog gevoerd. met meer menselijkheid dan deze."

Deze dag van zichtbare versterking van de Duitse kant had een ander gezicht voor de Denen. Het was een dag van nederlagen. De strijd was uitgevochten tegen een veel superieure kracht. Zelfs als de positie, waarop men te veel had geplaatst een grote hoop, kon niet worden vastgehouden, net als de Denen

Machine Translated by Google

desondanks een goede verantwoording voor zichzelf afleggen, zelfs in een eervolle terugtocht, waarbij ze zowel de moed als de moed tonen loyaliteit van de Deense soldaten. De strijd van de brigade in Scharffenberg voor de Dueppelmolen zette de Pruisen “in moeilijke omstandigheden”. Ondanks de overwinning en de pijnlijke verliezen kon het leger met opgeheven hoofd terugkeren.

We hebben andere hedendaagse getuigen hiervan ridderlijk gedrag na de slag: hoe de Denen soldaten werden verzorgd door Duitse boeren… en op de andere kant, hoe de Duitse soldaten werden verzorgd door Deense dorpelingen… weken en zelfs maandenlang. keer twee gelijke, cultureel hoogstaande, Germaanse stammen stonden tegenover elkaar.

Het was dus bijna voor de hand liggend dat na de Wereldoorlog, Denemarken vierde de eenwording van de Noordelijke Sleeswijk met Denemarken in Dueppel, waar de koning verbleef heden. Hun viering op hetzelfde moment betekende de bittere scheiding van Noord-Sleeswijk van de Duitse Rijk. Maar al vandaag de dag wordt dat alles overwonnen door de geloof in een gemeenschappelijke Germaanse toekomst.

De klank van de naam Dueppel ontwaakt in beide trotse herinneringen van mensen. De hatelijke tonen, die meer merkbaar aan de Deense kant, hebben niet volledig vervaagd. Karl Larsen heeft tevergeefs geprobeerd hen onder de Denen uit te schakelen. Onder de Duitsers,

Machine Translated by Google

Deze gevoelens maakten plaats voor de vreugde van de overwinning. Maar de bitterheid nam in de loop der jaren af. De gedachte aan moedige daden blijft echter onvergeten.
beide kanten. Net zoals de strijd tussen de twee volkeren werd ridderlijk uitgevochten, net als de strijd om etnische beslissing werd eveneens op ridderlijke wijze genomen.

De dag zal komen dat wij, die uit hetzelfde land komen, Germaanse wortels en een gemeenschappelijk vaderland, keren terug naar dit site, want het spreekt over ridderlijke strijd, over loyaliteit en over de standvastigheid van Germaanse mannen, die destijds stonden tegenover elkaar, maar voor wie het veel natuurlijker zou zijn geweest om naast elkaar te staan.
Tegenwoordig doen ze dat nog steeds niet, en moet het eerst geleerd worden. En onze vijanden doen er alles aan om ons van elkaar te vervreemden een andere.

Hoe bitter dat ook is, velen hebben dit toch geleerd al. En we zijn er vast van overtuigd dat uit Deze periode van strijd zal het Duitse Rijk laten rijpen als een late - maar des te waardevollere - vrucht. Onze Deense vrijwilligers in de Waffen-SS zijn de eerste strijders hiervoor.
een stralende Germaanse toekomst aan Deense zijde.

Wat doorslaggevend is en blijft: of de houding is goed of slecht, of men nu wil bouwen of slopen en of men wil

om de gemeenschappelijke behoeften en doelen te zien.

Machine Translated by Google

De Europese volkeren hebben slechts één keuze als ze hun bestaan willen redden: zien wat ze in zich hebben gemeenschappelijk hebben en ervoor opkomen.

Machine Translated by Google

Prins Eugen

De edele ridder

Duizenden vrijwilligers uit vele landen waren opgenomen in de kleurrijke verzameling bondgenoten die stroomde in die hete augustusmaanden naar de Donau dagen in het jaar 1683 om de dreigende invasie van de islamitische halve maan.

Onder de vele vrijwilligers van de Franse kroon bevond zich ook prins Eugen van Savoye, die in Parijs geboren was, maar die zijn rug had toegekeerd naar het land van zijn geboorte na veel teleurstellingen. De keizer, die naar Passau had hem het bevel gegeven over een regiment dragonders aan wiens hoofd hij al snel op schitterende wijze zijn militaire vaardigheden bewees.

Aan het begin van zijn bestaan had de prins het geluk een betekenisvolle ervaring te beleven: tijdens de bevrijdingsslag bij Kahlenberg bij Wenen op 12 september 1683. Deze verrassende en krachtige overwinning, behaald met de gezamenlijke kracht van alle Duitse landen, bevrijdde het westen niet alleen van de dreiging van de Turkse invasie, maar bood ook de mogelijkheid voor een nieuwe vorming van heel Zuidoost-Europa langs Duitse lijnen. Er was een poort opengebroken waardoor de wind van de nieuwe periode de muffe lucht kon wegblazen.

Machine Translated by Google

de sfeer van het oude leven, en wek de mensen die
was na de Dertigjarige Oorlog in slaap gevallen, wat hen nieuwe hoop
gaf. De Savoyse vreemdeling, die voor het eerst voet zette op Duitse

grond, zou de drager van deze hoop worden en een zeer
schitterende vertegenwoordiger van een nieuwe periode van heldendom in
Duitse geschiedenis. In de voetsporen van de grote keizer
militaire leiders, Ludwig von Baden en Karl von
Lothringen, de prins nam deel aan de campagne in
Hongarije, dat de keizerlijke troepen zover bracht als
Zevenburgen en vóór Belgrado. Al in de eerste
gevechten bewees Prins Eugen zijn persoonlijke moed - in een
korte periode raakte hij twee keer ernstig gewond - en hij
toonde een ongebruikelijk militair vermogen. Niettemin duurde het een
lange tijd om een onafhankelijk commando te ontvangen. Alleen
nadat hij een paar jaar in het Italiaanse theater had gediend in een
ondergeschikte positie tegenover de Fransen, heeft hij uiteindelijk
het gewenste onafhankelijke commando in Hongarije ontvangen in
1697.

De Oostenrijkers hadden in de oorlog een paar tegenslagen geleden
Ondertussen waren de Turken aan het herstellen na de eerste
grote schok. Eugen nam een slecht bevoorrade,
gedemoraliseerd leger en had de directe orders om niet
dat jaar nog meer campagnes te ondernemen.
Maar zodra de ergste problemen waren opgelost,
hij maakte verschillende bliksemsnelle bewegingen heen en weer die

Machine Translated by Google

de Turken in verwarring gebracht en een overwinning behaald op een leger van de Sultan in Zenta in 1697, hoewel het twee keer zo lang was zijn eigen grootte. Met die overwinning stapte de prins in de voorhoede van de grootste militaire leiders van zijn tijd.
Nu de vernietiging van de Turkse overheersing van de
De Donau-regio werd vooruitgestuwd. Het gerommel reikte ver. naar de Balkan toen de eerste keizerlijke patrouilles arriveerden Bosnië en ten zuiden van Belgrado.

Op het hoogtepunt van zijn overwinningen echter, de Savoyaan moest zich terugtrekken uit de campagne en wennen aan vrede. Een grote Europese oorlog over de kwestie van de Spaanse opvolging, die zou resulteren in een nieuwe machtsverdeling op het continent, stond op het punt te gebeuren. Zeker, het rijk had veel gewonnen door de vrede die Eugen in Carlowitz met de Turken had gesloten.
1699: Hongarije zonder Banat, Siebenburgen en de een groter deel van Slowakije en Kroatië.

In het daaropvolgende jaar zou de Europese oorlog over de kroon en de controle over het Spaanse wereldrijk brak uit. Op een aan de kant stond het machtige Frankrijk, dat wilde veroveren Spanje om zijn heerschappij over Europa te voltooien; aan de andere kant Oostenrijk, Nederland en Engeland, die zijn oude ‘neutralisatiepolitiek’ wilde voortzetten tegen de opkomst van een dominante macht op het continent.

Prins Eugen moest het toneel van zijn overwinningen verlaten en concepten op de Donau om de macht over te nemen

Machine Translated by Google

verdediging van het Rijk in het Westen. Hij groeide steeds meer uit tot de overkoepelende rol van een imperiale militaire leider, die zowel de strategische als de diplomatieke planning op zich nam. Geen van de inboorlingen was beter in staat dan hij om de ingewikkelde problemen van de politiek te begrijpen en de duizendvoudige noodzaak van het sterk verdeelde politieke toneel te overwinnen. Een van de grootste staatslieden die ons volk ooit heeft gekend, was in staat om enerzijds de gehele Europese wereld te begrijpen, en anderzijds

aan de andere kant om de kleinste details en behoeften te begrijpen van de verschillende gebieden, zowel in de Alpen als in de uitmondingen van Duitse rivieren in het noorden. Het is geen toeval dat deze man, die in het buitenland geboren was, een van de meest Duitse van de grote mensen in onze geschiedenis werd en voortleeft in het geheugen van het volk, zowel in liederen als in sagen.

Hoewel hij vele jaren op Italiaanse bodem doorbracht, Vlaanderen en Zuid-Duitsland vechten tegen de Als Franse vijand en verdedigster van het Rijk tegen de aanvallen van het Bourbon-imperialisme vergat Prins Eugen geen moment de principes van zijn politiek; namelijk dat de keizer altijd in het westen in het defensief zou blijven,
omdat de toekomst van het Rijk in het Oosten lag. Zoals de leider van de ‘Duitse partij’ aan het hof, deed hij wat hij kon voorkomen dat Karel VI verstrikt zou raken in Spaanse en Italiaanse landen in plaats van het werk af te ronden in het zuidoosten dat al begonnen was. Tussen zijn

Machine Translated by Google

overwinningen op de gehate Fransen in de jaren 1700 tot en met 1709 te Hoechstaedt en Turijn, te Oudenarde en Malplaquet, de prins, snelde steeds weer naar Wenen om te waarschuwen tegen al te ambitieuze veroveringsplannen, zodat hij de uiteindelijke pacificatie van het zuidoosten en de grote taak in dat gebied kon overzien, die
nog vervuld moest worden.

Na twaalf jaar bloedige strijd liep de eerste Spaanse opvolging ten einde. Engeland, dat voldoende verzwakt was door Sun Kin, begon de opkomst van de Duitse invloed te vrezen en riep de graaf van Marlburg, bondgenoot en vriend van Eugen, op zich terug te trekken uit het Europese strijdtoneel. Het ging zelfs zo ver dat het Engelse leger de Savoyaarden in de steek liet en hem verraadde in de aanwezigheid van de vijand. Walging en woede overvielen de prins, wiens gewoonlijk goede humeur zelfs door zijn vijanden werd herkend, en hij waarschuwde de Engelse generaal profetisch dat hij zichzelf en heel Europa met dergelijke trucs zou verliezen.

Na het sluiten van de vrede met Frankrijk in 1714 in Rastatt en Baden, Prins Eugen, die inmiddels bevorderd tot Reichsfeldmarschall, was weer vrij om zijn grootschalige plannen in het zuidoosten uitvoeren. De Sayovan overtrof al zijn eerdere overwinningen tijdens de oorlog met de Turken in 1716 tot 1718. Het was een meesterwerk van militair en politiek leiderschap en

Machine Translated by Google

behoort tot de meest glansrijke hoofdstukken uit de Duitse en Europese geschiedenis. Bij agressieve aanvallen werden de binnenvallende Turken bij Peterwardein ingerekend en vernietigd. Maar het meesterwerk van zijn militaire genie werd getoond in de dubbele slag bij Belgrado in 1717, waar hij, tussen een belegerde vesting en een superieure Turkse strijdmacht, eerst het oprukkende leger aanviel en vernietigde, en vervolgens Belgrado, dat hem in de rug had gelegen, veroverde.

Kort voor de vredesconferentie in Passarowitz in 1718, waarvan de trotse vruchten het resultaat waren van zijn onvergetelijke campagne, werd in het militaire kamp voor Belgrado een ontroerend lied geschreven. Het beschrijft beter dan duizend lofredes het gevoel van verbondenheid dat bestond tussen de veroveraar van de Turken en zijn eigen volk.

Op zijn eigen onsterfelijke manier is het een uitdrukking van een nauwe eenheid en eenvoud van gevoel: het Duitse lied van

Prins Eugenius, de edele ridder. Het wordt sindsdien steeds gehoord, en kan niet tot zwijgen worden gebracht, zowel rond de stad en het fort van Belgrado als overal onder de wijde hemel van de zuidoostelijke vlakte waar de rivier de Nibelungen in uitmondt

op zijn manier.

De verovering van het Donaugebied - waar gevochten werd met het bloed van alle Duitse stammen, heeft de voorwaarde voor het primaire doel van de staatsman Prins Eugen: de kolonisatie en culturele integratie van

Machine Translated by Google

dit gebied. Bij de vrede van Passarowitz, de Banat, de
het kleine Walachije en Servië werden door Oostenrijk geannexeerd
en zo werd bijna het hele stroomgebied van de Donau voor het Rijk
gewonnen. In een verbazingwekkend korte tijd bloeiden de eens verlaten
steden weer op. Het eens verwoeste land bracht weer vrucht voort. De
eens verstopte rivieren stroomden weer langs goed geordende
rivierbeddingen en de talrijke moerassen werden drooggelegd. De
brengers van
De westerse beschaving op dit gebied is de drager van een beter
De orde, en de scheppers van een nieuwe welvaart, waren de Duitse
kolonisten, die de prins met tienduizenden tegelijk binnenhaalde om het
ooit verwoeste land langs de Donau te koloniseren. Als dit kolonisatiewerk
echter keer op keer tot stilstand kwam, en in plaats van een continue
kolonisatie langs de Donau zoals de prins had gepland, de koloniserende
Duitsers verdeeld bleven in kleine, geïsoleerde groepen... dan was dat de
schuld van de doelloze dynastieke ambitie van de Habsburgers, die zich
verdeelden en hun energie verspilden in alle uithoeken van hun rijk.

En in de laatste dagen van het leven van Prins Eugen, na
zijn grote overwinningen in de Turkse oorlogen, waren er duistere tekenen
verschijnen. Het einde van het leven van deze bijzondere man, zoals de
begin, was omgeven door tragedie. Echter, de
de tragedie lag niet in zijn persoonlijke leven, maar in de knagende
bezorgdheid over het lot van zijn werk. Het leek te worden
het de prins in zijn laatste jaren duidelijk dat zijn primaire

Machine Translated by Google

principes en de onverbeterlijke politiek van de Habsburgers nooit verzoend zou worden, en dat zijn werk zou uiteindelijk vallen, vanwege deze tegenstrijdigheid. En velen dingen suggereerden dat de Savoyan al een vermoeden had de beginnende schaduwen van de achteruitgang van de zo snel gevestigde heerschappij van de Donau-monarchie.

Maar het lijden en de wanhoop die zeker moeten hebben dit genie aangeraakt tijdens zijn strijd voor zijn schepping, en de diepe inzichten die hem in staat stelden het lot van zijn werk niet aan anderen bekend werden gemaakt. Zo was hij: een harmonieuze man met onweerstaanbare goede wil en duidelijke duidelijkheid, maar toch nog een puzzel om te vinden zijn tijdgenoten en het nageslacht. Hij liet niet na achter een testament of zelfs een enkel persoonlijk woord, dat nieuwsgierige biografen zouden kunnen gebruiken om de raadsel van zijn persoonlijkheid.

Hij toonde zich alleen in de daad. En wij mogen ons bescheiden tevreden stellen met de woorden waarmee de een even grote geest van zijn tijd, Frederik de Grote, betaalde ter ere van de geëerde prins:

“...Hij heerste niet alleen over de Oostenrijkse gebieden, maar ook het Rijk. Sterker nog, *hij* was de keizer…”

Machine Translated by Google

Het oordeel van de koning

Koning Heinrich zat, omringd door zijn keizerlijke rechters, bij het oude gerechtsgebouw nabij de marktstad Rottweil. De De bevolking vormde een halve cirkel om hen heen.

Er waren ook verschillende bisschoppen aanwezig, omdat het de de eerste keer dat de koning het hof zou besturen zonder zijn juridische adviseurs.

Een vrije man had een monnik aangeklaagd wegens verkrachting van zijn dochter.

Twaalf getuigen stonden aan de zijde van de vrije boer. En twaalf getuigen - mede-monniken - stonden aan de kant van de beschuldigde.

De koning had slechte dingen gehoord over de gang van zaken bij de abdij. De koning kon vanaf de rechtersbank zien dat het volk koos de kant van de boer, en dat alleen hun respect voor hem voorkwam dat ze hem beledigden de monniken.

De boer stond de hand van zijn dochter vast te houden en eisten gerechtigheid.

Tegenover hem stonden de monniken, roepend dat de meisje was een hoer. Een gegrom steeg op uit de menigte van gewone mensen. De beschuldigde kwam uit een vooraanstaande familie. Zijn familieleden hadden alles geprobeerd om de

Machine Translated by Google

vrije man - ze hadden hem met vuur en zwaard bedreigd als hij trok zijn aanklacht niet in. Maar de moedige man bleef standvastig, keek de koning in het gezicht en eisten gerechtigheid.

De monnik liet echter zijn blik zakken wanneer de de koning keek hem in de ogen.

De familie vroeg het meisje naar voren te komen. Toen ze overwon haar verlegenheid, koning Heinrich keek haar in de ogen en wist dat ze de waarheid sprak:

De monnik had haar biecht gehoord, zei het meisje, en beval haar toen om naar de begraafplaats te gaan en twaalf uur te zeggen gebeden bij het graf van haar moeder. Van daaruit dwong hij haar in een cel en drong zich aan haar op. Ze schreeuwde het uit en verzette zich, maar niemand in de abdij stak zijn hand op om haar helpen. De volgende ochtend liet de abt haar naar hem. Hij stelde voor dat ze als dienstmeisje in de abdij zou blijven.

De vader ging echter met een groep naar de abdij. gewapende mannen, en ze werd vrijgelaten.

Toen kwam de abt dichterbij en zwoer bij alles wat er is heilig dat het meisje loog. God zou de waarheid helpen zegevieren, en God moet het vonnis vellen. De beschuldigde broeder was bereid de vuurproef te ondergaan.

De jonge koning merkte verontwaardigd op: ‘Hoe lang zal het nog duren? geloven mensen nog steeds in zulke magie?”

Iedereen die deze woorden hoorde, was geschokt en De bisschoppen trokken zich angstig terug voor de koning.

Machine Translated by Google

Koning Heinrich zag dat hij te ver was gegaan en zei daarom: "Als je gelooft dat God een wonder zal verrichten, laat het mij dan zien."

De twaalf monniken brachten ijzeren platen mee, die ze hadden klaar, voor de troon.

Ze kwamen in paren, elk met een enkel bord, met ogen gericht naar de hemel in gebed.

Een monnik bracht een houten vuurrooster en legde het neer voor de troon van de koning.

Ze baden tot God om de waarheid te laten zegevieren en om redding te brengen. hun onschuldige broer uit de klauwen van de duivel te bevrijden.

De aandachtige bevolking werd ongerust, omdat de koning De onzorgvuldige woorden van Heinrich hadden hen vreselijk bezorgd gemaakt nerveus.

De broers kwamen weer en droegen elk een groot blok hout, biddend met de ogen naar de hemel gericht. En ze stapelden zich op het hout en maakte een groot vuur dat hoog oplaaide.

Koning Heinrich zat echter roerloos op zijn troon en deed alsof hij het onaangename gefluister niet hoorde van de bisschoppen en het opgewonden gemompel van het volk.

De monniken legden de ijzeren platen in het vuur en de abt riep de Almachtige God aan als getuige dat de broer was onschuldig *en* dat alles wat men zei over de abdij was niet waar.

Hij dacht dat hij twee vliegen in één klap zou slaan en om zo het gevaar af te wenden waarvan hij vreesde dat het zijn leven bedreigde. abdij.

Machine Translated by Google

De ogen van koning Heinrich flitsten, omdat hij door de ogen van de koning heen keek. het plan van de abt.

De voorganger bad steeds luider en getuigde voor God voor de onschuld van zijn abdijbroeder. Hij vroeg de Almachtige Rechter om voor alle aanwezigen te bewijzen dat de aanklager en zijn dochter leugenaars waren, en dat de dochter, in het bijzonder, verdiende het om op de brandstapel verbrand te worden, omdat zij de vrome broeder vals had beschuldigd.

Koning Heinrich riep: "Wil je de oordeel van de koning over uzelf, dominee? God heeft de koning rechter, en niet de abt van Rottweil!" Ondertussen waren de ijzeren platen roodgloeiend en twee monniken bliezen erin de kolen met een blaasbalg zodat iedereen het kon zien was echt.

Anderen brachten een kruk mee. Ze zetten de beschuldigde monnik op het, en zette zijn voeten in een blikken pan - tot de rand toe gevuld. De De abt zei met luide stem dat het nodig was voor de monnik om voor zijn goddelijke rechter te verschijnen met reine voeten.

Koning Heinrich merkte echter op dat de vloeistof in de pan had een blauwachtige tint.

Nadat ze de voeten van de monnik hadden gewassen - zonder dat ze nadat hij ze had gedroogd - stond hij op en hief beide handen in gebed.

De monniken gebruikten lange tangen om de gloeiende platen vast te pakken en legde ze neer op het houten rooster, dat slechts een stap verwijderd van de kolen. Ze waren zo heet dat de grill brandde en rookte.

Machine Translated by Google

De abt nam de broeder bij de hand en leidde hem naar de gloeiende platen.

“Getuig nu, eeuwige God,” riep hij, “dat onze

“Mijn broer is niet schuldig!”

En de beschuldigde liep over de gloeiende platen alsof het waren koele stenen.

De bevolking schreeuwde! En het meisje schreeuwde de luidst. De vrije man trok zijn dochter omhoog, die viel op de grond en schreeuwde dat ze een hoer was!

De monniken lachten en schreeuwden dat ze de dood verdiende.

En het volk werd stil en wist niet wat te doen.

geloven.

Koning Heinrich haalde zijn schouders op zonder een haar om te draaien en keek gewoon zwijgend naar het meisje, dat zichzelf had gegooid aan zijn voeten.

Toen riep hij met luide stem: ‘Laten we eens kijken of God ons helpt.

blijft bij zijn oordeel!”

“Heilige godslastering, koning Heinrich!” riepen de bisschoppen, en de bevolking was geschokt door de koning en sommigen van de vrouwen schreeuwden. De koning beval:

“Maak de ijzeren platen weer heet!”

Niemand bewoog.

Toen kwamen er een paar jonge ridders, die altijd omsingelde de koning, stapte naar voren en greep de platen met de tang, gooide ze terug in de kolen, deed er meer

Machine Translated by Google

hout op het vuur en blies ermee in het vuur blaasbalg.

De monniken jammerden echter en klaagden dat dit was heiligschennis jegens de eeuwige God.

Alleen de abt besefte wat de koning wilde doen, en hij werd bleek van angst.

“Voelt u zich niet goed, abt?”, vroeg de koning hem.

Hij antwoordde niet.

De bisschoppen drongen er bij koning Hendrik op aan om te stoppen met zijn heiligschennis.

“Til je rok op!”, zei de koning tegen het meisje.

De jonge ridders gebruikten de tang om de ijzeren platen te plaatsen, die nog heter waren dan voorheen, op het houten vuurrooster. Ze waren zo heet dat het hout blauw uitbarstte vlam.

Twee monniken haastten zich en wilden het meisje leiden, maar De koning beval met luide stem: "Stop! Dat is niet “Jouw taak!”

Hij stapte van zijn troon, nam het meisje bij de hand en hand en zei: "Als het nodig was dat de monnik kwam, met reine voeten voor zijn God, dan is het niet minder noodzakelijk dat het meisje dat ook doet!”

Hij zei tegen het meisje dat ze op de kruk moest gaan zitten, en hij persoonlijk haar voeten in de pot heeft gestoken.

Hij zag dat de inhoud een dikke vloeistof was en transparant als helder kristal.

Machine Translated by Google

Maar de anderen die toekeken, beefden van opwinding en wisten niet wat ze moesten zeggen.

Toen zei de koning tegen het trillende meisje dat ze moest opstaan, en hij leidde haar zelf naar het gloeiende ijzer.

En terwijl ze angstig een moment aarzelde voordat Toen hij de eerste plaats betrad, zei hij vriendelijk: "Ik weet dat Je bent zonder schuld, dus maak je geen zorgen!”

Het meisje vatte moed en liep over de gloeiende platen alsof het koele stenen waren. En daarna Op haar voeten was niet eens een klein blaartje te zien.

De bevolking schreeuwde. En de monniken ook.

Maar ze wisten wel waarom!

De boer trok zijn dochter aan zijn borst en hield haar zo stevig vast dat ze bijna stikte.

De bisschoppen waren verbaasd en konden geen kop of staarten eruit. Een paar monniken probeerden erdoorheen te breken de menigte om weg te gaan. De koning beval met luide stem stem, "Grijp ze!"

Een paar stevige kerels grepen de monniken vast en brachten hen terug voor de troon van de koning, die een een paar ridders om ze te bewaken. Toen beval hij: "Maak de “De ijzers zijn weer heet!”

Iedereen bleef roerloos van verbazing, en niemand wisten waar de koning op doelde.

De bisschoppen zeiden geen woord meer. De jonge ridders maakte de borden voor de derde keer heet. En Heinrich had

Machine Translated by Google

een nieuwe pan met vers water erin gebracht. Toen zei hij met luide stem: 'God moet ons nu vertellen of de abt heeft ons de volledige waarheid verteld. En een de abt moet zijn voeten wassen met heilig water, zodat hij rein wanneer hij voor de troon van God verschijnt.”

De abt schreeuwde van angst, weigerde en verzette zich met hand en voet. Maar ze dwongen hem op de kruk, en een van de bisschoppen waste zijn voeten met verse heilige water.

Ook al sloeg hij met handen en voeten, hij was met geweld naar de gloeiende ijzers geleid, en toen zijn voet de gloeiende ijzers raakte de eerste, een stinkende rook steeg op, en de wind verspreidde de vieze geur van brandend vlees door de menigte. De abt schreeuwde en zakte op de grond. Toen monniken wierpen zich aan de voeten van de koning en biechtten hun schuld. En de koning verklaarde het meisje onschuldig.

Hij liet de abt en de monniken uit de abdij.

De geschokte bevolking knielde echter en bad.

En hoewel de bisschoppen en later vele anderen smeekte hem om de kwestie op te helderen, de koning bleef stil.

Het nieuws van het vonnis verspreidde zich echter als een lopend vuurtje door de het hele Rijk, wat angst en verbazing opwekte.

Machine Translated by Google

God manifesteert zich niet door bovennatuurlijke wonderen, maar
in de heilige orde van de natuur.

Machine Translated by Google

De eeuwige dingen
Zijn er, waar wij hen dienen

Dit korte fragment uit de roman van Otto Gmelin, “De Het gezicht van de keizer brengt ons terug naar het jaar 1243 en pagina's door een hoofdstuk uit de wereldgeschiedenis gevuld met de bittere strijd tussen de Duitse keizers en de ambities van de wereldlijke macht van de pausen. Frederik II von Hohenstaufen, de belangrijkste keizer van de west, Duitse koning en heerser van Sicilië en Tegelijkertijd breidde Jeruzalem de kracht van het Westen tot zijn uiteindelijke en grootste glorie. Hij was de meest omvattende geest van zijn tijd en droeg als heraut van het Rijksidee de belichaming van een eeuw. De pausen wantrouwden hem tijdens zijn regering, maar waren vreemd ontroerd door zijn stralende soevereiniteit. In In 1239 werd hij voor de tweede keer geëxcommuniceerd. Toen het was 1243. Paus Gregor IX was overleden. Kort daarna vóór de verkiezing van de nieuwe paus, kardinaal Flesco, de latere Innocence IV, verscheen voor de keizer in Grosseto, en het daaropvolgende noodlottige gesprek vond plaats plaats:

Machine Translated by Google

Kardinaal Flesco werd ontvangen door hoogwaardigheidsbekleders en leidde naar de tweede kamer, ruim, voorzien van tapijt en kleurrijk beschilderd, waar de keizer op zijn prachtige troon zat.

Petrus von Vinea, de rechter, stond links voor hem. Na een inleidend woord en een begroeting,

Kaiser vroeg waarom de kardinaal gekomen was. Hij had het gehoord.

was geen officieel bezoek namens de pauselijke raad.

De kardinaal leek na te denken, begon te glimlachen en

zei dat, zoals de keizer wist, de raad voor de

verkiezing van een nieuwe paus; voordat de verkiezingen zouden beginnen, zou het belangrijk zijn om de positie van de keizer ten aanzien van enkele kwesties te achterhalen. Daarom was hij gekomen.

Vervolgens herinnerde de kardinaal de keizer aan eerdere onderhandelingen, en benadrukte dat hij, als vicekanselier van

Gregor nam deze moeilijke opdracht graag op zich, omdat hij

zag de redding van de wereld in de eenheid van geestelijke en wereldlijke macht. Hij was tevreden met de vaststelling dat Zijne Majesteit de Keizer hetzelfde doel nastreefde; Zijne Majesteits welbekende overtuigingskracht had hem zo diep geraakt dat het pauselijke hof en de Heilige Vader

beschouwde hem praktisch als de advocaat van de keizer. Het was wist dat zijn positie niet gemakkelijk was geweest, en dat in

Om de vrede te dienen, had hij vaak de kant van de keizer gekozen en diens voorstellen misschien wel te fel verdedigd.

Maar hij deed dit uit de overtuiging dat Zijne Majesteit

wilde het goede, en wilde geen inbreuk maken op de

Machine Translated by Google

legitieme rechten van de Heilige Kerk. Misschien lag hier ook een persoonlijk respect voor Zijne Majesteit achter, bij wie hij vaak de eer had gehad gast en vriend te zijn. Hij herinnerde zich dit alles nu als de verkiezing van de vertegenwoordiger van Christus aanwezig was. Hij wist welke invloed hij had op de kardinalen van het college.
Daarom was hij tot zichzelf gekomen om Zijn Majesteit te vragen hoe hij voorzag de vorming van toekomstige relaties met de Pauselijke troon. Wat Zijne Majesteit nu ook zei, het zou vertrouwelijk tussen hen blijven; hij beloofde dat niemand iets van hem zou horen over de discussies of over de uitspraken van Zijne Majesteit. Want hij

hoopte de vrede te dienen.

De keizer zweeg. Hij liet een paar ogenblikken voorbijgaan. voordat hij antwoordde: Hij waardeerde de vraag. Hij Hij waardeerde de kardinaal als een bemiddelaar die altijd begrip had getoond voor zijn standpunt en wiens heldere geest hij herkende. Hij antwoordde dan ook graag en zonder voorbehoud: Opheffing van de excommunicatie is de eerste vereiste voor vrede.

De kardinaal glimlachte en knikte: Het kwam niet naar beneden aan deze dingen, aan omstandigheden. Men zou tot een overeenstemming daarover. Misschien zou het mogelijk zijn om de keuze van de kardinaal zo te sturen - met Gods hulp! - dat Zijne Majesteit en de Heilige Kerk beiden gediend zouden zijn. was een kwestie van basisprincipes. Het was niet te missen dat

Machine Translated by Google

stond voor een belangrijk kruispunt. Veel zou afhangen van de beslissingen. De Kerk zelf was bedreigd en het geloof ernstig geschokt.

De keizer leek zijn ogen op te steken. Zijn ogen keek de kardinaal recht aan. Hij benadrukte dat hij had de ketterijwetten van het pauselijk hof ondertekend en had handelde vaak dienovereenkomstig. Hijzelf had als eerste ketterij gegeven wetten aan het Rijk.

De ogen van de kardinaal begonnen te stralen: dit waren staatszaken. Diepe inzichten en wat een vorst zegt voor de Mensen zijn twee verschillende dingen. Zelfs God was dieper dan de dwaasheid van de mensen leek. Het was bekend dat de redenering van de keizer verder ging, dat hij had gestudeerd de geschriften van de ouden. Zelfs ongelovigen stonden dicht bij hem. De Kerk, en niet zonder reden, beschuldigde Zijne Majesteit van ketterse houdingen. Hij was er niet. namens de Kerk. Maar het was bekend dat Zijn De acties van Majesty ontbeerden geen enkel bewijsmateriaal waaruit tot de conclusie komen dat hij niet gebonden was aan het Geloof.

De keizer luisterde aandachtig naar de woorden van de kardinaal in allemaal ernst.

Toen hij stopte, antwoordde hij:

"Mijn daden vloeien voort uit mijn keizerlijke ambt. Waar zij zijn onvolmaakt, omdat ik nog niet helemaal ben succesvol in het vervullen van dit ambt. Echter, alleen dit ambt is de basis."

Machine Translated by Google

De kardinaal knikte. Hij begreep de keizerlijke positie. Maar dit was precies het probleem: Twee krachten kunnen geen eenheid worden. Reden was een steun voor een persoon, maar dezelfde reden wordt gevolgd door twijfel. Niets was beschermd tegen twijfel. God zelf gaf het. met reden. Het zou zelfs inbreuk kunnen maken op de soevereine ambt, dat anders alleen maar de Heilige zou kunnen schudden De pilaren van de kerk.

De keizer keek op: Het ambt ligt in het hart, net als andere zekerheden. Twijfel kan inderdaad komen, maar het kon alleen de vorm van de eeuwige dingen veranderen, niet vernietig ze.

Fiesco zweeg en keek de keizer recht in het gezicht. Het was vrij en scheen bijna vanuit het licht van een gedachte. Voorzichtig en langzaam zei Fiesco: 'Wie ooit herkende de onzekerheid van menselijke zaken zou door de rede verdwijnen toegewijd aan de voeten van de barmhartigheid, die de Kerk hem aangeboden, of hij zou in de oceaan van het niets…"

Het was even stil. Petrus von Vinea keek bijna trillend naar de keizer. De kardinaal stond op. waakzaam met kleine ogen.

Plotseling stond de keizer op. Met een klein gebaar van zijn hand, zei hij triomfantelijk:

"Kardinaal Mijnheer, niemand kan leven zonder geloof. De eeuwige dingen zijn er, waar we ze dienen. Kijk naar

Machine Translated by Google

Heeft deze wereld niet orde in alle dingen? We willen Probeer deze orde te vergroten. Daarom heeft de keizer zijn kantoor. Dat is Gods wil.”

Er viel een plechtige stilte. De keizer liep terug en aan de andere kant van de kamer, stond een paar stappen voor de Kardinaal, en zei:

“Ik baseer mij op mijzelf en op God in mijzelf. Ik kan niets anders zijn dan wat ik ben. Ik moet gehoorzamen aan de almachtig bevel. God heeft mijn persoon uitgekozen om te regeren over het Rijk. Mijn geest moet waken en beschermen, om orde en bouwen. Mijn persoon is mijn kantoor en mijn kantoor is mijn persoon.”

Opnieuw was het stil. De woorden van de keizer galmden door in hun harten. Onbuigzame kracht en een ongedwongen natuurlijke adel klonk door in hun stem. Ze *voelden* het als een zekerheid, maar ze *wisten* het niet . Fiesco en Petrus stonden met boog zijn hoofd en durfde niet omhoog te kijken.

Het hoofd van de kardinaal zakte tussen zijn schouders, waardoor samengetrokken, en zijn rug gebogen. Bijna zonder betekenis tot hij twee keer naar adem snakte: "Maar waar vandaan? Maar vanwaar?" waar?"

Zijne Majesteit stond vrij. Een licht, een weerspiegeling van de De zonnige dag buiten gloeide op zijn rode lokken. Zijn ogen was indringend maar duidelijk.

"Waarom vraag je het steeds weer? Weet je het niet, voel je het niet? Hoe kun je leven en je werk doen?

Machine Translated by Google

Wee degene die het verliest, als het geloof niet voortkomt uit achter de twijfel. Hij zal passeren en niets meer zijn. voordat hij sterft.”

Petrus wierp een verlegen blik. Verwarring heerste. wanhopig in hem. Fiesco ving de monarch niet op kijk. Hij viel, viel de val van de verdoemden, eindeloos, onder hem alleen maar afgrond. Petrus zag hem als een overwonnen persoon, iemand valt, zijn gezicht bleek, zijn mond vervormd door pijn en spot. Maar het leek alsof hij werd gedragen mee. Plotseling keek Fiesco op en ontmoette de de blik van de rechtvaardigheid. Het was als een begrip, een alliantie van het schepsel tegen het onbegrijpelijke. Maar dan brulde opnieuw over hen heen dat ze verschrikkelijk alleen waren.

“Opdat de tijd vervuld zal worden, heeft God mij mijn kantoor."

De stilte daalde over de drie mannen neer. De tijd vloog. als de donder over hen heen. Het lot stond voor hen.

De kardinaal herstelde zich eerst. Alsof dit allemaal niets uitmaakte. betekende iets, hij sprak over politiek, begon met de vredesvoorwaarden van de keizer. Het gesprek ging door, kwam ter zake en leverde niets op nieuw. De keizer en Petrus zetten opnieuw uiteen wat ze wat ze eisten, hoe ze de vrede ervoeren, wat ze aanboden. Fiesco raakte vaak in de war en vroeg vaak de twee keer hetzelfde. Een uur later was hij weer op zijn

paard. Zijn hersenen leken te koken, zijn hart koortsig, de De wereld om hem heen was een verwarrende droom.

De keizer keek naar Petrus:

"Wat wilde hij?"

Petrus probeerde de glimlach van de keizer te beantwoorden:

"Om Uwe Majesteit op de proef te stellen. Ik ben bang dat hij de vijand van Uwe Majesteit."

De keizer knikte:

"Kleine mannen kunnen het licht niet verdragen, ze vergaan erin."

Alsof hij de kardinaal wilde verontschuldigen, zei Petrus:

"Hij probeerde..."

Maar de keizer onderbrak:

"Waarom met mij? Waarom met anderen? Ik moet klaar blijven."

De keizer vertrok.

Petrus stond alleen, zette zich neer op een kruk, zette zijn hoofd in zijn handen en mompelde steeds weer: "Klein Heren…"

Machine Translated by Google

Het meest waardevolle in het leven van een mens is de stille, heilige uren. Ze zijn de bron van alle gezondheid, sterke, kristalheldere gedachten, woorden en daden. Van deze grote diepten laten het creatieve, het goede ontspringen, de edele.

- Goethe

Machine Translated by Google

Pommeren

Het land aan de zee

Het woord "Pommeren" komt van de uitdrukking "po marju", wat "aan de zee" betekent. Honderdduizenden Duitsers uit alle provincies van het Rijk hebben vredige zomeruren doorgebracht op de lichtgouden stranden van Pommeren, kijkend naar de kolkende golven van de Oostzee, en er kracht, gezondheid en fysieke schoonheid uit puttend. Pommeren is het land aan de zee geworden, ook al weten ze niet waar de naam vandaan komt. Pommerens gasten uit het binnenland
zijn verbaasd over Duitslands enige massieve, witte krijtrots kliffen. Vanuit hun kamers kijken ze neer op de eindeloze uitgestrektheid van de zee, verzwolgen door de branding, maar ze zien ook de branding breekt in de bomen langs de glorieuze berkenbos van Stubnitz, dat in het voorjaar ontsteekt miljoenen kleine bloesems. Ze dwalen ook in diepe eenzaamheid langs de steile kliffen of langs het brede strand bocht van Usedom en Wollin met dikke struiken: zij slaap omringd door meeuwen, tussen vissersboten en op de duinen, en ze zijn altijd omringd door pracht, vrede en aangenaamheid. De keeshond
Het zomerlandschap is vrolijk en lachwekkend mooi, aan de zee onderscheiden door de stralende kleuren van Pommeren,

Machine Translated by Google

wit en blauw: Wit als de heldere krijtrotsen en de duinen, diepblauw als de zee en de lucht met de zware witte wolken aan de horizon.

Pommeren is ook prachtig langs de lagunes met hun vele vissen en met het met bloemen bedekte stukje land. Oost-Pommeren is ook prachtig voorbij de enorme duinen in het binnenland van de Oostzee. Er zijn steile, steenachtige bergen met afwisseling met diepe geulen, groene plekken, donkere heidevelden en overvloedig gebladerte en bos. Overal zijn glasheldere zeemeren te vinden, ware vogelparadijzen voor de Noordse vogelwereld van de wilde eend en wilde zwaan, reiger en waterhoen. Parelmoer vlinder en goudvink zweven boven waterbloemen en moerasdoornen. 's Nachts de roep van de grote meeuwuil klinkt in het prachtige bos een schreeuw die zo zelden wordt gehoord gehoord. En het bos van Pommeren, waar ooit lang geleden beren en oude Europese bizons, lynxen en wilde katten zwierven rond, vandaag opnieuw op het schiereiland Darss-Zignst, niet ver van het landhuis van Herman Göring, zijn de Amerikaanse bizon.

De laatste ijstijd creëerde de topografie van Pommeren. Het creëerde de grote Baltische morene, het Baltische achterland. en in Oost-Pommeren de Ronde Moraine. Deze topografie gaf Pommeren de pracht en de aangenaamheid waarin wij vandaag de dag de levensader van de grensbewoners en in de grensprovincie aan de zee voelen. De de diversiteit van het Pommerse land keert altijd terug met

Machine Translated by Google

nadruk op de eindeloos uitdijende vlakte. In het schaarse gemengde eikenbos leefden ooit de Noordse volkeren die de grond bewerkten met stenen bijlen en ploegen. De kolossale heuvels stammen uit de latere steentijd, de graven van de familieleden van die boeren. Aan het einde van de bronstijd is heel Pommeren een dramatisch landschap. Op elke grens vinden we tot op de dag van vandaag nog steeds de overblijfselen van nederzettingen.

dit keer komt de oudste swastika-ontdekking in Pommeren. Uit de heidevelden van Sophlenhof werd een de prachtige bronzen vaas met de vier wervelingen op een vlammende zonneschijf. De prehistorie van belangrijke Germaanse stammen gaan terug tot Pommeren. Slaven sijpelden binnen, maar in de de 12e 19e-eeuwse Duitse kolonisten keerden in groten getale terug. Zij bouwden het Nedersaksische huis, het vierzijdige binnenplaats, het Warkish lofthuis en in Pyritzer Welzacker, een ware goudmijn van het landschap, bouwden ze het "Vorlaubenhaus". En in elk type architectuur leek het oude Pommerse boerenhuis artistiek en geruststellend. Pommeren is een boerenland en als zodanig een integraal onderdeel van het Rijk. De vruchtbare velden liggen als donkere zeeën onder de wijde hemel, onderbroken door de lijnen van de akkergroeven. Geen wonder dat een contemplatieve, eenzame,

Hier ontwikkelde zich een sterk en koppig creatief type, volhardend in alles wat het probeert, zwijgzaam en gesloten samen tegen vreemden.

Dat geldt ook voor de ruwe Pomeranians, over wie men zoveel verhalen in het Rijk vertelt? Er moet toch wel iets zijn

Machine Translated by Google

waarheid erin, zelfs voor de historicus van de Middeleeuwen, Thomas Kontzow rapporteerde over de mensen van Pommeren:

"Ze zijn veel beleefder en vromer als ze enige tijd door de Slaven, maar desondanks hebben ze nog steeds - zowel van de Slaven als van de strenge hemelen onder waarin ze leven - er zit veel ruwheid in.”

Ook bekend is het woord van Frederik de Grote, die zei dat als de wereld ten einde zou komen, hij zou naar Pommeren gaan omdat het 20 jaar zou duren later daar… Maar we kunnen niet ontkennen dat staatslieden van Frederik Wilhelm I tot Frederik Wilhelm III nam de samenwerking van de Pomeranians zeer serieus in zaken van de staat, waarin ze zoveel waardevolle politieke krachten. Frederik de Grote, wiens vader Frederik Wilhelm I al een grote voorliefde had voor de Pommerse paarden vanwege hun uitzonderlijke betrouwbaarheid, vond de volgende lofprijzing voor hen:

“De keeshond heeft een rechttoe rechtaan, naïeve geest; Pommeren is de provincie van alles wat voortbrengt de krachten zowel voor de oorlog als voor de andere regering takken; alleen voor de diplomatie gebruik ik ze liever niet, omdat men vaak bedrog tegen bedrog moet gebruiken.”

En het klonk ronduit teder, toen hij in 1780 vertelde de Pommerse delegatie die om hulp vroeg:

“Ik help jullie graag, Pomeranians, omdat ik Ik hou van keeshonden zoals mijn broers. Je kunt niet van ze houden.

Machine Translated by Google

Ik hou meer van hen dan van hen, omdat ze goed zijn mensen die altijd aan mijn zijde hebben gestaan om de vaderland, zowel op het slagveld als op de thuisfront. Ze hebben me bijgestaan met hun bezittingen en hun bloed. Ik kan geen mens zijn of een menselijk hart hebben als ik ze mijn dankbaarheid nu."

De Pomeranians leden zeer zware verliezen in de Silezische oorlogen. Zestig Pommerse legeraanvoerders vochten en bloedden voor hun koning, en de eenvoudige soldaat deed dat wonderen. De moedige keeshond, en vooral de Pommerse grenadier, was spreekwoordelijk. De oude Generaal-veldmaarschalk von Schwerin stond met de vlag in zijn hand voor Praag met zijn regiment, het leidend met het enthousiasme van een jongeman, totdat hij viel. Toen generaal von Winterfelt viel, Frederik de Grote verloor "het meest "prachtige figuur in het Pruisische leger."

Het militaire en strategische talent, ja, de genieën uit Pommeren zijn talrijk: Generaal Veldmaarschalk van Wrangel, Albrecht Graf von Roon, generaal Georg von der Warwitz en generaal Baseler waren Pommeren.

Kristian von Kleist, die in Kunersdorf een heldendood vond, was soldaat en dichter. Veel grote bestuurders en organisatoren kwamen uit Pommeren, onder wie postmeester-generaal Stephan, die tot op de dag van vandaag bekend is. Een bijzondere en uitzonderlijke figuur was Ernst Woritz Arndt, een van de grote leiders van de

Machine Translated by Google

Volksopstand in de bevrijdingsoorlogen: dichter, onderzoeker en politicus. Men eert de voorloper van de moderne luchtvaart in Anklamer Lillenthaler. De grote artsen.
Virchow, Billroth en Schleich creëerden de hoeksteen van de moderne geneeskunde. Het gezicht van de keeshond landschap, gevoeld met Noord-Duitse strengheid, worden weerspiegeld in de warmte van zijn beschouwende mensen, en worden weerspiegeld in de kunst van die grote schilders van de Duitse Romantiek, Phillip Otto Runge en Caspar David Friedrich, beiden keeshondjes.

Het grensgebied aan de oceaan was van het begin af aan het begin van het toneel van vele veldslagen. Tijdens de Middeleeuwen Eeuwenlang heeft de Dertigjarige Oorlog het land verwoest tot het punt van niet-erkenning en verscheurde de politieke eenheid.
De Pomeranians zijn echter volledig herbouwd. De De middeleeuwen waren ook een geweldige periode voor de Pommeren architectuur, waaraan we de massieve, gotische kathedralen in Stettin, Stargard, Stralsund, Greifswald en Kolberg te danken hebben. Zelfs veel volkomen onbekende stadjes hebben overblijfselen van oude poorten en muren. Deze vierzijdige, zware stenen gebouwen bestaan uit een ronde schacht die oprijst uit een lagere structuur, en weerspiegelen de dappere Pommerse stijl.
Pas in de loop van de eeuwen werd Pommeren weer één, nadat het door de Vrede van Westfalen uiteen was gevallen. Een deel van Pommeren en Rügen werden pas herenigd tijdens het Congres van Wenen in 1813.
Veel latere ontwikkelingen worden aan de hand van die periode verklaard.

Machine Translated by Google

De Wereldoorlog, die het tot frontgebied tegenover Polen maakte, beperkte of vertraagde de voortgang opnieuw. Maar juist in de moeilijke jaren van desorganisatie en hopeloosheid, de Pomeriaan koppig en
De nieuwe periode met zijn krachtige impulsen bracht de keeshondjes, die koppige, ongeduldige mensen met een blijvende kracht,
voorbereid in hun geest. Hun afkeer van valse schijn en hun kracht en geloof vonden gemakkelijk wortel in deze geweldige tijden: ze waren blij dat ze mochten werken en bereiken. En op alle slagvelden van alle tijden, de Pommeren soldaat is de eer van een soldaat mensen.

Machine Translated by Google

Eén ding is vandaag belangrijk:
Het Vaderland.
En de vlam van het offer
gooit iedereen in zijn eigen schoenen.
- Hoelderlin